

கல்கி

கிஷோர்

KALKI

3. 4. 1961

30

317

அவளுக்கு ஏன் சாப்பிட்டோம் என்றே தோன்றிற்று.

ஒரு நேரத்திற்கு ஈனே ஒரு டம்ளர் இலத்தில் போட்டால் உடனே பொங்கி வரத்து நேரத்தியான, புத்துணர்ச்சியளிக்கும் பானமாக மாறும். தானாகவும் ஈனே 'ப்ரூட் ஸாஸ்ட்' இத்தகையவித்து சமை ஒட்டக்கூடியது. வலிநிறு கொள்ளுகவிலிருந்து உடனடியாக நீடித்த நிவாரணமளிக்கிறது. ஜீரணசக்தியை சரியாக்குகிறது.

ஈனே சுகிரத்தில் அவளுக்கு குணமளித்தது

ஈனே
'ப்ரூட் ஸாஸ்ட்'

'ஈனே' 'ப்ரூட் ஸாஸ்ட்', எந்த வயித்தானம் பொதிக்கட்டில் போட்டு மருத்துவம் செய்யும் (இந்தியா) சுகிரவேட் கிட்டுட்ட.

கஸ்கி பொருளடக்கம்

பிலவ, செத்திரா 11

சு

ஏப்ரல் 23, 1961

இலங்கைத் தமிழரின் போராட்டம்	(தலைப்புகள்)	...	3
குடிவாயின் சாதனை	4
செதி தெரிவுமா? (கார்ட்டூன்)	சாமா	...	5
சேலம் தந்த சேல் செல்வார்	காணா கப்பாராஸ்	...	7
ஜயந்திகளைக் காத்த ஜயந்தி	10
பக்தி தெறி	ராஜாஜி	...	21
மணிபயங்கம்	நா. பார்த்தசாரதி	...	24
எனக்கா தெரியாது?	திருவேரகத்தான்	...	27
சிங்கப்பூர் சென்ற மகன்	கு. அழகிரிசாமி	...	34
அந்தப் பணம்	ரா. வேங்கடசாமி	...	43
அக்கரைச் சிவையில் ஆறு மாதங்கள்	சோமு	...	48
திருமூலர் தவமொழி	ராஜாஜி - சோமு	...	63
பெண்டூர்	காந்தன்	...	66
அக்பே - ஆரமுதே (அட்டைப்படம்)	தி. ஜானகிராமன்	...	68
தரி வேட்டை	ஜெயந்தி - வினா	...	70
அவல் பாயசம்	கவி சுப்பிரமணியம்	...	74
பிள்ளைவார்ப்படிப் பிள்ளைவார்	தொ.மு. பாலசுரத் தொண்டைமான்	...	78
இதுதான் உலகம்	பா. பாலேஸ்வரி	...	83
சொரிக்கத்தின் நிழல்	ஜெகந்நிவேஸ்	...	88

"கஸ்கி"யின் வெளியாகும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் உற்பத்திப் பெயர்களே; எப்படியானும் உற்பத்தியே.

லாக்டேன்ஸ்
கிரைப் மிக்ஸ்சர்
கொடுத்து

புன்னகை மீண்டும் தோன்றக் காணுங்கள்

லாக்டேன்ஸ் கிரைப் மிக்ஸ்சர் கஸ்கிஸ் உலகம் முழுத் தாயை விடவும், பரிசுப் பூதத்திலிருந்து குழைப்போதுகிறது. மேலும், பல் தோன்றும் போது உடம்பும் பரிந்துக் கொள்ளும் திறன் உடையது.

கிஸ் சூட லாக்டேன்ஸ் தயாரிப்பு

சுத/சுத

புகையிலையின் வரலாறு... 3.

புகையிலையுடைய இந்திய அறிவும் உயரோக
மும் அமெரிக்காவிலிருந்து ஐரோப்பாவிலு
மும் இங்கிலாந்திலும், பிற நாடுகளிலும
பரவியது. உருகிக் கிழங்கு, தக்காளி
இனத்தைச் சேர்ந்த அதன் 1508-ம் பேர
ச்செய்தியில் தம் நாட்டிற்குக் கொண்டு
தனர். அதுமுதல் புகையிலை இந்திய மாண்
யிலு நடைபெற்று வந்துள்ளது. இந்தியா
வில் இன்று புகையிலை உற்பத்திக்குப் 18
நாணயம் மாகாணங்கள்: பம்பாய், ரீகர்,
ஆந்திரம், வங்காளம், சென்னை, மைசூர்
ஆகியனவாகும்.

பனாமா

ஒரு நல்ல சிகரெட்—
இறுதிவரை இன்பமூட்டுவது

மான்சன்—57.

மாதந்திய இந்த நேரம்
தேசிய மந்திரிமன்றத்தில்
பிசப் பெரியது.

இலங்கைத் தமிழர்களின் போராட்டம்

இலங்கை பெடரல் கட்சியார் நடத்தும் சாத்துவீகப் போராட்டம் இன்னும் தீவிரமாகி விருக்கிறது. தமிழர் பெருப்பான்மையோராக வாரும் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் பெடரல் கட்சியார் தனிப்பட்ட தமால் இலங்கை நடத்தத் தொடங்கி விருக்கின்றனர். அவர்கள் வெளியிட்ட பத்து சதம் ஸ்டாம்புகள் முதல் நாளே ஐயாயிரம் விற்கப்பட்டனவாம். இலங்கைவாழ் தமிழ் மக்கள் தங்கள் கொள்கையில் எவ்வளவு உறுதியுடன் நிற்கிறார்கள் என்பதை இலங்கை சர்க்கார் இப்பொழுதாவதும் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

இன்றைய இலங்கைத் தமிழர்களின் குறைந்தபட்ச கோரிக்கை இதுதான்: இன்றைய பிரதமரின் கணவர் வாக்களித்தபடி 'தமிழ் நியாயமான அளவுக்கு ஆட்சி மொழியாக இருக்க வேண்டும்.' இது சிங்களவர், தமிழர் யாவரும் சேர்ந்து ஏற்புக் கொண்ட திட்டம். இலங்கை பார்லிமென்ட் ஏற்புக்கொண்ட திட்டத்தை, தம் கணவர் வாக்களித்ததை, அவர் ஸ்டம்புகளை அரூஸ் நடத்தப் போவதாகச் சொல்லிக் கண்ணீர் விட்டு, அருது புரட்டிப் பக்களின் அனுதாபத்தையும், வேட்டுக்களையும் பெற்றுப் பதவிக்கு வந்துள்ள ஸ்ரீமதி பண்டாரநாயகா எவ்விதவது நியாயமா?

ஸ்ரீமதி சீநிமாயோ பண்டாரநாயகா, காமன்வெல்த் மகாநாடு முடிந்து இலங்கைக்குத் திரும்பி வந்தவுடன் இந்தப் போராட்டத்துக்குச் சமாதானமான முடிவு ஏற்படும் என்று சப்தத்துத் தமிழர்கள் எதிர்பார்த்தார்கள். ஆனால் அவர் வந்ததும் வராததுமாக இலங்கை ஸாட்னுவில் வெளியிட்ட அறிக்கை அனைவருக்கும் பெருத்த ஏமாற்றமாக இருந்தது. அலுமட்டிமல்ல, சிங்களவரைத் தமிழருக்கு எதிராகத் தூண்டி விடுவதாகவும் இருந்தது. நல்ல வேளையாகச் சிங்களவர் இதுவரை அமைதியையே கடைப்பிடித்து வருகின்றனர். அவர்களும் தமிழர்களின் கோரிக்கையில் நியாயம் இருப்பதை உணர்ந்து வருகின்றனர் என்பதை இதன் போரூள், சிங்களச் சார்புள்ள இலங்கைப் பத்திரிகைகளிடம், சர்க்காரின் பிடியாதத்தை வன்மையாகக் கண்டித்து வருகின்றன. இப்படி எல்லாப் பக்கமும், இலங்கை ஆட்சியாளரின் போக்குக்குக் கண்டடங்கு ன் தெரிவிக்கப்படுகின்றன.

ஆனால் ஆட்சியிலிருக்கும் ஸ்ரீமதி பண்டாரநாயகாவோ வேண்டுமென்றே உண்மையைத் தீர்த்துக் கூறும் வகையில் பேசி வருவது வருத்தத்துக்குரிய விஷயம். மொழியின் அடிப்படையிலே நாட்டைப் பிரிக்கத் தாம் ஒரு நாளும் சம்மதிக்க முடியாது என்று பேசியிருக்கிறார் அவர்.

பெடரல் கட்சியார் தமிழர்கள் வாரும் பிரதேசத்தில் இலங்கை சர்க்காருக்குட்பட்ட மாகாண ஆட்சிதான் கேட்கிறார்கள். இதன் நாட்டுப் பிரிவினை கொருவதாகச் சொல்வது விஷயப் பிரசாரமாகும். ஸ்ரீமதி பண்டாரநாயகா அவர்களே இந்த அநியாயமான பிரசாரத்தைச் செய்வது, அவருக்கோ, அவர் பதவிக்கோ பொருத்தமானதல்ல. விரைவில் அவர் தமது பிடியாதத்தை விட்டு, பெடரல் கட்சியார் கோரிக்கைக்குச் செல்லப்படுவது அழகிய சிங்களத் தீவில் அமைதியை நிலைநாட்டுவார் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

ருஷ்யாவின் சாதனை

விஞ்ஞான உலகில் மத்தெருகு மகத் தான சாதனை புரிந்து ருஷ்ய மக்கள் புகழ் பெற்று விட்டார்கள். வான வெளியில் இதுவரை யாரும் போகாத உயரத்துக்கு ஒரு மனிதனை அனுப்பி, உயிரோடு திரும்பப் பெற்று விட்டார்கள். புத்தாண்டு தினத்தில் இந்த அதிசயச் செய்தியைக் கேள்விப்பட்ட அனைவரும் புது புதுத்துக்கு, புதுமுறை வாழ்வுக்கு இது ஓர் ஆரம்பம் என்று மகிழ் வெய்தி வீரக் கிளர்ச்சி நடைபெற்றது.

இதில் ஒன்றும் பொருளில்லை. மனிதனுடைய ஆசைக்கும் விஞ்ஞான யந்திர சாதனங்களுக்கு மீ வரம்பில்லை தான். அற்புத சாதனை என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆயினும் மக்களுக்குள்ள பரஸ்பர பயத்தையும் உயர்த்தங்களையும் நாசகர சாதனங்களையும் நிறுத்தி விட்ட முடியவில்லை. ஒருபுறம் அற்புத சாதனை, மத்தெருகு புறம் தோல்வி யாக இருந்து வருகிறது.

வானவெளிக் கப்பலில் சென்ற யூரி

காகரின் ஒன்றே முக்கால் மணி நேரம் வானவெளியில் சுற்றிவிட்டுத் திரும்பி வந்திருக்கிறார். அவர் மேலெழும்பிய

உச்ச உயரம் 187 மைல் என்று சொல்லப் படுகிறது. கண்ணுக்குக் காணப்படும் பிரபஞ்சத்தில் அதாவது நட்சத்திர மண்டலங்கள் உட்பட்ட பிரபஞ்சத்தில் இந்த 187 மைல் எம்மாதிரும்? ஏழு எழுத்திரக்களுக்கு ஒரு நீர்த்துளிக்கு முன்ன சிறுமைகளைக் காட்டிலும் சிறியதாகும். மணிக்கு 18,000 மைல் வேகத்தில் இந்த ருஷ்ய வானவெளிப் பிர

யூரி காகரின்

யானை! 'பறத்ததாகச் சொல்லுகிறார்கள். தாம் ஒவ்வொருவரும் 'வாசலர்கள் உட்பட' மணிக்கு 72,000 மைல் வீதம் தினமும் இரவும் பகலும் சூரியனை சுற்றிக்கொண்டு வருகிறோம். இப்படி மணி ஒன்றுக்கு 72,000 மைல் வேகத்தில் சுற்று வது நம்முடைய உணர்வைத் தீண்டாமல் தன்பாட்டுக்கு தடக்கிறது.

இந்தச் சாதனையை ருஷ்யா முதன் முதலில் செய்தது என்பதற்காகக் கம்யூனிஸ்த கொள்கையினுடைய இது முடிந்தது என்று கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக் காரர்கள் பறைசாற்றுவார்கள். கம்யூனிஸ்த

தாக்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை யாது. மனிதனின் விஞ்ஞான அறிவும் ஆற்றலுமே இதைச் சாதித்தன.

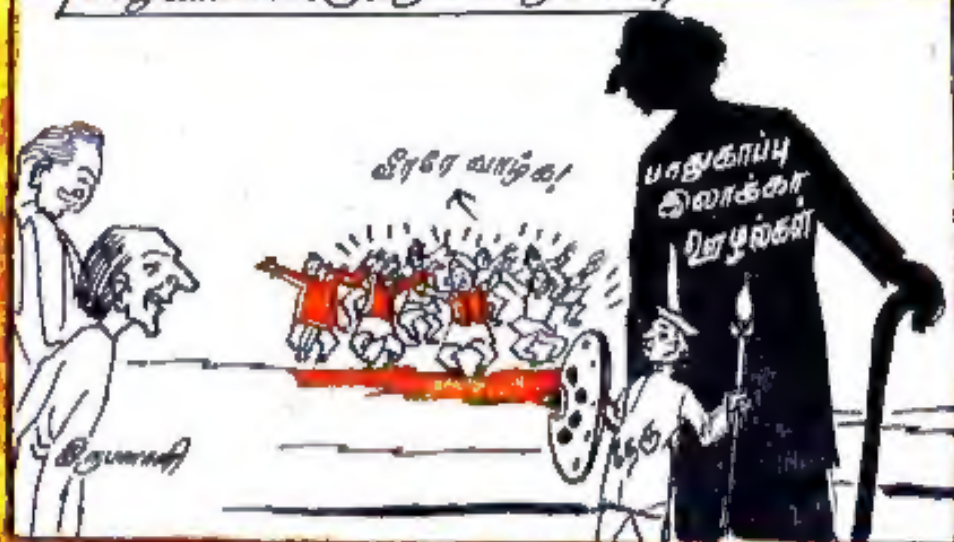
கண்ட்ரோல் பூதம் திரும்புமா?

புத்தாண்டு தினத்தன்று மின்னல் தொழிலாளர் விழாவில் கலந்துகொண்ட திரு. டி. கே. அவர்கள் உணவு தானிய கண்ட்ரோல்களை ரத்து செய்ததைப் பற்றிக் கண்ணீர் சித்தியிருக்கிறார். கண்ட்ரோல் இருந்தபோது அரிசி படி 18 அணுவுக்கு விற்பதாம். கண்ட்ரோல் எடுத்த பிறகு 12 அணுவாயிற்று. இப்போது ஒரு ரூபாய்க்கு விசை ஏறி விட்டதாம். இதற்குக் காரணம் கண்ட்ரோல் எடுபட்டதுதான் என்று கூறியிருக்கிறார். கண்ட்ரோல் இருப்பதற்கும் இல்லாததற்கும், விசை ஏறுவதற்கும் ஏதாதத

ரும் ஒரு சம்பந்தமுமில்லை. காய்மிரஸ் ஆட்சியின் திட்டக்களினாலும், பண விக் கத்தினாலும் எவ்வா விசைகளும் ஏறிக் கொண்டு வருவது உலகமெல்லாம் அறிந்த விஷயம்! காய்மிரஸ் ஆட்சியின் பெயரில் சொல்லப்படும் குற்றச்சாட்டு களுக்கு ஏதாவது பிதற்றி மக்களின் மூளைகளைக் குழப்பி, சமாதானப்படுத்த வாம் என்று பார்க்கிறார்கள்.

கண்ட்ரோல் அரிசி படி பத்தனுவுக்கு விற்கும். ஆனால் ஆறு அவுன்ஸ் அரிசி வீதம் கொடுப்பார்கள். அதுவும் புழுத்து, மட்டு, துந்தாற்றம் வீசும் அரிசியைத்

பாதுகாப்பானதுக்குப் பாதுகாப்பு

பாதுகாப்பு கிணறு

ஆறொ! இது எவ்வளவு அழகான கிணறு!

இப்பத்தான் சிரமப்பட்டு அதிசயத்து எவ்விதத்திலும்... மனுபடியுமா?

உணவுக் கண்டிரோல் எடுத்தது நவம்பர்-டி.டி.சி

என்ன ஆச்சர்யம்! ரஷ்யாக்காரன் ஸ்ராவல் கியரத் துக்கு மேலே சாக்கடைப் பெரு மணிதனை உ! ஆய்மிவெற்றி கண்டிருக்கி ருமாம்!

அதென்னாய் வா ஆச்சர்யம்! நம்பகாங்கிரஸ் காரர்கள் அதற்கு மேலே நிலை வாகிகளை அனுப்பி கிணக் காங்க!

தான் ரேஷன் கடைகளில் மக்களுக்குக் கொடுத்தார்கள். இந்த அரிசியாவது ஒரு வாரத்துக்குக் காணாமல் என்றும் காணாது. மூன்று நாட்களில் தீர்த்துவிடும். பிறகு ரூ. 1-4-0 விலை கறுப்பு மாரிக் கேட்டில் வாங்கிப் பாக்கி தான்கு நாட் களுக்கு மக்கள் உண்டு வந்தார்கள்.

இப்படி மக்கள் அரிசிக்காகப் பட்ட தொல்லை கொஞ்சநஞ்சமல்ல! இந்த உணவு தானிய கண்ட்ரோல் காரண மாகக் கிராமத்து விவசாயி முதல் தகரத் தில் பணம் கொடுத்து 'ரேஷன் அரிசி வாங்கியவன்வரை'யில் பட்ட கஷ்டங்கள் சொல்லி மாளாது. இந்தக் கஷ்டங்களி றுல்தான் 1952ல் நடந்த தேர்தலில் காங்கிரஸ் படுதோல்வியடைந்தது. பஸ்ப் பல உதிரிக் கட்சிகள் சட்டசபையில்

புருந்தன. கம்யூனிஸ்ட்டுகள் பெருவாரி வாக இருந்தனர்.

1952ல் உணவு ரேஷன் எடுக்கப்பட் டதும் மக்கள் ஆறுதலடைத்து பெரு மூச்சு விட்டனர். மக்கள் உள்ளங்களில் மகிழ்ச்சி பொங்கிற்று. அடுத்த தேர்த லில், காங்கிரசுக்கே வோட்டளித்தனர்.

அப்போது காங்கிரஸ் பதவிக்கு வந்து எட்டு ஆண்டுகள் ஆகியிருந்தன. ஆனால் இன்னமும் தாங்கள் எதனும் பதவிக்கு வந்தோம் என்பதை மறந்து உணவு தானிய கண்ட்ரோலைப் பற்றி இப்படியும் பேசுகிறார்கள்.

காங்கிரஸ் போலித் போக்கில் மறுபடி யும் அரிசி கண்ட்ரோலும் ரேஷனும் வரு மென்பதற்கு டி. டி. கே. அவர்களுடைய பேச்சு ஒரு முன்னறிவிப்பு ஆகும்.

உணவு ரேஷன் கார்டு தராத கிராமம்

சீர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டு நடத் தும் தொழிலாளின் நிலை எவ்வளவு சீழ்ந் தரமாக இருக்கிறது என்பது நாலுக்கு நான் வெட்ட வெவ்ச்சமாயி வருகிறது.

'உணவும், உடைபும் எக்கேடு கேட்டுப் போகட்டும்; உருக்குத் தொழிலை முத லில் வளர்ப்போம்' என்று கம்யூனிஸ்ட் பாணியில் அதைகவும் நம் பிரதமர் அவர்கள் அந்தத் தொழிலாவது தேராக நடக்குமாறு பார்த்துக் கொண்டிருக்க ளாம். சென்ற ஆண்டில் சர்க்கார் உருக்கு ஆலையில் ஒரு கோடியே பத்தொன்பது லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டது என்று படிக்கும்போது நம் தெற்கில் ஊது உலியாகத்தான் எரிகிறது. நாட் டில் உருக்கின் உபயோகம் பெருகியபடி இருக்கும்போது இவ்வாறு நஷ்டம் ஏற்படக் காரணம் உற்பத்தி முறையி லுள்ள ஊழலும், கொள்ளாறும், கவனக் குறைவும்தான். இதெல்லாமாவது சீர் திருத்தக் கடும். ஆனால், இதோடு கச்சாப் பொருள், எரிபொருள் இவற் றின் தட்டுப்பாட்டையும் காரணம் காட்டுவதுதான் மேலும் வேதனையும், ஆக்கிரமும் அளிக்கிறது. உற்பத்திக்கு மிக அவசியமான இந்த இரு அம்சக் களைக்கட முதலில் சரி செய்து கொள் ளாமல் திட்டம் தொடங்குவது எவ் வளவு அறிவற்ற காரியம்?

சிந்திரி உர உற்பத்தி சாலைிலும் இவ் விரண்டு அம்சங்களைக் காரணம் காட்டி உற்பத்திக் குறைவுக்குச் சமாதானம் சொல்லப்படுகிறது. 1958-59ல் ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் ஊர்பம் சம்பா தித்த இந்த உர ஆல்க்குச் சென்றஆண்டு 25 லட்ச ரூபாய் ஊர்ப்தான் கிடைத்

திருக்கிறதாம். ஏக காலத்தில் எட்டு ஜெனரேட்டர்களும் பழுதாயி உள்வன வாம். இவைபெயல்வாவற்றையும் செம்ப லிட வேண்டி, உற்பத்தியே தாற்காலிக மாக நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது கோடி கோடிளாகச் செலவிட்ட பொதுப் பணம் ஒரு பழனியின் தி மூடக்கப்பட்டுத் தாக்குகிறது.

இங்கே நம் தெய்வோடு பழப்பு நிலக் கரித் திட்டத்தைப் பற்றிக் கேட்கவே வேண்டாம். நிலக்கரி எடுப்பது, கரிக் கட்டி தயாரிப்பு, அனல் விசை நிலையம், உரத் தொழிற்சாலை என்று அத்திட்டத் தில் பல அம்சங்களைச் சேர்த்தும், இவற் றைச் சரியானபடி ஒழுங்கிடுங்காததால் ஒன்றமே உருப்படிளாக முன்னேற விக்கி. முதலில் செய்த செலவு மதிப் பீடோ உயர்த்தபடியே இருக்கிறது. இதுவரைவில் தூற்பது கோடி ரூபாயை விழுங்கி ஏப்பம் விட்டிருக்கிறது இந்தத் திட்டம். வேலை ஏன் இப்படித் தாமத மாகிறது என்று கேட்டால் அத்தியச் செலாவணிக் கிக்கங்களைக் காரணம் காட்டுகிறார்கள். அத்தியச் செலாவணி கிடைக்காததால் பாதிக்கப்படும் திட்டம் கணெண்ணாமே தென் இந்தியாவில்தான் உள்ளன என்னும் பரவலான அபிப்பிரா யம்திலவுகிறது. இருக்காதா? இரண்டாம் திட்டத்திலேயே இடம் பெற்றிருக்க வேண்டிய தாம்பரம் - விழுப்புரம் மீன் சார ரயில் திட்டம் இந்தக் காரணத்துக் காததானே தன்னைப் போடவில்லாதது? உள்நாட்டுளேயே ரயில் சாதனங்கள் தயா ராரும் வரையில் இந்தத் திட்டத்தைத் தொடுவதற்கில்லை என்றல்லவா முடியு செவ்திருக்கிறார்கள்?

[அந்தாட்களில் சேலம் விஜயராகவாச்சாரியார் என்றாலே மக்கள் திணிமிர்த்து நின்று, அவரது தோத்தொளியை மக்கத்தானது; வீரமும் தீரமும் பொருத்தியது. காங்கிரஸ் தோன்றுவதற்கு முன்பே அதிகார வர்க்கத்தை எதிர்த்துப் போராடிய தீரம். பின்னர் காங்கிரஸின் போராட்டங்களில் கலந்து கொண்டார். 1920 ல் துரகபுரியில் நடந்த காங்கிரஸ் மகாநாட்டில் கலந்துகொண்டு, ஒத்துழையாமை இயக்கத்தின் ஸ்தம்பம் கவராஜ்மாமக வினங்க வேண்டும் என்றார். அதற்குக் காந்திமகான் தமது பூரண ஆதரவை அளித்தார். இவ்வு நமது அரசியல் நிர்ணயக் கட்டம் நமக்கு அளித்துள்ள விவாதார உரிமைகளை ஆதியில் வகுத்துக் கொடுத்தவர் சேலம் விஜய ராகவாச்சாரியார்தான். இப்பெரியார் அமரரான நாள் ஏப்ரல் 19ம் தேதி. அவரை நினைவுகூர்ந்து, அவரது தூயகுண நலன்களைப் பெற முயல்வோமாக.]

சேலம் தந்த சீலச் சிவசுவர்

காரண சம்பரணம்

தூய்மையும் தூர்பாக்கியமும்தான் மக்க ளின் இயல்பான பான்மையை ! செலிக் கொண்டு வருகின்றன. வாழ்க்கையில் ஏற் படும் துயரம் தரும் அனுபவங்களிலும் அங்கு கழிக்கப்பட்ட பலவீனங்கள் உள்ளம்சொரந்து அழிய தோக்கித் தலை குப்புற விழுவினார்கள் ; அவர்களைப்பற்றிய நினைவுகளும் அழிந்து போகின்றன. இதே அனுபவங்கள் ஆகம் புலம் பெற்றவர்களுக்கு வரப்பிரசாதமாக அமைகின்றன. அவை, ஏதோ ஒரு விந்தை யான முறையில், பல ஆண்டுகள் பாடுபட்டுப் பெறக்கூடிய பெரும் பெயரையும் புகழையும் அவர்களுக்கு, விரைவில் சாட்டிக் தந்து விடு கின்றன. இவ்வாறு இருக்கண்களுக்கு சடு சொடுத்தே, விடுவிற வென் உயர்நிலை அடைந்து ஒப்பற்ற வான் நட்சத்திரமாக விளங்கித் தனிச் சிறப்புப் பெற்ற தென்கிழத்தியத் தலைவர்களில் ஸ்ரீ வி. விஜய ரா கவாச்சாரியா ருக்கு ஒப்பாக வேறொரு வர் கிடையாது.

மங்களூரில் ஆசிரியராக இருந்த அவர், வக்கீல் தொழிலில் ஈடுபடுவதற் காகச் சேலத்துக்கு வத் தார். இரண்டாண்டுக ளுக்குப் பின்னர், தமது முப்பதாவது வயதில் அங்கு பொன்னுசாமிச் செட்டியார் முதலிய எழுபதுடன் பெரிய தொகு இந்து - முஸ்லீம் கொள்கையில் சம்பந்தப் படுத்தப்பட்டார். கோர்ட்டில் அவரை விசாரித்து, பத்தாண்டுக் கடுங்காவல்

தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. ஸ்ரீ விஜயராக வாச்சாரியார் தமது தண்டனையை எப்படி ஏற்றார் என்பது பற்றி அனுபவம் வாய்ந்த ஒரு பத்திரிகை நிதூர் இவ்வாறு எழுதினார் : "என் பதின்மூன்றுண்டு அனுபவத்தில் தான் எத்தனையோ கைதிகளைப் பார்த்திருக் கிறேன். தம் கழுத்தைச் சுற்றிச் சுருக்குக்

கவிறு மாட்டப்படும் திணியிலுக்கும் கைதி களைக் கூடக் கண்டிருக்கிறேன். எனினும் வக்கீல் விஜயராகவாச்சாரியார் அவர்களைப் போல் சொகமே உருவமாக தின்ற ஒருவரை தான் என்றுமே பார்த்ததில்லை."

இவ்வளவு மனமுறிவு அடைந்து துயரத்தில் ஆழ்ந்து போன அவர் தாமதமே தமது இயற்கையான திட்டத்தாக் அத்துவரை உதறி வெளிப்பட்டுமேவெழுந்த பான்மையை என்னவென்பது ! தாம் திரபராதி என்று திருபித்து, விடுதலை பெற வேண்டுமென்ப பிடிவாதமாகச் சங்கல்பம்! செய்கு கொண்டு உழைத்தார். கடைசியில் அவரை அப்பீலை விசாரித்த ஹைகோர்ட் அவரை விடுதலை யும் செய்தது. ஆனால் அவரோ தமது கைத் தைக் கொண்டு மட்டும் திருப்திப் பெறுபவ

ரகவ. இடர்களின் எக்லை யில் தின்றபடியே, அவர் தம்முடன் குற்றம் சாட் டப்பட்ட மற்ற சைக் களும் விடுதலையாகும் வரை தனராது போராடினார். இந்த மாபெரும் செயலை வெற்றிகரமாகச் சாதித்ததற்காகப் பல பொதுமேடைகளிலிருந்து அவரைக் குறித்து ஆர் வாரப் பாராட்டுக்கள் எழுந்தன. அதிலே அவரை ஒரு தேயிலைவீரரு மாக்கியது. எவ்வாறு இத வங்கனினும் அவர் தம் மிடம் ஒரு பத்தி வெதி னையே தூண்டுகவிட்டார். ஆலயம் எடுப்பித்து அதில் அவரது கவரண விக்விர் கத்தைப் பிரதிஷ்டை

செய்யவேண்டுமென்று கூடப் பரவசப்பட்டுப் பெரியவர்கள் வந்து குற்றஞ்சாட்டு, தண்டனை இவை அவரை ஒரு மேலமாகக் கவிறு கொண்டிருந்தபோது, அரசாங்கம் அவரைச் சேலம் தகரஸை அங்கத்தினர் பதவியிலிருந்து நீக்கிவிட்டது. அவரோ, எந்த விஷயத்தையும் இறுதிவகையில் தொடர்ந்து,

நிறைவுகூறும் தம் விசேஷ ஐயத்துக்குட்பட்ட அரங்கத்தின்மீது மான் தாடி வழக்குத் தொடுத்தார்; வெற்றியும் கண்டார்.

ஸ்ரீ விஜயராகவாச்சாரியார், தம் கவனத்தை ஈர்த்த விஷயங்களுக்காகக் கடுமை யாக உழைத்தார். பயாபயங்களை துணுதிச் சீர்தூக்கிப் பார்த்த பின்பே அவர் தம் கருத்துக்களை உறுதி செய்து கொள்வார். எந்த ஒரு மனப்போக்கையோ, அபிப்பிராயத்தையோ மேலெழுந்தவாசியாகப் பார்த்து அனுசரிப்பதென்பது அவருக்கு இயலாத காரியம். மனப் பூர்வமான, தீவிரமான ஈடுபாடுகளுக்குப் பின்பே அவர் தமது கருத்துக்களை உருவாக்கிக் கொண்டார்; அதன்பின் அவற்றுடன் உறுதியாக இணைந்திருந்தார். "இதர முறைகளைப் பின்பற்றுவதற்கு ஆற்றல் பெற்றிராததால் தான் அநேக வெழுமானங்களை அவர் இழக்க வேண்டியதாயிற்று. தடைமுறை மாறக்கூடாது என்ற தம் எண்ணத்தை மாற்றிக் கொண்டதன்மூலம் எப்பதற்காகவோ, மத்திய சட்டசபையின் சபாநாயகராகத் தம்மைப் பிரேரிக் கிருந்ததை ஏற்க அவர் மறுத்திருந்தார். அவரது தண்பரோருவர் பேச்சுலாகத்தில், ஸ்ரீ ஆச்சாரியார் போன்ற கைத்திரச் சித்தர்கள் திறனும், செயல் திறனும் வாய்ந்தவர்கள் அதிகாரச் சார்பற்ற முறைவில்தான் பொது வாழ்வுக்குத் தேவைப்படுகிறார்கள் என்று கூறினது அவர் மனத்தில் பதிந்துவிட்டது. அதன் காரணமாக, அவர் தம்மைத் தேடி வந்த கொச்சி ராஜ்ய நிவாச பதவியையும் உதறித் தள்ளினார்.

தாம் பழமிய யாவரிடமும் அவர் ஆழ்ந்த மரியாதையையும், மனமுலத்த நட்பையும் தோற்றுவித்தார். இப்போதெல்லாம், சமூக அந்தஸ்து எம்மியமாக இருக்க வேண்டுமென்பதற்காகப் பிரதேசியைக் கருத்துக்களைத் தூரத் தள்ளி விடுவதெனினால் ஸ்ரீ ஆச்சாரியார் முன்னேற்றத்துக்காகவோ, சமூகத்தில் செங்கிசியமான இடம் பெறுவதற்காகவோ தம் கருத்துக்களை ஒருபோதும் விட்டுக் கொடுத்ததில்லை. எந்தக் குழந்தையிடமும்

தமது கருத்தின் வலிமைச் சற்றும் தளர்த்தாத தனிப்போரு மனிதராகத் திகழ்ந்தார் அவர். அவருடன் செல்பவர்கள் தமது நிலைமை தனக்கு உணர்த்திடுகின்றனர். மரபுக்கு மாறுபட்ட முற்போக்காளரும் கூட, அவர் பன்மைய வாய்க்காத தெறிமுறைகளில் பற்றுக் கொள் முகந்தது பற்றித் தாய்ப்பட்டது விடையாது.

திடமான நேர்மைக்காக ஸ்ரீரோப்பியர்கள் அவரை விருப்பித்தார்கள். ஜனங்கள் வட்டிக் காரர்கள், ஆசாரத்தைத் துணிவடிக் கடைப்பிடித்ததற்காக அவரை தேடித்தனர். தீரம் வாய்ந்த சித்தத்துக்காக முன்மீட்களும் அவரிடம் அன்பு பாராட்டினர். இப்படியும் படைதரப்பட்ட கோஷ்டங்களிலும் அவரிடம் பட்சம் பூண்டவர் ஏராளம்.

தனிப்பட்ட முறையில் ஆங்கிலேயர்கள் நீதி உணர்ச்சி மிக்கவர் என்பதில் ஸ்ரீ ஆச்சாரியாருக்கு மிகவும் தம்பிக்கை. தமார்புக்குப் பிரபுவுக்கு அவர் செய்துகொண்ட அப்பீனில் மீதுதான் பாய் பரமானந்த் மற்றும் பத்தப் பேருடைய உயிர்கள் காப்பாற்றப்பட்டன.

சில சமயங்களில் எவன் கவாயமுள்ளவராகத் தோன்றினாலும் ஸ்ரீ ஆச்சாரியார் தலைமுத்து வந்து பழமும் வசிகரத்தோடு, யாரும் கவமமாக அடைவக் கூடியவராக விளங்கினார். தீரரெனினும் அவர் கடுமை யானவரல்ல; குறைவுடன் மரியாதை செய்பவரெனினும், அவரது இந்தக் குறைவு பலவிதத்தில் மீறத்தக்கது. அவர் அத்தரங்க கைத் முள்ள தேசபக்தர்; தீவிரமெழுகப்பட்டுக் கூக்காக உத்தேசகத்துடன் போராடிய வீரர்; விசேஷத்துடனும், உணர்ச்சி வசப்படாமலும் ஆழ்ந்து எண்ணமிடும் சித்தநியாவார்; கொள்கைகளச் சற்றும் இனக்கி விடாதவர் எனினும், பிரஜைக் கவர்த்திருக்கும் தண்பர்; மெத்தக் கைத் பண்டிதர்; அன்புக் குகைத் ஆகியார். முதுபெரும் விமர் என்ற புழிச் சொல் அவருக்கே மிகவும் பொருத்தம். அவர் போன்ற கம்பீர புருஷர்கள் இன்று மிகவும் துர்வபமாகி வருகின்றனர்.

வீர நாரியர் மரபிலே

குன்றாத தெற்குரமும், சமயோபிதமும் கொண்ட பெண்கள் இன்றும் இந்தமிகுதத்தில் உன்னவர் என்பது சென்ற வாரம் தெரிய வந்தது.

சென்னை ஏழு வினாற்றுப் பகுதியில் வசிக்கும் ராஜம்மா என்ற இருபத்தெழு வயதுப் பெண்மணி இம்மாதம் 11-த் தேதி அதிகாலையில் தம் வீட்டில் புருந்து திருட முயன்ற ஒரு மனிதரைத் தாமே பிடித்துச் சுவரோடு அழுத்தி வைத்தாடி. உரக்கக் கூறித் தம் கணவர், தந்தை இவர்கள் உதவிபுடன் போலீஸில் ஒப்புவிக்க வழிகோலி விருக்கினார். கொன்னை ஒன்றைக் குறித்துப் போலீஸார் தேடி வரும் இந்த தயாரைப் பிடிப்பதற்கு ஒரு தமிழ்ப் பெண்மணியின் தீரம் உதவியது என்பதில் பெருமிதம் அடைகிறோம்.

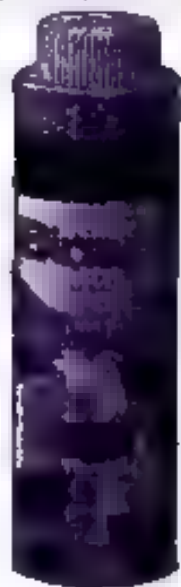
இதேபோல் இம்மாதம் 12-த் தேதி மயிலாப்பூரில் ஒரு கத்துரி மாணவியைப் பகல் வேளையில், தம் நெக்லேவைக் கவர்த்த ஓர் ஆணத் துரத்திச் சென்று, பின்னர் வேறிருவர் உதவியோடு பிடிக்கச் செய்திருக்கினார். "எந்த பிரயோகம் கூடப் பராமம், சவுரிவங்கன் பல செய்வராம்" என்ற அமரகவியின் தீரக்க தரிசன யாக்கை மெய்ப்பித்த அந்த மாணவிய்க்கும் தமது பாராட்டுக் கூகைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

C I B A

and
after
a
hot
steamy
bath...
cool-
softly
perfumed

Binaca
TALC

ஜயந்திகளைக் காத்த ஜயந்தி

ராமேசுவரன் அவதரித்த ராம துவட்சீலையையும் கண்ணன் பிறந்த கோகுலாஷ்டமிமீதையும், விக்கினேகவரர் தோன்றிய விநாயக சதுர்த்திமீதையும் இன்று நாம் கொண்டாடுகிறோம் என்றால் அதற்குக் காரணம், இவை மூன்றும்மல்லாத வேறொரு ஜயந்திதான். இந்து மதம் என்பதே அழித்து போய், ராமகீதையும் கிருஷ்ணகீதையும் தாடு மறந்துவிடக்கூடிய ஒரு நிலை ஏற்பட்ட போது இந்த ஜயந்தி நிகழ்ந்தது. பரமேசுவரனே ஸ்ரீ சங்கராச்சாரியராக அவதரித்து, சதாதுன தருமத்தைப் பிற மதங்கள் அடித்துச் செல்லாதபடி தடுத்தக் காத்தருளினார். இந்த ஓர்ரல் 20-ம் தேதி, ஸ்ரீ சங்கர ஜயந்தித் திருநாள் என்று, அம்மகாபுரஷரின் செயற்கரிய சாதனைகள் யாவும் மனத்தில் நிழலாடுகின்றன.

எண்ணெண்ண அநிசயமாகத்தான் இருக்கிறது. ஸ்ரீ சங்கரர் தனியொரு மனிதர்; அரச பரமோ, ஆன் கடடோ கிடையாது; செயல்புப் பெருமையும் இல்லை; வசதிகளும் இன்று போல் இல்லாத காலம்; எதிரிகளோ கணக்கற்றவர். நிராகரணம் செய்வதற்கு எழுபத்திரண்டு மதங்கள் உள்ளிப் புதர்கள் போல் காடு மண்டிக் கிளர்ந்திருந்தன; இத்தனைக்கும் ஈடு கொடுத்து, நாடு முழுதும் நான்கு முறை வலம் வந்து இந்து சமயத்தை அசைக்க முடியாதபடி நிலைநாட்டினார் - அதுவும் தாம் வாழ்த்த முப்பத்திரண்டே ஆண்டுகளுக்குள் நிலைநாட்டினார் ஸ்ரீ சங்கரர். இதை அற்புதம் என்று விவந்து போற்றுவதைத் தவிர வேறொன்றும் செய்வத் தெரியவில்லை.

இந்த அற்புதத்திலும் அற்புதம் என்னவென்றால், ஸ்ரீ சங்கராச்சாரியர்கள் அற்புதம் ஒன்றுமே செய்வவில்லை என்பதுதான். அறிவுக்குப் புறம்பான செயல்களைத்தானே அற்புதம் என்கிறோம்? ஆசாரியரோ அறிவுக்குப் புறம்பான அற்புதம் ஏதும் நிகழ்ந்தாமல், 'தமது அறிவுத் திறனாலேயே அல்லவா இந்த மிகோண்டை காரியத்தைச் சாதித்தார்? காரியத்துக்கு அப்பாற்பட்ட பரம் பொருளானவரே காரியம் சாதித்தார்.

கருமம் மட்டுமின்றி ஞானம், பக்தி ஒவ்வொன்றுமே உருவெடுத்து வந்ததாம் போல், பலதரப்பட்ட மக்களுக்கு ஏற்ற படி பலவித சாதனா மார்க்கங்களை ஏற்படுத்தித் தந்தார். மனித குலத்தின் சகல பிரிவினரிடமும் அளப்பரும் கருணைகொண்ட ஸ்ரீ சங்கரரின் சமரச மனப்பான்மையைப் போல் வேறெவ்ருமே காண முடியாது.

ஸ்ரீசங்கரா அறிவுக்கடவான அத்தைவதஸ்தாபகர் மட்டுமல்ல, அறிவுக்குச் செல்வங்களை நல்கும் சிந்தனைச் சுரங்கங்களைத் திறந்துவைத்த அவரே பரம்பொருளின் அழகுத் தத்துவத்திலும் திளைத்து அமைநாளும் பருகச் செய்திருக்கிறார். தமது நூல்களால், இந்த அறிவு, மனம் இரண்டையுமே இசைத்து ஆத்மாவில் லயிக்கச் செய்கிறார். ஸ்ரீ ஆதிசங்கரர் வடமொழியில் அருவிய போத்திரங்கள், ஞானியருக்குள் தேர்ந்த ஞானியாக விளங்கிய ஸ்ரீ ஆசாரியரைக் கவிதருக்குள் சிறந்த மகா கவிபாகவும் தமக்குத் தரிசனம் செய்து வைக்கின்றன.

இப்போப்பட்ட ஒரு மகானும் தமிழ் மகனார்தாம் என்று நாம் பெருமை கொள்ளலாம். ஸ்ரீ ஆசாரியர்கள் தமிழில் சில உரைக்கங்கிட இவற்றி யிருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அவை நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. அதனாலென்ன? அவர் வடமொழியாய் வாடாமொழியில் செய்த சிலபாதாதி கேசாத்தஸ்தோத்திரத்திலிருந்தே ஒரு பாடலை நரை பழுத்த துறைத்

தீந்தமிழின் ஒழுகு நறுஞ் சுவையில் இதோ அளிக்கிறோம்.

ஒருமாணக் கரங்கொண்ட
பெருமானாக் கருகெக்கும்
உலையாடாக் கடியார்கள்
கணக்கற்றோர்
பெருஞான பரவிக்கருளாக்
கருணைவிழி நெழ்ந்துலவும்
போதருகில் அருள்பெரலிபும்
விழிஞானம்
தரமாக மளங்கொண்டு
கற்றுலார மேற்றுகீத்
தழலாரும் பழலாடி
கையரங்கில்
நெறுமானும் நடமாடிச்
சிலஞானி மனமாரக்
களிக்கின்ற தென்சொல்ல
தென் சொல்லதே!

இவ்விதிவாழ்வாரின் கடைபிடிப்பது. ஆழ்வாருடைய சீர்தரம் பக்தத்தை அறுத்து எம்பெருமான் அவரை ஏற்றுக் கொண்டதைச் சொல்லும் இந்தப் பத்துப் பாசரங்கள் பிரபந்தத்துக்குப் பத்து சிவரங்கனாக விளங்குகின்றன. ஆழ்வாருடைய விடாய் அதாவது எம்பெருமானைச் சேர விரும்பும் அவருடைய தாகம், பெரிதான தாகத்தினைப் பெறும் விடாய் ஆழ்வாரைத் தன்னுடன் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று எம்பெருமான் பட்டவிடாய் என்விரை எடுவியாகியதா.

பக்தர்களில் ஆசையைக் காட்டி, தும் பகவானுடைய ஆசை, பக்தர்களை அடைய வேண்டும் என்ற ஆசை, மிகப் பெரிது. பகவான் நம்மைய் பிடிக்கப் பார்த்திருன், உலக வாழ்க்கையால் துண்டிப்பட்டு காம் அவனுக்கு அகப்படாமல் ஒடிப் போகிறோம். அவன் நம்மைத் துரத்தித் துரத்தி வருகிறான். எம் சித்தினால் போதுமா. அவன் பிடித்துக் கொள்வான். பகவானுடைய அவா சரம் சர்திரன் சிவாதேவியைத் தேடிக்கூடும் மலையும் கடலும் கடந்து சென்ற அவாசைப் போன்றது. பக்தர்களுடைய அவா அந்த சிவாதேவியின் ஆசையைப் போன்றது.

முனியே! நான்குமே! முக்கண்-
அப்பா! என் பொல்லாகக்
கனிலாய்த் தாபகரக் கண்
கருமாணிக்கமே! என் கன்வா!
தனியேன் ஆரவிரே! என் தலை
மிசையாய் வந்திட்டு.
இனிநான் போகல் ஒட்டேன்—
ஒன்றும் மாயம்செய்யெல் என்னையே.

ஹரியும், பிரம்மமும் சிவனும் மூவரையும் கூலி இறைஞ்சுகிறார். நீயே மூவராய் என்று காரணனைக் கூவுகிறார். பதினொராவது பாடலின்

சொல்லப்படுகிறபடி, "அவா அறர் குழ் அரையை, அவரை, அரனை அலற்றி, அவா அற்று. விடு பெற்ற குருகூர்ச் சடகோபன் சொன்ன" எனவாரும் இந்தப் பத்துப் பாசரங்கள்.

பொல்லா மாணிக்கம் - கொணக்கப் பட்ட மாணிக்கம் என் கன்வா-என் உரிகைத் திருடும் கன்வனே!

எனக்குத் தெரியாது என் சம்மதத்தைப் பெருமலை என்னைத் திருடிய கன்வா!

உன் மாயங்கள் போதும் இனி என்னை அழைத்துக் கொள் என்று இறைஞ்சுகிறார்.

தனியேன் ஆருவிரே - இவ்வளவு விஷயங்களில் உலக மக்களோடு பொருந்தாமையைக் கருதி தனியேன் என்கிறார். "பிராட்டி அகோக வஸத்தில் அரக்கன் ஒருவனே இருந்தார் போலே காணும் இவருக்கு இவ்வளவு மக்கள் ஒருவனே இருக்கிற இருப்பி" என்பது ஒரு விவாக்கியானம்.

போகல் ஒட்டேன் என்று சீர்ப்பரிதும் உரிமையோடு ஆழ்வார் சொன்னதற்கு சாமாயணத்தில் பரதன் சரம் சந்திரனுக்குச் சொன்னதை ஒரு விவாக்கியாதா அழகாக எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

"உணவு இல்லாதவனாய், ஸ்ரீமாத் முகத்தவனாய் செல்லார் இல்லாத ஒரு பிரமணனைப் போல், எவ்வளவு காலம் 4 என்னை இரக்கம் கொள் சரமல் இருப்பாயோ, அவ்வளவு காலம் பன்னாருடையின் மூல் காண்படுகிறேன்" என்றான் பரதன்.

அன்பும் விரகமும் சேர்ந்து இந்த உரிமையைப் பரதனுக்கு அண்ணன் சாமசந்திரன் விஷயத்தில் தந்தது. அனதப் போல் ஆழ்வாருக்கும் அவருடைய அன்பும் விரகமும் எம்பெருமான் விஷயத்தில் தந்தது.

அடுத்த பாசரத்தில் உரிமையை இன்னும் பலமாகக் கொருகிறார். உன்

மேல் ஆணை, பிராட்டி மேல் ஆணை,
என்னை அழைத்துக்கொள், என்னை
இனிப் போறாக்க முடியாது என்கிறார்.
மாயம் செய்யேல் என்னை; உன்
திருமார்வத்து மாலைவங்கை
வாசம்செய் பூங்குழவான்
திருஆணை; நின்ஆணை கண்டாய்;
மேசம்செய்து உன்னோடு என்னை
உயிர்பெறுவென்றி ஒன்றாகவே
கசம்செய்யாது கொண்டாய்;

[என்னைக்
கவிக்கொள்ளாய் வந்து, அந்தோ!
மார்வத்து மாலை கங்கை - உன்
மார்பில் அதற்கு ஒரு மாலை போல்
அலங்கரிக்கும் பூதேவி.

உயிரோடு என்னை உயிர் வேறு
இன்றி ஒன்றாகவே உசம் செய்வாது
கொண்டாய் - உச்சம் இல்லாமல்
அதாவது நான் எல்லாவய் சிறியவன்
என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல்
என்னை உயிரோடு அந்விதேயமாக
என் உயிர் தனிப்பட்டு தீர்காமல்

அந்த அளவில் என்மேல் அன்பு
கொண்டாய்.

சாஸ்திர அறாவும் போதாது, குண
துய்வையும் சொதாது, தியானனுபவம்
போதாது வந்து கிட்டி என்னை
அழைத்துக்கொண்டு போய்விடு
என்கிறார்.

கவிக்கொள்ளாய்வந்து, அந்தோ!—
என் பொல்லாக்கருமானிக்கமே!

கவிக்குழர் பற்றுக் கொம்புநின்
அலால், அதிநின்றிலெய்யான்;

மேலித்தொழும் பிரமன், சிவன்,
இந்திரன் ஆதிக்கு எல்லாம்
நாஸிக் கமலமுதல்—பிறங்கே!

உம்பர் அந்த அதுவே!
பொல்லா - தொண்பாந (பாணிக்கம்)

தவிர 'பொல்லா' என்கிற அனா-
அன்பு மிகுந்தபோது திருவடி
தொழும் வரலாமக்காகச் சொன்னது.
வட மொழியிலும் "பதாம் தே"
என்று ஆங்காங்கு இம்மாதிரி துஷ்ட-
தேவதைகளில் செய்யலை விலக்கச்
சொல்வதை வால்மீகி ராமாயணத்தில்
காணலாம்.

பற்றுக் கொம்பு - கொடி வளர்ந்து
ஏறவந்தது வளக்கப்படும்கொம்பு

பிறங்கு - மூல காரணம்,
தம்பர் - தேவர்கள், நித்ய குரிகள்,

"அந்த அதுவே" என்பதில் அது
என்பது பரம்பொருள், 'அத' என்று அது

சிறித்தும் விராணிக்கத் தங்குமான
பொருள் என்பவரைக் குறிக்கிறது.

'அது' என்று தமிழில் 'ஆழ்வார்
சொன்னது கருவியில்' என்றும்

'தத்' என்றும் வழங்குர் வடமொழி
யில் இந்தச் சொற்களின் பொருள்

பரம்பொருள்.

'ததஸக'
'ஸஹராவவது'

ஸஹநெனபுனக்து

என்கிற கருதி மந்திரங்களில் நான்
"ஓ" "தத்" இதைச் சொற்கள் குறிக்கும்

பரம்பொருளை ஆழ்வார் தம் பாசுரத்
தில் 'அது' என்று சொல்லுகிறார்.

உபகிஷத்துக்களில் சொல்லப்பட
பிரம்மம் அல்லது பரம்பொருளும்
வரலாயனே என்கிறார்

(அடுத்த இதழில் நிறைவுறும்)

Krellt RADIOS

கிரெப்ட் ரேடியோக்கள்

தேவாலயம்
தேவாலயம் கல்லூரி
தேவாலயம் - 4

தேவாலயம் தேவாலயம் (தேவாலயம்)
தேவாலயம் தேவாலயம் (தேவாலயம்)
Sole Concessionaries: BANSAL RADIO
CORPORATION OF INDIA, DELHI-8

ஏப்ரல் 21உ முதல்

சென்னை
காஸ்ட்வே
பிராப்தே
உமா - ராம்
(சென்னை)

நல்ல
தொழில்நுட்பம்

விஜயா
ரீலிம்ஸ்

புனர்ஜென்மம்

சுப்பிரம் • ர.சுவாமிநாதன் • இளம்பழி • வினாயகன்
சுப்பிரம் • விஜயா • விஜயா • விஜயா

திரைப்பட
வசனம்
சுந்தர் • **R.S.மணி**
தயாரிப்பு
N.S.கிரிஷ்ம்

தெய்வம்

ELEGANT

இவியானில் அந்த வார்த்தைகளை மறு
படி நினைத்தாலும் மனம் கொடுத்தது
இளங்குமரனுக்கு. 'எவ்வளவு துணிவு
இருந்தால் அவன் என்னிடம் அப்படித்
தெரியுப்பான்.' "ஒரு காலத்தில்,
இன்று அவட்சியம் செய்யும் இதே
பொய்யானில் சிறிப்புக்கு தங்கள் தொற்று
நின்றவுடனே நான் ஆசனியப்பா-
மாட்டேன்."--

"வாரைப் பார்த்து வார சொல்லுகிற
வார்த்தைகள் இவை? மணிமாற்பா
இன்னவா வந்தென்ன? தீவ என்ன?
என்னுடைய அறுதாபத்தைப் பெற்ற
வன் எனக்கே அறிவுரை கூற முன்
வருவதா? கரமஞ்சரி என்னும் பெண்
காளிரிப்பும் பட்டினத்திலேயே நேருழி
வாக இருக்கலாம். வேறெவருக்கும்
இவ்வாத பொருளு செலவத்துக்கு உரிமை
புண்டவரின் பகரை இருக்கலாம்.
ஆனால் அவளுடைய அழகுக்கு நயங்கூ
நின்றவிழக்கும் ஆன் பின்னவாக நான்
இருக்க வேண்டுமென்ற அவசியமில்
லையே! அழகை
வும் அதனால் ஏதே
படும் கலாச்சிபகக்
கத்தைவும் அதுப
வித்துப் பார்ப்ப
தில் ஒரு கவர் இருக்
கிறதென்று கைத்
தூச கொண்டா
லும் அந்தக் கைத்
தூசப் பெண்ணின்
சிரிப்பிலும், உண்
கரிலும் நான் தொட
வேண்டும் எனது
தங்கியே! இக்க
ளின் மணிச்சிவ

தும், கடலின் அலைகளிலும்,
மேகத் தவளும் மழைக்காலத்து
வானத்தில் முழுமதி மறைத்தும்,
மறைபாட்டிலும், சலா வருகிற
தும் அழகைத் தெர அழகித்
துக் கொள்ளத் தெரியும் எனக்கு. உலகத்
தைப் படைத்தவன் வந்தகாலிலுமாய்
எவ்வாப் பொருள்களிலும் தான் அழகை
வைத்திருக்கிறான். மணி தீவன் தீவன்
அந்த அழகு மிகப் பெரிய ஒளியில்
மட்டும் இருப்பதாக நினைத்துக் கனிக்
துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். காலும்
அப்படித் தனிப்பயன் என்று இந்த
ஒளியை நினைத்துக் கொண்ட பன் பொலி
ருக்கிறது. 'அப்பாவி ஒளியின்' பெண்
னின் சிரிப்புக் மட்டும் தான் உலகத்து
அழகை எவ்வாறு ஒளிந்து கொண்டிருப்
பதாக நீ வேண்டுமானாலும் நினைத்துக்
கொண்டிரு. ஆனால் இளங்குமரனையும்
சொத்து அன்னகாரிகை நினைக்காதே!-
தான் இவ்வளவு சிவமயங்கவல்லுக்காக
என் மனத்தை இரத்தினி? கித்தாப
யின்மே! வாழ்க்கையிற் பெரிய இடை
வெகல் எனக்கு இருக்கின்றன. இப்
பொது நான் தனித்துக் கொண்
டிருப்பது கரமஞ்சரிமீன் அழகு
முகத்துக்காகவும் சிரிப்புக்காக
வும் அல்ல; என் தாழ்வு

அன்பு மூகத்தையும், சிரிப்பையும் காண்பதற்காகத்தான் நான் அங்கும், பசுவும் ஏங்கித் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். மந்தவர்களைத் தெரிந்து கொண்டு அவர்கள் சிரிப்புக்கு மயங்குவதற்கு முன்பே 'நான் யார்' என்று எனக்குத் தெரிய வேண்டும். இவ்வளவு காலமாய் வாக உடம்பும், மனத்தையும் வைத்துக் கொண்டு, 'நான் யார்? எனக்கு அன்புமே, தந்தையுமாய் இருந்து வந்தேன் உங்களுக்கு அளித்தவர்கள் யார்?' என்பவற்றை இன்னும் தெரிந்து கொள்ளாமல் இருக்கிறேன். என்னிடம் வந்து பெண்ணின் சிரிப்புக்குத் தோல் பதைப் பற்றிப் பேசுகிறேன், அப்போது?

இனங்குமரன் இவ்வாறெல்லாம் மீண்டும் நினைத்துப் பார்த்த போதுதான், ஓய்வியை அடைந்த அமைதியைச் செய்து அனுப்பியதில் தவறு ஒன்றுமில்லை என்ற தோன்றியது. 'விவரம் தெரிந்த பின்னாலாவிர்த்தான் இப்படி அடக்குத் தண்டனை' அஃ என ஆத்திரத்தை வளர்த்த அந்த வாய்க்கி கொண்டு கொங்குக்க வேண்டாம்' என்று ஓய்வியிடம் தெரிந்து இரக்கமும் கொண்டான் அவன்.

இன்னும் அவனுடைய வலது கைகளை தாழ்த்தி மணம் கமழ்ந்து கொண்டிருந்தது. அந்தக் கையால்தான் கரமலர் சுவியின் மடலை அவன் திண்டிதுண்டிப்பதற்குக் கசக்கி எறியவும் முயன்றான். தவறாகப் படைக்கவர் சாலைவீல் மரக்களையுடன்த் முற்றத்தில் உட்கார்ந்திருக்கின்ற துளர்ந்து கொண்டே இனங்குமரன் கட்டிலின் மேல் சாய்ந்து உறக்கம் முயன்று கொண்டிருந்த கையத்தில் புரண்டு பருக்கும் போதெல்லாம் கைவிரித்து இந்தத் தாழ்த்து மணம் பறவி அவன் உறுக்கத்தைத் தடைசெய்தது. வெறுப்போடு எழுந்து சென்ற கைகளை தள்ளுகக் கழுவிட்டு வந்து படுத்துக் கொண்டான் அவன். அவனைப் பற்றிய நினைவு தெலுதில் மட்டுமல்லாமல் கைகளிலும் மணக்கக் கூடாதென்று வெறுப்போடு அந்தத்தைத் தள்ளிவிடுத்துப் பரிசுத்தான் அவன்.

அவன் மறநான் காரியின் முதல் நாளிரவு மணத்திலிருந்தும், கைவிரித்துப் போத்துக் கழுவிப் புற நினைவுகளை மீண்டும் இனங்குமரன் நினைக்கச் செய்து விட்டார் தீவநாள் மறநான். வானம் கண்ணிலிருந்தும் வைகாசிப் போதிய இனங்குமரனின் பவழச் செஞ் கூடர் மேலாக இனம்பொன் வெய்யில் பட்டு அவன் கைகளை மலர்ந்தபொது அந்த விழிப்பைப்பே எதிர்பார்த்துக் காத்துக் கொண்டு நித்தமாய்நான்

அவனுடைய கட்டிலிலிருந்து தீவநாள் மறநான் தின்று கொண்டிருந்தார். கைகளைத் திறத்ததும் அவர்முகத்தின் தான் விழித்தான் இனங்குமரன். உடனே வாய்க் கருட்டிக் கொண்டு துள்ளிப் பெழுத்து அடக்கமாக நின்று. தான் விழித்துக்கொண்டதற்கு முன்பே அவர் தனக்காகத் தன் கட்டிலிலிருந்து வந்து நின்று கொண்டிருக்க வேண்டுமென்று அவனுக்குத் தோன்றியது. தீவநாள் ஆஸ்மந்தத்துச் சுவர் கோவிலின் வழி பாட்டையும் முடித்துக் கொண்டு மான வர்களுக்குப் படைக்கலைப் பற்றி அளிப்பதற்கேற்ற கோவத்தில் இருந்தார் தீவநாள்மறநான். சிரிப்பும் இன்றித் திறமும் இன்றி வெறுப்பும் இன்றி வேட்கையுமின்றி இனங்குமரன் முகத்தையே இமைமால் உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டு நின்று அவர். அவனுடைய கைகள் வேகப்போது அமைத்ததும் புதியதாகப் படைக்கவர் சாலைவீல்வீல் வடிக்கப்பட்ட துமாவிய சிறிய வெல் ஒன்றை அடை சிவமரன் கழற்றிக் கொண்டிருந்தான்.

அவர் தன்னிடம் ஏதோ வேட்கை கொண்டிருக்கிறது எதிர்பார்த்துக் கொண்டு நின்று இனங்குமரன். அவனுக்கு முன் நின்றுப்போது இருக்க வேண்டிய பணியும், குறையும் அவன் நின்று தோற்றத்திலேயே தெரிந்தது. "தம்பி! இந்த வேலின் நுனி இனம் பெண்ணெழுத்துவீன் அழியக் கண் போன்று இருக்கிறதல்லவா?" என்று தொடர்பின்மாமல் பேசுதல் தொடங்கி இருர் அவர். இனங்குமரன் சிறிது நேரம் அவருக்கு என்ன மறுமொழி உறுவ தென்று தோன்றுகத் தயக்கி நின்று. அவர் அவனை விடவில்லை. மீண்டும் திரைக்கிச் செல்லுமாறு:

"உங்களைத் தான் செட்டிதென் தம்பி! வார்த்து வடித்து உரியவையாகத் தோன்றுக இத்த வேலின் துளி இனங்குமரன் ஒருத்திரின் தீவநிதியை நினைவூட்டுகிறது இங்கிலா?"

"கைகள் அப்படிக் கொல்லித் தக்கவை உங்களுடைய ரேத்து ஒன்றை ஏமாற்றிக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். வெய் விழி, மீன் விழி, மாண் விழி என்று உவமை சொல்லி வேலையும் மீனையும், மாணியும் பார்த்த தெரிந்த போதும்கூட பெண்ணின் கைகளின் தவிர்ந்த தக்க ஒருது வேறெதுவும் நினைவு வரவில்லை என்ற செளந்தப் பணிகத்தை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பாடிதற்கு விழித்திருக்கிறார்கள்."

இனங்குமரன் இவ்வாறு உறியதும் கைமற்றிருந்த தீவநாள் மறநான் முகத்தின் சிரிப்பின் எலக் தென்பட

இருமரன் திகைத்து நின்றபோது
 வகைகளிலிருந்து வெளியே வந்தது
 அந்த வலது காலை உயர்த்தி ஆன
 டிடி விரல் அவன் மூக்குக்கு இரே
 டிடி எழுந்தவாறுத் தோவாமையார் :-
 "கம்பீ! அப்படிப் பெண்களைச் சீர
 யும், பார்வையுக்கும் தோற்றப்போல்
 உயர்வாக வேறெங்கும் இல்லை. இதை
 உன் எலிசு இளங்குமரன் என்ற
 வாய்போடு தீண்டு கொண்டிருக்கிறான்
 உன்னை....."

அவ்விதித்தாற் போலிருந்தது இளங்
 குமரன்கு எவ்வோ கத்தி களைத்துப்
 பிடித்த தன் பேரில் கொண்டு வந்து
 முடித்தவந்த கண்டு இருக்கிட்டான்
 அவன் நேற்றிரவு இப்போதும் ஒரு
 கொண்கையர் கேட்டதற்காகத் தானே
 அவன் முனிவன் அகராக அந்நாள்
 வீடுதான்? இவ்முடி விடுதலைய விடு
 வாததுமாக இவன் ஒரு
 பழிவா..

"என்ன தம்பி, நிக
 றாகத் தென் சொட்டி

குத்போல் இப்படி விழிக்கிறாய்? உன்
 றுண்டை ஆணையாகப் அழித்துத்
 தன்னுடைய பெண்மைக்கு, கொற்றிப்
 பெருமிகம் சேர்த்துக் கொண்ட அந்தப்
 பெண்கள் பாக்கத்து தன்னைவிட வேல்
 விழிகப் பெற்றதாய் தான் பார்த்தேன்."

"கேள் சொகரது எனக்கு ஏன் நான்
 விளக்கவில்லை, நான் பண்போ தப்
 பாகப் புதிது கொண்டு
 என்மேல் பழி கமத்து
 சித்திரமே...?" என்று
 தொடங்கிய இளங்

விரலணைசந்தால் !

முன்புறத்திலும், கருத்துக்களும், நா
ட்டிலும் ஏற்படாமல் நடந்துகொள்ளு
தலுமென்ப புக்கே ஸ்ரீதேவகுமார
இளமையப் பெண்ணுக்கு உபயோகி
யுந்தான் ஸ்ரீமதரவய புக்கே ஸ்ரீதேவ.

எடுப்பான புது ஜாடி
மக்களான புது அட்டைப்பெயர்

**ஹிமாலயா
புக்கே
ஸ்நோ**

குமரனை மெலேபேச
விடாமல் தடுத்து
அவர்பேசத் தொடர்ந்
தனார் :-

“இன்னும் புரியும்
படிபாக விளக்கிச்
சொல்ல வேண்டு
மானால், இதோ கேள்
தம்பீ” என்று
தொடங்கி முதல்
நாள் பின்னிரவில்
தேரேறி அவனைத்
தேடிச் கொண்டு
வந்த பெண்களைப்
பற்றிக் கூறினார் நீலநாகமறவர். அவர்
கூறியதிலிருந்து வந்தவர்கள் சுரமஞ்சரி
யும், அவள் தோழி வசந்தமாஸியு
மாகத்தான் இருக்க வேண்டுமென்பது
இளங்குமரனுக்குப் புரிந்தது. மடவோடு
அன்ற வாங்கிக் கொண்டு திரும்பிப்
போன ஒவியன் சுரமஞ்சரியையே தேரில்
போகச் சொல்லி இங்கே அனுப்பியிருக்க
லாம் என்று நினைத்தான் அவன். சுரமஞ்
சரியின் மேல் அவனுக்கு ஏற்பட்டிருந்த
வெறுப்பு இப்போது ஆத்திரமாக மாறி
யது. “எவக்கும் அத்தப் பெண்ணுக்கும்
நீங்கள் நினைக்கிறதப்போல் ஒரு நெருக்க
மும் இல்லை. அவள் எதற்காக எங்கே
தேடி வந்தாள் என்பதே எனக்குத் தெரி
யாது” என்று எல்லாளனோ சொல்லி,
அவருடைய தவறான கருத்தை மாற்ற
முயற்சியை இளங்குமரன். நீலநாகமறவர்
அவ்வளவு எளிதாக அணை நம்பவில்லை.
“எனக்கு விளக்கம் தேவையில்லை,
தம்பீ! உன்னுடைய வாழ்க்கையில்

நீ பெரிய காரியம்
களைச் சாதிக்க வேண்
டும் என்று நான்
ஆணைப் படுகிறேன்.
இனிமேலாவது உன்
னைத் திருத்திக்
கொள். என்னைப்
போய் ஆயுதங்களை
எடுத்தாள்வதுடன்
புலங்கனையும் ஆளத்
தெரிந்து கொண்ட
வீரனாக நீ உருவாக
வேண்டுமென்று நான்
எதிர்பார்க்கிறேன்.

உன்னை வளர்த்து ஆளக்கூடிய அருட்
செல்வ முனிவரின் நோக்கமும் அது
தான். அதிலிருந்து நீ வழி விலகக்
கூடாது” என்று கொப்பமாகச் சொல்லி
விட்டு மாணவர்களுக்குப் படைக்கலப்
பயிற்சி கற்பிப்பதற்காகச் சென்று விட்
டார் நீலநாகமறவர்.

ஏதோ நினைப்படைன அவர் கீழே
எறிந்து விட்டுப் போன வேலைக் குவிந்து
கையிலெடுத்தான் இளங்குமரன். அந்த
வேல் சுரமஞ்சரியின் மயக்கும் விநியாக
மாறி அவனை நோக்கி ஏனையமாகச் சிரிப்
பது போலிருந்தது.

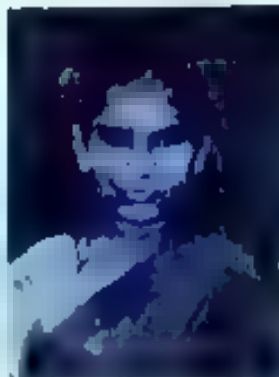
‘முடியாது! முடியவே முடியாது.
இந்த மயக்கும் விழிகளுக்கும் இதற்குரிய
வளின் சிரிப்புக்கும் ஒரு போதும் நான்
தோற்க மாட்டேன்’ என்று தனக்குத்
தானே பேதகன் போல் கூறிக் கொண்டு
அந்த வேல் வெறுப்புடன் தாரத்தில்
விசி எறிந்தான் இளங்குமரன்.

29- நிழல் மரம் சாய்ந்தது!

பொழுது விடிந்ததும் நடந்த இந்த
நிகழ்ச்சியால் இளங்குமரனின் உள்ளம்
சொல்வ முடியாத வேதனையை அடைந்
திருந்தது. உடனே பட்டினப்பாக்கத்
தற்கு ஒடிச் சென்று சுரமஞ்சரி, அவ
னுடைய தோழி, மணிமார்பன், மூவரை
யும் படைக்கலச் சாலைக்கு அழைத்துக்
கொண்டு வந்து நீலநாக மறவருக்கு
உண்மையை விளக்கி விட்டால் தல்வ
தென்று எண்ணினான் இளங்குமரன்.
அவர் மனத்தில் பதிந்து ஊன்றிப்
போன சந்தேகத்தைக் களைத்தெறித்து
விட விரும்பினான் அவன். ஆனால் அதற்
கும் தடை யிருந்தது. படைக்கலச் சாலை
யின் கல்வியிலிருந்து வெளியேறத்

கூடாது என்று அவர் அவனுக்குக் கட்டி
வைத்திருந்தார். இரண்டு காரியங்க
ளுக்காக அப்போது அவன் அங்கிருந்து
வெளியே போய் வரவேண்டிய அவசியம்
இருந்தது. சுரமஞ்சரி முதலியவர்களை
அழைத்து வந்து நீலநாகமறவரின் சந்
தேகத்தைப் போக்குவதற்காக அவன்
வெளியேறிக் செல்வதன்ை, வீரசோழிய
வளநாடுடைபாரிடம் ஒப்படைத்து
விட்டு வந்த அருட்செல்வ முனிவர்
எப்படியிருக்கிறாரென்று பார்த்து வருவ
தற்காகவும் போக வேண்டியிருந்தது.
தன் மேல் கோபத்தோடிருக்கும் நீல
நாக மறவரிடம் போய் வெளியேறிக்
சென்று வருவதற்குத் துணிந்து அந்

பம்பாய் ராஜ்யத்தில்
மார்ச் 25-ம் தேதி தடை
பெற்ற தேசிய இந்திய
சங்கத்தின் 'வருஷாந்திர
விழாவன்று காவதியைக்
கவதுரி மாணவி சூமாரி
கவிதாவில் நினைவைப்ப
பாராட்டி மின் வயலெட்
கோர்ட் பரிசு வழங்கப்
பட்டது. மகாராஷ்டிர
கவுன்சர் ஸ்ரீ ரோகாசா
இப்பரிசைக் கொடுத்தார்.
இவர் பம்பாய் கடத்தல்
உதவி காரியதரிசி எனல்,
ராமச்சந்திரன் புலகவி.

"உனக்கு இதுவரை
நிழல்த்ததுகொண்டிருந்த
தெருமரம் சாய்ந்து விட்
டது, தம்பி! தவச்சாரியை
நீப்பந்தி எரித்து முனிவர்
மாண்டுபோய்விட்டார்"
என்று துயரம் பொங்கும்
குரலில் கூறினார் வனதா
டுடைவார். இளங்குமர
னுக்கு அந்தச் செய்தியைக்
தம்பிக்கை ஏற்படவில்லை.
"முனிவர் தவச்சாரியைக்
எப்படியி் போனார்?
அவரை உங்கள் வீட்டில்
அகலவா விட்டு வந்
தேன்?"

மதி செட்டபது எப்படி என்று அவன்
தயங்கினான்.

இங்ஙனம் அவன் தயங்கிக் கொண்டிரு
ந்தபோது அந்தப் படைக்கலைச் சாரியை
யில் இருந்தார் போவிருந்து வழக்க
மாகக் கேட்டும் ஒலிகளும் வீரர்களில்
ஆரவாரமும் ஒய்ந்து அமைதி நிலவியது.
நிமிசென்று என்ன ஆவிவிட்டதென்று
பிரியாமல் இளங்குமரன் மருண்டான்.
சென்ற விநாடியவரையில் வீரர்களுக்குப்
பயிற்சியளிக்கும் நீலநாக மதவரின் கம்பீ
ரம் கட்டளைக் குரல் ஒலித்துக் கொண்
டிருந்தது. இந்த விநாடியில் அதுவும்
ஒலிக்கவில்லை. வானோடு வான் மோதும்
ஒலி, போரிக் கருவிகள் செய்யும் உலகக்
கனத்திலும், பட்டணங்களிலும், இரும்பு
அடிபடும் ஒசை, வீரர்களின் பேச்சுக்
குரல், எல்லாம் ஒய்ந்து மயமான அமைதி
நிலவியது. காற்றுக்கூடப் பவமா உ
லிசப் பவப்படுவது போன்ற அந்த
அமைதி ஏன் நேர்ந்ததென்று காண்ப
தற்காக மூலத்திலிருந்து படைக்கலைச்
சாரியின் உட்பகுதிக்கு விசைத்தான்
இளங்குமரன்.

அங்கே பயிற்சி பெற்றுக் கொண்டிரு
ந்த வீரர்கள் அமைதியாய் ஸ்தலிக்கு
லுசில் ஒதுங்கிக் தலி குனிந்தவாறு நின்று
கொண்டிருந்தார்கள். அருகில் நீலநாக
மதவரும் வீரசோழியை வனதாடுடை
வாரும் கண்கலங்கி திண்ணர்கள் இருவ
ருடைவ தோ மலத்திலும் அக்கத்திலும்
தாக்குடைவ சோர்வு தெரிந்தது.

இளங்குமரனைப் பார்த்ததும் வீர
சோழியவனதாடுடைவார் கோவென்று
கவியழுதபடி ஓடி வந்து அவனைத்
தழுவிக்கொண்டார். நீலநாக மதவர்
கண்ணீரைத் துடைத்துக் கொண்டு
வின்ன இடத்திலிருந்து அசையாமல்
அப்படியே நின்று.

துயரம் அடைக்கும் குர
லில் உடந்தவந்தார் அவனுக்குக் கூறி
னார் வனதாடுடைவார். இளங்குமர
னுக்குக் கவர்கள் இருண்டன. உலகமே
கழல்வது போலிருந்தது. "அப்படியும்
கடந்திருக்குமா? கடந்திருக்க முடி
வுமா?" என்று திணக்க நினைக்கத் துக்கம்
பெருகிவது அவனுக்கு.

பெற்றேரும் உதிரும் இங்ஙனம்
காவதியில் தவச்சாரித்து ஆனாக்கித்
தாயாகவும் தந்தையாகவும் இருந்து
காத்து வந்த உத்தமர் தீயில் மாண்டு
போனார் என்று அறிந்தபோது அவனுக்கு
அழுக்க குமுறிக் கொண்டு வந்தது.
வனிமைமும் வீரமும், பொருத்திய அவன்
பேச்சு வராத பருவத்துப் பச்சைக்
குழந்தைபோல் குமுறி அழுத காட்டி
அங்கிருந்த எல்லாரையும் மனமுருகச்
செய்தது. இரண்டு கண்களாலும்
மூடிக்கொண்டு அழுதமுது
சோர்ந்து போய் அவன் தனரையில் சாய
இருந்த போது அதுவன்றையில் பேசாமல்
நின்ற கொண்டிருந்த நீலநாக மதவர்
விரைவாக ஓடி வந்து அவனைத்
தாங்கிக் கொண்டார்.

"இந்தப் பானியை மண்ணிப்பாடா,
தம்பி? என்னிடம் அடைக்கவமாக
இருந்த போதில், அவருக்கு இப்படி
நேர்ந்து விட்டதே என்பதை நினைத்தால்
என்னால் துக்கத்தைத் தாங்க முடிய
வில்லையே!" என்று வீரசோழியை வன
தாடுடைவார் தமது ஆற்றமைவைச்
சொல்லிப் புலம்பி அழுதார்.

அப்போது நீலநாக மதவர் வனதாடு
டைவாரை நோக்கிக் கவயமாத்தி அவரு
டைவ அருகாகவ திறுத்தச் செய்தார்.

"அழுது ஆகப் போவதென்ன? மனி
தர்களின் மரணம் காவதியின் வெந்தி
களில் ஒன்று. புறமும், செவ்வரும்

உங்கள் இல்லங்களுக்குத் தேவையான....

மிகச்சிறந்த உபகரணங்கள் ... சிறந்த மரத்திலிருந்து வளை இயங்குகிறது. தேவையப்படுகின்றன. ராபேகாட் உபகரணங்கள், இயங்குகிறது. ராபேகாட் தேவையப்படுத்து, நவீன கருவிகளை எளிதில் பெற, தயாரிக்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொருவருக்கும் தேவையானது உபகரணங்கள் உதவித் தருகிறது. ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் தரக்கட்டுப்பாட்டிற்கான சேவையைக் கருவியாக இயங்குகிறது. அமது தொழிற்சாலைகளிலிருந்து, நிறுவனங்களிலிருந்து உபகரண இல்லங்களில் சேவை செய்கின்றன.

ராபேகாட் உபகரணங்கள் ஒரு சிறந்த உதவியாகப் பெற்றவை. விதிகளுக்குப் பின்புறம் திறமையான சேவை அளிக்கப்படுகின்றன.

தயை தாக்க கருவிகளுடன் இடங்கள் விவகாரங்கள் விவரமாகக் கேட்கவும்

Ravard

ராபேகாட் உபகரணங்கள் உபகரணங்கள் உபகரணங்கள், ராபேகாட், ராபேகாட்.

பின்புறம் ராபேகாட் 98, கவிதை ராபேகாட் 100-101

கலியாண ஜவுளிகளுக்கு...

பனகல் பார்க்

கடைக்கு

விஜயம் செய்யுங்கள்!

- கூடைத் தேவைகள்
- தேவையான - ராபேகாட்
- ஜூனிக் வேஷ்டிகள்
- கைத்தறி ஆடைகள்
- எல்லா துணை மிக் புகைகள்

நல்லிசின்னசாமி செட்டி
பனகல் பார்க் ஸ்திரீஸ்
தீயாகராயநகர் (உலகமான் 88115) சென்னை-17.

மிகவும் சிறந்த உதவிகள் அளிக்கும் சமூக சேவைகளை 100-101 கடைக்கும்

பலரால் மதிக்கப்படுதலும், உலக வாழ்க்கையில் பெருமையாக இருப்பதைப் போல் தேற்று இருந்த ஒருவரை இன்றியவாமல் செய்த விடுவது காலத்துக்குப் பெருமை. காலத்தின் இந்தப் பெருமையால் நமக்குத் தக்கார். தன்முடைய ஆற்றலால் காலம் தான் இந்த விதமான துக்கங்கூறும் மாற்ற வேண்டும். அழுது புலம்பித் கொண்டிருமால் இறந்தவருக்குச் செய்ய வேண்டிய நீத்தார் கடக்கச் செய்யப் புறப்படு" என்று நீலநாக மறவர் ஆறுதல் கூறினார். சற்று முன் தன்னைக் கடுமைவாகக் கொடுத்துக் கொண்டவர் தான் இப்போது இப்படி ஆறுதல் கூறுகிறார் என்று சிவப்பாயிருந்தது இவர்களுக்கும். பெரிய துக்கத்தில் மனிதர்களுக்கு இடமே உள்ள சிறிய கொபுதாயங்கள் கரைந்து விடுகின்றன. காலிய கண்களோடு தன்மேல் சாய்ந்து கொண்டே தன் முகத்தை நிமிர்ந்து பார்த்த இளங்குமரனின் கண்களில் கோதிக் கொண்டே, "அருட் செல்வ முனிவர் எப்படி உனக்கு நிழல் மரமாக இருந்தாரோ, அப்படி இனிமேல் தான் இருப்பேன். நீ தவறுக நடந்து கொண்டவதாகத் தெரிகிறபோது தான் கடிந்து கொண்டால் அதை நீ ஏற்றுக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். ஒரு தந்தைக்குத் தன் மகனைக் கடித்து கொண்டு தயவுநிப்படுத்த உரிமை உண்டு அவ்வளவு?" என்று பாசத்தோடு கூறினார் நீலநாக மறவர்.

"உலகத்துக் கொல்வாம் பொழுது விடிந்து வெண்ணெய்க்கிற இந்த நேரத்தில் எங்கு மட்டும் இப்படி ஒரேயடியாக இருண்டு விட்டதே" என்று நீலநாக மறவரின் தோளில் முகத்தைப் புதைத்துக் கொண்டு இளங்குமரன் துன்பத்தை ஆற்றமுடியாமல் மேலும் பொய்சிப் பொய்சி அழுகிறான். உதக்கண்ணம் முதலிய நண்பர்களும் கண்களில் நீர்மல்க அருகில் வந்து நின்றுகொள்.

"நினைத்து நினைத்து யெதனைப்படாதே. தம்பீ! மனத்தை ஆற்றிக் கொள். துன்பங்களைப் பொறுத்துக் கொள்ளத் தெரியாதவர்களுக்குத் தான் பகலும் இரவுபோல் இருண்டு போகும். நீ வீரன். அப்படி உனக்குத் தோன்றவிடலாகாது."-மீண்டும் அவனுக்கு இதமாக

சொடுத்துச் சொல்லி ஆற்ற முயன்றார் நீலநாக மறவர்.

தான் வெளியே கொங்கிக் கொள்ள முடியாமல் தன் மனத்துக்குள்ளேயே அழவேண்டிய பெரும் குறை ஒன்றையும் இளங்குமரனும் அப்போது நினைக்காமல் இருக்க முடியவில்லை.

அருட் செல்வ முனிவர் தீயில் சிக்கி மாண்டபோதே அவனுடைய நிறப்பையும், பெருஞ்சரையும் பற்றிய உண்ணமவும் எரிந்து அழிந்துபோய் விட்டது. அக்க இரகசியத்தைத் தெரிந்து கொண்டிருந்த ஓர மனிதரும் மாண்டு போய் விட்டார் என்று அறிகிறபோது அவனுக்கு உலகமே இருண்டு போனதுபோல்

துவரம் ஏற்படாததான் செய்தது. எதை அறிந்து கொள்ளும் ஆவலினால் அவனுக்கு வாழ்க்கையில் களைவும், சிரப்பும் சிதைந்திருந்தனவோ அதை இனிமேல் அவன் யாதிட்டிருந்து அறிந்து கொள்வான்? அன்றுடைய அருமைத் தாயை அவனுக்கு யார் காட்டுவார்கள்? நீலநாகமறவர் கூறியது போல் உலகத்தையே தாயாக எண்ணி மிழ வேண்டியதுதானா? அவ்வளவுதான் அவனுக்குக் கொடுத்து வைத்ததா?

"இப்படி நின்று அழுதுகொண்டே இருந்தால் நேரமும், கண்ணீரும்தான் செலவாகும். வா, இறந்தவருக்குச் செய்ய வேண்டிய நீத்தார் கடக்களைச்

செய்யலாம்" என்று நீவநாக மறவர் அவனைக் கைப்பற்றி அழைத்துக் கொண்டு போனார்.

'உயிரோடிருந்துகொண்டே காரிவத்துக்காகச் செத்துப்போனதாகப் பொய்ஸைப் பரப்பிட ஏற்பாடு செய்தவருக்கு மெய்யாகவே இறந்ததுபோல் நீத்தார் கடனூற்ற விடலாமா?' என்று மனத்துக்குள் தயங்கினார் கிரேசோழிய வளநாடுடைவார். ஆனால் அவர் இவ்வுருமரனைத் தடுத்து நிறுத்தவில்லை. தடுத்தால் பொய்மை நரடகம் வெளிவாவி விடுமோ என்ற அச்சத்தில் மெனமொய்குத்து விட்டார்.

உலநாகமறவர் இவ்வுருமரனைச் சக்கரவானக் கோட்டத்துக்கு அழைத்துப் போய் நீத்தார் கடன்களைச் செய்து கொண்டிருந்த அதே தேரத்தில் கிரேசோழிய வளநாடுடைவார் ஆவழிந்தத்துக் கோயிலில் இறைவனிடம், பிரார்த்தனை செய்து கொண்டிருந்தார்.

"இறைவா! இந்த இரகசியத்தை உரிய காலம் வரை காப்பாற்றும் மனத்திடத்தை எனக்குக் கொடு! எல்லாம் தவமாக முடிந்தபின் இறுதியில் என் அருமைப் பெண் மூலம் அந்தப் பெண் யாண்டாளுக்கு மாலை சூட்டி அவளுக்கு வாழ்க்கைத் துணையாகும் யாக்கிவத் தையும் கொடு" என்று வேண்டிக் கொண்டிருந்தார். இப்படி இறைவனை வேண்டிக் கொண்டே கண்களை மூடிவலாறு திவானத்தில் ஆழித்தபோது, இவ்வுருமரன் புன்னகை தவழும் முகத்தோடு தன் பெண் மூலம்

வின் கழுத்தில் மாலை சூடுவது போல் ஒரு தோற்றம் அவருக்கு மானசீகமாகத் தெரிந்தது. அந்தத் தோற்றத்தை மெய்யாகவே தம் கண்கள் காணும் நான் கிரேசோழிய வரவேண்டுமென்ற ஆவனோடு ஆவழிந்தத்தினிருந்து திரும்பினார் வளநாடுடைவார்.

அவர் விட்டுக்கு வந்ததும் மூலம் அருட்செல்வ முனிவரின் மரணத்தைப் பற்றி அவரைக் கேட்டான்.

"என்னப்பா, அருட்செல்வரின் தவச் சாஸனில் தீர்ப்பற்றி எரிந்து அவர் இறந்து போனாராமே? புறவீதியெல்லாம் எங்கும் இதே பேச்சாக இருக்கிறது. தேற்றிரவு நீங்கள் என்னிடம் ஒன்றுமே சொல்லவில்லைபே?" என்று பரபரப்புடன் பதறிக்கேட்ட மனங்களுக்குக் கருக்கமாய்ப் பதற்றமின்றிப் பதில் சொன்னார் வளநாடுடைவார்.

"தேற்றிரவே எனக்குத் தெரியும். மூலம்: ஆனால் அது இரவில் உள் விடம் அடைந்த சொல்லி உன் மனத்தை வகுத்த கிரும்புகிலை. இப்போதுதான் இவ்வுருமரனுக்கே அந்தச் செய்தியைச் சொல்லி விட்டு வருகிறேன்" என்று திதானமாகக் கூறினார் வளநாடுடைவார்.

'தெருவெய் தொடர்புள்ள ஒருவரின் மரணத்தைப் பற்றி அதிகத் துக்கமில்லாமல் இப்படி, இயல்பான விதத்தில் அறிவிக்கிறேன்' என்று தந்தை, அருட்செல்வரின் மரணத்தை அறிவித்த விதத்தை என்னிடம் திணைப்படைந்தான் மூலம். (தொடரும்)

ராஜாஜியின் சுற்றுப்பிரயாணம்

ராஜாஜி இம்மாதம் 26-ம் தேதி ஸ்தலம் மே 6-ம் தேதி வரை சென்னை, நீலகிரி மலையாளம் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்கிறார்.

ஏப்ரல் 26-ம் தேதி: நேரல் டி. சூனிட், கிருஷ்ணகிரி.

ஏப்ரல் 26-ம் தேதி: காவேரிப்பட்டினம், கரிமல்கனம், பவர்க்கோடு, பாப்பாரப்பட்டி, தரிமபுரி.

ஏப்ரல் 26-ம் தேதி: தோப்பூர், திவட்டப்பட்டி, பூசாப்பட்டி, மூலதூர், தாரமங்கனம், மெச்சேரி, மெச்சூர்.

ஏப்ரல் 27-ம் தேதி: தங்கவள்ளி, ஸ்ரீகண்டபுரம், இடப்பாடி, கொண்டிபுரம், திருச்செங்கோடு.

ஏப்ரல் 28-ம் தேதி: மல்லசுழந்திரம், ஆட்டைலம்பட்டி, வெண்ணத்தூர், ராசியூர், தாமக்கம்.

ஏப்ரல் 29-ம் தேதி: தாமகிரிப் பேட்டை, மன்னிகரை, தர்மம்பட்டி, காரைடையம்பள்ளி, வீரகண்ணார், ஆத்தூர்.

ஏப்ரல் 30-ம் தேதி: தரமங்கனம், பெத்ததாங்ககம்பாளையம், வேளப்பாடி, அலிவாது நாட்டினம், சேலம். மே 1-ம் தேதி: சன்னி தூக்கம், கொமரமாளையம்.

மே 2, 3 தேதிகள்: திவாரி தீவனா, மே 4-ம் தேதி: செங்கைக்குப் புறப்பாடு.

தமிழ்
பத்தாண்டு வாழ்த்துக்கள்!

புத்தா பிக்சர்ஸ்

பாவ மன்னிப்பு

பாவமன்னிப்பு பத்திரிகை, தஞ்சை, தமிழ்நாடு, பாவமன்னிப்பு பத்திரிகை, தஞ்சை, தமிழ்நாடு, பாவமன்னிப்பு பத்திரிகை, தஞ்சை, தமிழ்நாடு.

பாவமன்னிப்பு பத்திரிகை, தஞ்சை, தமிழ்நாடு, பாவமன்னிப்பு பத்திரிகை, தஞ்சை, தமிழ்நாடு, பாவமன்னிப்பு பத்திரிகை, தஞ்சை, தமிழ்நாடு.

**பாவ
மன்னிப்பு**

பாட்டுப் போட்டியில் கலந்து கொண்டீர்களா?

✱ **முதற் பரிசு... 4000**

✱ **இரண்டாவது பரிசு 2000**

✱ **மூன்றாவது பரிசு 1000**

பாவமன்னிப்பு பத்திரிகை, தஞ்சை, தமிழ்நாடு, பாவமன்னிப்பு பத்திரிகை, தஞ்சை, தமிழ்நாடு, பாவமன்னிப்பு பத்திரிகை, தஞ்சை, தமிழ்நாடு.

பாவ மன்னிப்பு பாவமன்னிப்பு
எவி எம் ஸ்டூடியோஸ், சென்னை-26.

தஞ்சை (முதலாவது) அருள்மேல்.

சென்னை

சாந்தி · ஸ்ரீகிருஷ்ண · ராக்ஸ்
(தமிழ்நாட்டிலே) (தமிழ்நாட்டிலே) (தமிழ்நாட்டிலே)

தமிழ்நாடு, தஞ்சை, தமிழ்நாடு, தஞ்சை, தமிழ்நாடு, தஞ்சை, தமிழ்நாடு.

கடும் உஷ்ணகாலத்தில் மிகவும் இதமளிப்பது...

பாண்ட்ஸ் ட்ரீம்ப்ளவர் டால்கம் பவுடர்

புத்துணர்ச்சியளிக்கக்கூடியது. விவரங்களைப்

பற்றித் தெரிந்துகொள்ளுங்கள். மோசன வாரணியுள்ளது.

பாண்ட்ஸ் ட்ரீம்ப்ளவர் டால்கம் பவுடர் உங்களை நான் முழுவுதும்
புத்துணர்ச்சியுடன் கவக்கும்! காலை மூலக்கத்திற்கும் பிறகு பாண்ட்ஸ்
ட்ரீம்ப்ளவர் டால்கம் பவுடரை உங்கள் உடம்பின்கீழே நாளைமாத
தூங்குகொள்ளுங்கள். மோசனகாலத்தில் நான் முழுவுதும் உங்களுக்கு
இதிலும் நறுமணமும் அளிக்கும்!

நான் முழுவுதும் புத்துணர்ச்சியுடன் விவரங்களைப் பொருளும் பாண்ட்ஸ்
ட்ரீம்ப்ளவர் டால்கம் பவுடரைப் பயன்படுத்தியுங்கள்.

சீஸ்டோ-பாண்ட்ஸ் இன்வாஸ்போரேட்டி

(கனாவுக்கெரியப்பட்ட மெதுவானது உங்கள் காலில் தூங்கும் போது)

எனக்கா தெரியாது?

சீருவேரகத்தான்

“ரயில் அந்த ஸ்டேஷனில் ஓரே நிமிஷம் தான் திற்கும். ரயில் தின்றபிறகு மசமா வென்று விழிக்காமல் இப்போதே இதக்க வண்டியாக ஓரத்தில் எடுத்து அருகில் வைத்துக் கொள்” என்று சுருமையும் கண்டிப்பும் திறைத்த குரலில், மற்றப் பிரயாணிகளும் திரிந்து பார்க்குமாவுக்கு இரைந்து பேசினர் கணபதி.

வாகனவசூலுக்கு என்னவோ போகிறாது. சீட்டுக்குள் ராஜ்யபாரம் நடத்தி, விநாடிக்கு ஓர் ஆக்ஷணை வீசி ஆர்ப்பாட்டம் செய்து பழக்கப்பட்ட தன் தந்தை, ஓரும் ரயிலுக்கிட விடாக நினைத்து அன்னி வாகனவசூலிடவோ அப்படி இரைந்தது அவனுக்கு நாலுக்குக் குறைவான நிழல்சியாகத் தான் தோன்றியது. ரோகமாகவுழிக்குத்தது.

“பகபதி சொன்னாக்கு இந்த ரயில் போய்ச் சேர இன்னும் இருபது நிமிஷங்கள் இருக்கின்றன. பாதிச் சர்ட்டாக்கள் இதற்கும் போது வண்டி ஓடிவிட்டது. ஸ்டேஷன் மாஸ்டர் என்று இருக்கும் ஒருவர் இதைச் சொல்லாமல் கவனிப்பார். இடையில் வரும் ஸ்டேஷன்களில் இதற்கும் பிரயாணிகளுக்கு இடைஞ்சலாக இப்போதே...”

தும்பைக்கு வெளியே தலையை நீட்டிக் கொண்டு, தகப்பனரை தேடிவராகப் பார்க்கத் தைரியமில்லாமல் பேசிய வாகனவசூலுக்குத் தான் பார்த்தார் கணபதி.

“உன் கடினாரத்தைக் கொண்டு உடைய சீயை போடு! அது கடினாரமா? ஒரு மாதத்தை ஒரு தாயில் காண்பிக்கும் காலண்டர் அது. அதை நம்பிச் சாவுகாசமாக வந்து தான், தேவிரிவு எழுந்தரில் வண்டியைக் கொட்டைவிடத் தெரிந்தோம். இந்தத் துரை வகுவிருர் என்று ஸ்டேஷன் மாஸ்டர் இரண்டு மணி நேரம் வண்டியை நிறுத்துவாராடா மடைவா? ஸ்டேஷன் மாஸ்டர் உன் மாமனாரோ...” கணபதி சிறிதூர், அதைக் கவனித்த சில பிரயாணிகள் அவர் ஊர்வத்தை ரசித்துவேறு சித்ததார்கள்.

விஷயத்தை முத்த விடாமல் இருக்கக் கணபதியின் மூலக் கணம் மடமடவென்று பெட்டி படுக்கைகளை எடுத்து ஒரு பக்கமாக அருகே ஆரம்பித்தான்.

“அன்னாவுக்குத்தான் இன்றைக்குச் சாயத் திரமே புதுக் கடினாரம் கிடைத்து விடுமே! ஆனால் அவன் புதுக் கடினாரத்தின் அழகைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பானா? அவ்வது பக்கத்தில் உடனாய் போகும் புதுப் பெண்ணைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பானா என்று தான் எனக்குத் தெரியவில்லை” என்று மெதுவாக வாகனவசூலு காதில் மாததிரம் விழும்படி, சொல்லிவிட்டுத் தாயாருக்கு ஒத்தாமை செய்கதில் முனைத்தான். வாகனவசூலு கடைபிடித்தவக குக்கு.

வாகனவசூலு அவன் தலையில் ஒங்கி ஒரு குட்டு வைக்க வேண்டும் போகிறாது. கொப்பத்தை அடக்கிக் கொண்டான். வண்டி ஊர்வப் பேட்டை அடிட்டரைத் தாண்டி ஓடிக் கொண்டிருந்தது.

இதோ! இன்னும் கொஞ்ச தூரம் தான்! ஒருபுறமாக வண்டி பகபதியோடிக் ஸ்டேஷன் விடுவ போய் தின்றுவிட்டது.

பின்புவிட்டார் களை வரவேற்று உபசரித்து விட்டுக்கு அமைத்துப் போய் பெண் விட்டா சைர் சேர்த்த பையே ஒன்று திரண்டு வந்து, பகபதியோடிக் ஸ்டேஷன் பிளாட் போரம் திரும்பி வழிவக் காத்திருக்கப் போகிறது என்று கற்பனையில் மிதந்த கணபதி சில விநாடிகள் வரையில் வண்டியைவிட்டு இதக்காமல் கதவருகில் நின்று கம்பிரமாய் பார்வையைப் பிளாட்டாரத்தில் இரு பக்கமும் செலுத்தினார்.

கொடி, பிடித்திருந்த ஸ்டேஷன் மாஸ்டரையும், சாதி வளைபத்தை ஏதிலிருந்த ‘பாஸ்டர்ஸ்’ போலீசையும் தவிர அந்தப் பரத்த பிளாட்டாரத்தில் உக்காய் இல்லை!

கண்ணைக் கசக்கிக் கொண்டு ஸ்டேஷன் பெயர் பொறிக்கப்பட்டிருந்த பலகையைப் பார்த்தார். பகபதியோடிக் போதால்! அவர்கள் இதற்கு வேண்டிய ஸ்டேஷன் அருதான். அந்திருத்தான் டிக்கட்டுக்கும் வாய்ப்புப் படுத்தின.

வெவ்வாக வண்டியிலிருந்து கீழே இறங்கிக் சாமான்களையும் இதக்கி வைக்க உதவி செய்தார். மறுபிமிடம் அதைக் குடும்பத்தைப் பிளாட்டாரத்திடம் ஒப்படைத்துவிட்டு, ரயில் விளாப்பினோய் விட்டது. ஸ்டேஷன் மாஸ்டர் வார்த்தைக் கைவை ஆட்டிவிட்டுத் தம் அளவக்குள் தஞ்சம் புகுந்தார். பாயின்ட்ஸ் நேன் கைகாட்டினதைத் தூக்கிவிட்டு அப்படியே எதிர்த்தார்போகிறாது வரப்பைத் காண்பித்தென்னத்தோப்புகள் சென்று மறைந்தார்கள்.

கணபதியில் கண்களில் கணல் பறந்தது. அவர் முகத்தைப் பார்செய்வு. மற்றவர்கள் அஞ்சினார்கள்.

“பெய் வாக! பட்டணத்துக்குப் போகும் அடுத்த வண்டி எப்போது வருகிறதென்று ஸ்டேஷன்மாஸ்டரிடம் கேளுடா!”

கணபதியின் கைத்த குரல் அந்தச் சிறு ஸ்டேஷன் கட்டிடத்தில் மோதி எதிரோலித்தது. வாக ஸ்டேஷன் பக்கம் பார்க்காமல் மற்ற எவ்வாய் பக்கங்களிலும் தன் மாமனார் பதவியை மறுதான் ஏற்க இருப்பவனோ, அவரது உதவுக்காரர்களோ, ரயில் புகைகளைக் கண்டாங்கு பற்றித் தடி வர மாட்டார்கள் என்று பார்த்து ஏக்கிக் கொண்டிருந்தான்.

“என்னடா எருமைமாடுமா திரி திற்கிறாய்? சாமான்களைத் தூக்கிக்கொண்டு உன் மாம

ஊர் விட்டுக் குத நடத்திக் போய்விட்டான் ஏன் கிறுபா? இந்த அனாமதேவப் போய்விடுகளுடல் சம்பந்தம் பெரியதற்கு இவ்வளவு அவமானம் போதாதுடா, போதாது. அத்துப் பேட்டிக் ஜன்மோ 'கைடு' இருக்கு எடு. தானே பாரக் கிறேன். இவ்மேல் அந்த ராமலுத்திப் பயம் விட்டிருன லான் வானடி எடுத்து மலத் தால் 'மான்னம் கெடப் பவலே' என்று கிகட்கட்டும்!"

காற்று மாத்திரம் எதிர்ப்பக்கமிருந்து வீசா மல் இருந்தால் அவருடைய வார்த்தைகளை ஸ்டேஷனுக்கு இரண்டு சமயங்களுக்கு அப்பாயிருந்த குலமங்கலம் இராமத்தின் ராம லுத்தியைப் தேடிப் பிடித்துக் கரநிங் துணுதிருக்கும்!

வாகவருக்கு எதிரில் எவ்விருந்தோ வந்து விட்டது. "அப்பா! நான் அப்படி கடலே நிரும்பிவிட்டால் நம்முடைய கோபத்தை அவர்கள் எப்படித் தெரிந்து கொள்வார்கள்? நாம் வரவேலியில் எவ்வளவுவா கிணத்துக் கொள்வார்கள்! பழியை நம் மேலே போடு வார்கள்! எப்படியும் பட்டினத்துக்குத் திரும் பும் வண்டி எய்வதாயினால்! உங்க ளுக்குகோ, கும்பிகொணத்துக்கோ போலிக்கு வாய் என்றுக் கூட இரண்டு பக்கங்களுக்கும் இன்னும் இரண்டு மணி தேரத்துக்கு வண்டி விடா யாது!"

"அனாது ஏலியிலே கைடைப் பாடம் பண்ணியிருக்கான் போயிருக்கிறது. தான்க்கே, ஆடி, -ஆடும் மாதம், தலை தீபா வளி என்று மாய்லார் விட்டுக்கு வந்து போவ தற்காகத் தயார் பண்ணிக் கொண்டிருக் கிறான்!" என்று குத்து சொன்னது கமலத்தின் காதில் மாத்திரம்தான் விழுந்தது.

"அதற்காக இந்த அருமத்து ஸ்டேஷனி வேலை பட்டினிலாக இரண்டு மணி தேரம் உட்கார்த்திருக்க வேண்டும் என்று தலைவர் எழுதியிருக்கிறதா?"

கணபதி அடிவலிற்றிலிருந்து குரல் எழுப்படி கத்தினார். கும்பிகொணம் பிளாட்டாரத்தில் உள்பேர் போன ஒரு கூப் காப்பி ஸ்வாமி மலை ஸ்டேஷனத் தாண்டுவதற்கும்கோயில பசியை மேலும் அகல்கித்து விட்டிருந்தது.

"அதனால் அப்பா சொல்லு வந்திதன்! இந்த வட்டாரத்திலே எங்கெங்காவது காப்பி, இட்டிலி கிடைத்தால் நிரட்டிக் கொண்டு வகுகிறேன். நீங்கள் எல்லோரும் வெலிட்டிருங் குமில் உட்கார்த்திருக்கன்."

அப்பா அதற்கும் தண்டபத்திரப் போட்டு விடுவாரோ என்ற அச்சத்தில், கைலில் தொங் வில் உறுவுடன் வாகவேலில் 'கிறு!' என்று கட்டிஷன் எய்வனயக் கடத்து, அரிந்து கின்று இறுப்பை மரங்களின் ஊடே சென்று மறைத்துவிட்டான்.

பலபுறமாகக் காட்டாறமோ, அதற்கு இரங்கு கைப் பட்டிகை உண் துறையெனக் குகிராமமோ, இரண்டும் காந்தியைத்துப் பழக்கமாய் பிரதானமே. பெண் பாக் தும் உண் பட்டாத்திரையே நடித்து விட்ட தாய், அதற்கென்று அதன் பக்கம் காண்கை உண் அங்குமே அங்குக்கு ஏதோமாத் தோல் விட்டேன்.

பலபதி கோவிலுக்குப் புகுத்தின் இரண்டு
குழைமல்லங்கள் உண்டெனும், சாமமுத்தி
யின் குழைமல்லம் இரண்டாவது மலையினும்
அரசவாற்றங்கொரச குழைமல்லம் எனும்
மாராதேவனுக்குத் தெரியும். மனத்தினே
வருத்த திட்டத்துடன் எதிர்ப்புதுமாகப்
பலபதி கோவிலுக்குக்குள் போவது போல்
பாவனா செய்து ஸ்டேஷன் கண் பார்வை
செய்து மறைத்துரை, சரிக்மேலு மலையித்
தாண்டி மாயமார் அகாந் தேர்தல் உட்தாள்

அவனுக்கென, அனை உட. வந்த வெளி-
தில் குடில் உட்கார்த்திருப்பவர்களுக்கென
தெரிவாத விதாயம் ஒன்றும் இருந்தது. காரண
அது ஸஸீக்கை நாமஸூத் திரு அன ஸ்டெ
வனுக்கு அனுப்பி அவ்வாறாகத் தென்னா
விருந்து வரும் ரயில் சீலான தெருவாரு
வருவதற்கு வென்று விசார்த்த வரத் போ
வார். சம்பந்தினை அழைத்து வர ஏற்பாடு
செய்திருந்த தாக்கு மீத வண்டிகளும் தவிர
மாத இருந்தன

விடுதலைக்கு வந்த அக் கொஞ்சம் அரு! அவர் வந்த நேரையில் கட்டெண்ணாண்ட ருக்குக் காய்ச்சல் காரிவிட நாயுடு தீண்டி வந்த போய். திருவாரூர்தரம் பாரதீயர் என்று அந்த அக் கேட்டது. திருவாரூர் பங்கி பாரதீயர் என்று அவர் வாழிவிட்டது. "இரண்டு மணி நேரம் கேட! சோ ணிசு காய்ச்சாதே ஐயா!" என்று அவர் சீறி விட்டார்.

வந்த ஆள் ஓடிப் போய் காமராசுநிலையம் விசாரணைக்குக் கொண்டுத்தான். என்னை என்றால் அந்த மனிதனுடைய கைகளில் பூக்கொட்டிகள் போதும் என்று கருதினார்கள்.

தரக ஏறத்தரது அளவளவி நேரம் நடந்த
யிருது. ஓர் அளகாந திராமம் தென்பட்டது.
திராமத்துக்குள் நுழைவதற்கு நாமமூர்த்தி
யின் வீடு எங்கிருக்கிறது என்று தெரிந்து
கொள்ள ஆகும்.

தெருகாசு வீட்டு ஒதுக்கீடுக்குத் தகுபெரிய வீட்டு காலனிய இரண்டு வேலைவாடகன் இட்டபடி எழுத்துக் கொண்டுத்திராக்கன், இன்னும் இரண்டு பேர்கள் எய்க்குண்டியில் வாழ்வை வாட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள். "ஏனப்பா! ராமலாத்தி எந்தெயர் வீடு எங்கே இருக்கிறது? துரிதங்கு அங்கே வர வாயைத் தட்டிடுவீ?" என்றும் காலசத் ததவிராசராக இருந்த கால நலாத்தி

மீதம் தூதராகியேன். அவன் ஒருவராகியேன். அவர் தனிக் கொண்டு பதில் சொல்வதற்குள் எதற்குப் பதில்படவேண்டுமென்றேன். அவன் குரம் காற்றிலே மீதத்து வந்தது. "பகட்டுத் தெருவான், முருகப்பா! சொல்லீட்டைக் காண்பீ!" அவன் உத்தரவிட்டுக் கொண்டே எதிரைத் திரைந்தான். "ஐயோ! அது சாகசுத் தாருத்தி!" அந்த வீடு மெய்யந்திவன் வந்து இரும்புவதற்குத் தயாராகிக் கொண்டிருந்தது.

அடுத்த பதினாறு திடீரடிகள் ராமநாத் திரை விடு அபயோகமாகவொப்பப்பட்டது. ஊகதெய்வம் இடும்விதமாயும் காப்பியமாயும் மூர்தி மூர்த்தி ஒன்றைக் கொண்டு ராம நாதத்திடம் தனித்த குரலைப் பேசினான். உதயகுமில் தந்த ஊரத்தி கண்ணாடி அந்தப் பேர்வழி கேட்டான். ராமநாத் திடீரடிகள் திரை வடிவாய்.

இப்படி இம்மையிலும் மிகக்காப்ப பொதுமயப் பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னிருக்கிற காப்பியோடின் கருத்து பொதுமயம் வராததெனத் தவிரையமில்லையென்று நாம் உணரத்தக்கதாம். திருமயம் போது மறு சிறு மாயுதம். மூக்காம்பகாமி துரோக அனாத வண்டியிலே வந்து இறங்கும் போது திரைமயம் தங்குகக் கவித்துக் கொண்டு விட்டான். நாம் இதோடு நடத்தாம்.

"அப்போது சிவமயத்திர ஓட்டலிலேயே இத்தனை தனதான இடமுள் காப்பீ சிவமயத் திருநாள்" என்ற கேட்டுக் கொண்டு வண்பி ஒரு கை பார்த்தார். 'என்பா, இல்லையா, நான்?' என்று கேட்டார்.

“ ஓட்டக்காரன் விவகாரம் இருந்து அடுப்பை அணைத்து விட்டான். அப்படிமே சனக்காரை அடுக்கிறாயா...”

தகை நடிக்க விடாமல் குறுக்கிட்டார்: "ஐ! ஐ!..." என்று பத்துக்கு மேற்போகாமல் போனும் வாயை மூடிக் கொடுத்தான். போலீஸ்துடி பிச்செட்டி ஸான்றது. "அருகருட போலீ இத்த சவாஸூர்த்திப் பவரே ஒரு ஸை பார்க்கிறேன்! அப்போகிவன்!" வாய்பிதின் பசாவாய் காப்பி போனபின் கருதி மரித்திலுதும், ஈன்றும் பவரவ கருகெட்டி போய் விட்டது.

சங்கிரகத்திற் தாக்கல்சர இலாச யாத்திரை
விசுவரூப ஸரதது. ஸரகரப் பெரிதாதித்
தொண்டி வந்தது. சங்கிரக கோட் முகாரித்

பத்துப் பதினாற்று
மாட்டு வண்டிகள்
திருப்பிக் கட்டைகள்
பக்கமாக வந்தன.
பின்னால் வேறொரு
வண்டி ஓடியது. குத்
தாது பேசினான்
வந்தவர்களை.

முதல் அலுவலர்
விருத்த குறித்த
தமிழ் ராமலாத்தி
குடி அத்து, கட்டு
தான் தாமிரவாயு
பெருகுட்படுத்த
தான் கணபதியின்
காலின் விருத்தாதி
பிரதான அத்தான்

மிகவும் துஷியமான சருகத்திற்கு
இதத்தை அளிக்கும் இளிய குணம்
கொண்டது மெரோலின் சோப்
அழாட்டுமல்ல அறம் மருந்து
கலந்த அம்சம் மொனிற்கும் புண்ண
பாதுகாப்பையும் அளித்திருது.

மெரோலின்

இதனுத்தான் நான் மெரோலின்
சோப்பை மிகவும் விரும்பி
உபயோகிக்கிறேன் என்கிறார்
விறந்த தன்னட அடிக்கையாகத்
தேர்த்தெடுக்கப் பட்டிருக்கும்
ஸ்ரீமதி லீனாவதி.

வெஜிடபிள் சோப் ஓர்கஸ்
கவனிக்கொடக.

பெரிய பூ மாஸிஸைக் கொண்டு வந்து கண பதியின் கழுத்தில் மாட்டினார். கொட்டு மோன்காரர் கெட்டி மோனம் அடித்தார். என்னை விஷயம் என்று விளம்பரத்திற்கு முன்பே இதை நினைப்பதில் நடந்து விட்டன.

"கவாபி! இது எங்கள் சம்பிரதாயம்! இன்றைக்கு காலைப் பூவழி முப்பத்தி ஐந்துக்கு மெய்தான் தயவுகெடு. அதற்குமுன் எப்பதிகள் பார்க்கப்பட்டால்கூட விபராதம் வந்துவிடும். ஆகவே ஆகாது என்று ஜோஸியர் சொன்னார். அதற்காகத்தான் நாங்கள் உங்கள் பொறுமையைக் கட்ச்சொதித்து விட்டோம்! மகிழாத தெரிபாதவரின் என்று கூட தங்கள் நினைத்திருக்கலாம்! உங்கலிடம் விஷயத்தைச் சொல்லிக் கொள்ளலாம் என்று தான் நாங்கள் கூதரீயமாக இருந்தோம். நம் வகுக்காய உறுதானே முக்கியம்...." ராமமூர்த்தி குறைத்தார். பெய் விட்டார் ஒருவர் பிளாஸ்திகிலுத்து எப்பிதைய வதந்திக் கணபதியிடம் கொடுத்தார்.

"அப்பா! இதென்னாம் கதை! சம்பிரதாயவாத மனதாக்கப்பட்டவரது? குப்ப கொணத்துக்கு துத்து டிக்கட் வாங்குகிறேன்" என்று குறித்தான் மாப்பிள்ளை வாகடெவன். "வாழாயிரட்டா அவசரக் குடுக்கை! அவர்கள் ஊரில் அவர்கள் வழக்கத்துக்கு நாம் கட்டுப்பாடாக வேண்டாமோ!" என்று கணபதி, ராமமூர்த்தியைப் பார்த்துப் புய் சிரிப்பைக் கொட்டினார்.

அத்தன் வண்டிகளும் நாடகக்காரர் வண்டியைத் தொடர்ந்து ஊருக்கு வந்துவந்தன.

கணபதியின் ஏவலுக்கு நாணுபேரின் தயாராக நின்றுவர். இரண்டு பேர்கள் அவராமல் விசிறிக் கொண்புகுத்தார்கள். ராமமூர்த்தி அவர்முன் நடவடிம ஆடிக்கொண்டிருந்தார். கணபதி எதற்காவது கொஞ்சம் கத்தி ஆர்ப்பாட்டில் பெரிய ஆசாப்பட்டாதுள் கத்திப் பிடி கிடைக்கவில்லை! என் என்றுவு என்னைவா வயலவா தின்றார்கள்? அவருக்குப் பிடித்த யாவரும்! அவருடைய அபிமான கணபதியை அவருக்கு இதமனத்திற் சத்தினர். அவருடைய ஸ்பெஷல் பிராண்ட் ஸ்டிக்ஸ் போடி... மணுஷன் அப்பறம் எதற்குத்தான் முக்கத்தை தாக்க முடியும்!

மதுகாந்தன் அதிகார பூர்வமாகக் கமலம் மான் மாலிபார் பதவியை ஏற்றிக் கொள்வதாக இருந்தாலும், அன்றைக்கே வாகத்தி கமலம்மான் அரசாங்கத்தடிப் பிள்ளையார் பொருமைப்புகள் அளவுக்குச் சுற்றி வந்தான்.

மாலை எட்டு மணிக்கு மாப்பிள்ளை அமைப்பு ஏற்பாடாகி விருத்தது. ரொமத்தில் அந்த ஒரு தெருதான் பெரிய தெரு. அதன் தென் கோடியில் ஒரு சிறு கோயிலும் பழையமடமும் உண்டு. வடகோடியில் ராமமூர்த்தியின் வீடு. மற்றத் தெருக்கள் காலிவசத்துக்கு லாயக் காணலாம் அவ்வ! அதற்கு காலிம், பழைய மடத்தில் மாப்பிள்ளைக்குக் கொட்டு குட்டு மார்ட்டி மோனதானத்துடன் கல்யாண வீடு வலாயில் நடத்தியே அமைத்து வருவதுதான் சம்பிரதாயம். மோட்டார்க்காலின் உதவியை வாரும் தானேயிடுகிற.

இரவு ஏழு மணி கமலாருக்குக் கணபதியின் மூலம் கருகு வென்றிருந்தது. அவதக் கேள்விப்பட்ட ராமமூர்த்தி உக்கிரரான அதை யிலிருந்து ஓடி வந்தார்.

"ஓய் சம்பந்தி!... உம்ம் ஊரில் மாப்பிள்ளை அமைப்பு எரட்டினார்? இய்ய, மோட்டார்க்கா?" என்று கேட்டார் கணபதி.

இரண்டு அபிட்டங்களைப் பதறிப்பிடி என்னவடி கித்தனையும் செய்வாத ராமமூர்த்தி திக்குப் பதிக் சொங்க முடியாதபடி தாக்கு உயர்த்துப் போய்விட்டது.

இந்த ஒரு விஷயத்திற்கு ஏன் தமக்கு முன் சொர்க்கை இவ்வாமல் போய்விட்டது என்று தனித்தார் ராமமூர்த்தி.

இரவு மணி எட்டேகாலும் ஆவிவிட்டது. பழைய மடத்தில் மாப்பிள்ளை வாகடெவன் விட்ட பட்டிய் புகுத்து கொண்டு புறாவி அயங்கிக்க தின்று கொண்டிருந்தார்.

வாரோ ஒரு சைவன் பெருமகன ஓடி வந்து ராமமூர்த்தியின் காலை ஏறோ சொன்னான். "ராமமூர்த்தி கணபதியிடம் திடுமடீ, " வெய்யிலேயே போன டிசைரவா வந்து விட்டாது. ஸுயம்பெண்டைக்காரர் சொங்கிய ஸுயம்பிசுக்குகிறார். கார் இரோ வந்துவிடும்! புது சொர்வெ றார்! இந்த வட்டாரத்துக்கு அது ஒரு காடினாக மாறி!" என்றார்.

கெடுகிஷங்கன் கழித்து மத்திருக்கு பெரியவன் உன்னே பாகடலுத்திலிடம் வந்தார். "என்டா ராஜ்!... மணந்தனா! விழை தேடா!... ரொகு ரெண்டுவிட்டா புது சொர்வெக் கொண்புகுக்கிற பொங்கிணுட்டிகள் சிரமப்படுவாரோ!...!" என்றார்.

"இருக்கோ, மாமா!... எங்காவதுபிடி தாது டூப் காலியை அடிக்கட்டாப் போக!" என்றார் ராமமூர்த்தி.

மாப்பிள்ளை, கடைக்குட்டையாக் குகித் தருகில் விடுவவாது "உஷ்!... இன்னும் எத்தனை காலி இந்த அவசு!... இந்தக் கட்டட் துக்கு மின்சார வண்டியை கிடைவாதா?" என்று அக்கலாய்த்தார்.

மணி ஒன்பதேகால்! கார் வரும் வந்தியைக் காணோம். ராமமூர்த்தி கணபதியின் மூலத் தைப் பார்த்தார்! கணபதி வாகடெவன் மூக்கத்தைப் பார்த்தார். "சரி! சரி! சாப்பாடு வேறு ஆறினும்! ஊர்சோகம் நடத்தே போகட்டும்!..." என்று கணபதி அனுமதி யளித்துவிட்டார்.

மணந்த துளி விழாக்க கலிட இய்ய! வாயம் திர்மவமாக இருந்தது. காலிவசம் முடித்து சாப்பாடும் தொடங்கியது. கணபதி கலாரசியமாக கமலர் ரத்தனை சசித்துக் கொண்டிருந்தார். ராமமூர்த்தி அவருக்குப் பக்கத்தில் வந்தார்.

"அய்யோ, இப்பத்தான் கார் வந்தது. அந்த மடப் பழய் டிசைரவா இடம் தெரிவாமல் இன்னொரு ஸுயம்பெனத்துக்குப் போய் விட்ட ஊரை பெய்வான் வந்தி விட்டு வந்திருக் கிருன்!" என்று ஆரம்பித்தார்.

"அப்படியா?" என்றார் கணபதி. ராம மூர்த்திக்கு மூச்சு சாதாரணமாக வந்தது.

"ஓம் சம்பந்தி! அந்தக் கார் தீர்த்துவிட்டது. உயிருக்கெனது பார்த்துச் சந்தோஷப்பட்டு இருக்கிறேன். அப்பறம் போகட்டும் அது" என்றார். ராமமூர்த்திக்கு வரீதறில் ஏதோ உட்படா உணர்ச்சி. தனியை ஆட்டிவிட்டு தனித்தான். சரப்பாடு தென்படுத்தது.

இதற்குள் சந்தைக் கள்ளர் இருவரின் பகுதியில் இருந்து விடுவதற்கெனவே உள்ள சந்தைக் கள்ளவலத்துக்கு உதவாத கார் தீர்ந்து கொண்டிருந்தது. மகரதருப் பவந்து கார் டிரைவர் அந்தச் சேல் டீர்ப்பாஸிடு. தனித்தான் போட்டு டாப்ஸாதி டாஸ் பி வந்தம்" ஓடி வலத்திருந்தான்.

"அதோ திருத்தியிருக்கிறது. டிரைவர் சாப்பிடுகிறான் என்று நினைக்கிறேன்" என்று ராமமூர்த்தி கண்படுவிட்டம்.

"ஏதானா சர சாப்பிட்டு விட்டுப் போகட்டும்" என்று சொல்லி விட்டுக் கண்பதி திரும்பினார். ராமமூர்த்தி சீம்மதியான பெரு மூச்சு விட்டார்.

அப்பறம் எத்த விதமான சிக்கல்களும். கொய்யாபக்களும் இங்காமல் மதுராக் காரகிதவல் காரத்திலில் எழுத்திலில் தானியை மூடிக்கொள். காரக்கு கார்டன் கழித்தல் கையாண கொடிக்குத் திரும்பியது. காரத்தி அந்தக் கொடியிலில் இப்போது சேர்ந்திருந்தான். கண்படு என்னவோ அந்த உக்காத்ததுடன் காணப்பட்டார்.

ரவீக் கும்பிகொண்டிக்குத் தீவ்று பறப் பட்டது.

"சேல், கார! உன் டிரைவரை கண்பவத் துக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்க கார் பிரமாதுட்டா! உணர்குத்தான் அந்திருக்க மிஸ்சி! செட்டாக வந்தது" என்றார்

"கமாம், அப்பா! மாமா எவ்வளவோ ஆண்போடுதான் ஓடி ஆடி ஏற்பாடு செய் தார். ஆனால்..."

"ஏதானா ஆண்பா? ஆனால் ஒரு விஷயம்தான் கார! சக்கரம் இங்குதான் கட்டு வண்டிக்கு மேலே சாக்கவெல் கம்பனியையும் போட்டு ஓடி செவ்வோ காராகக் உக்க மாமாவோவோண்ட..." ஓடி வந்தம்! என் சம்பந்தி அக்கார குரல்!"

"அப்பா!" வானிதவல் குரல் தருக் கிவது. அப்பாவைக்கு அந்தக் குட்டு எப்படித் தெரித்தவிட்டது!

"ஏண்டா, விழிக்கிறே? பாதி ராத்திரி சீலை எவ் திண்ணையிலிருந்து எழுத்து தெக் கண்பதைவல் போக்கிக் கொள்ளுத் தடுத்தேன். அந்தக் கார் சம்பந்தி காண்பித்த இடத்தி மேலே இன்னும் தீவ்று கொண்டிருந்தது. வண்டித் தொட்டுப் பார்த்து ஆகா. தனியை இருக்கதாம் உன்னை கட்டு வண்டி. உக்க மாமா உக்கா கிருதியில் வண்டிக்கு கார்டிய பிறகு வண்டியைத் திறத்தவிட மறந்துபோய் விட்டார். தான் மதுபடியும் ஓடி வல்கட்டு வந்திதம்! உன்னுடைய கம்பனியை உத் விக்கப் போவிருத்தாப்பிலே இருத்தது!"

"அப்பா! பத்த காலத் தந்திரங்கள் மாடுர் கையாணகாலத் தந்திரங்களும் சில உக்கா. சீல் பெசிய மணக் பண்ணித் தன்னைத் தது உக்க சரத்த மண்பாண்மைவல்குதான் காண்பிக்கிறது."

"சரிதான்டா! பெசா வந்திருப்பாராம் கொல்ல வந்துட்டான்! ரவீக் விட்டு இதன் கிண்தம் இதற்காதுமாமா நீயே போய் உக் மாமதுகரப் போட்டி கண்டு வந்ததையே தான் மண்ணிக்கட்டேனே!"

"அப்பா! அதுவும் உக்களுக்குத் தெரி யுமோ?" என்று திகைப்புடன்.

"ஏண்டா, தெரியாது! இத்தக் கண்பதி யில் கண்களை ஏமாற்றலாம்! ஆனால் தாக்கை ஏமாற்ற முடியாதுடா! உக்காவினே கொண்டு வந்த கார்பியும், தீக் மாமா மெதானத்தாடன் ரிணாஸ்கித் கொண்டு வந்த கார்பியும் ஒண்ணுதானேடா! நீயே இன்னு ரெகும டிஸ்கூயப் போன பிறகு தான் மட்டும்தான் கண்பாக இருப்பானென்று தான் உக்களுடன் சேர்ந்து கொண்டேன். ஜானகாசக் கார் விஷயம் ஒரு சிறு பரீட்சை! அதுதான் நீங்கள் பாஸ்!"

கண்பதி திறத்திவதும் வண்டியில் சிசிப் கொலி அபிமோதிவது!

காரத்தி அர்த்தபண்டியுடன் காரகவல் மற்றவா கண்பிக்காதபோது பார்த்தான். அவனும் மற்றவர்களுக்குத்தெரியாமல் அவன் உக்கவல்கைக் கெடுக்கென்று கிண்கினுள். அகிந்தாசு எத்தனை இன்பம்!

கவிபாண கால விசேஷ வித்பனை!
கவிபாண ஏனாக்கென்றே ஏராளமான புதிப் சட்டைக்குக்க!
கொக்கிணகாசம் - கருத்தியும் பட்டுப் புடவைக்க
சோனி-சீக்கன் மற்றம் மைநூர் கிரேப் கோகன்
கவதச் சேவகன் சமது கப்பெனல் சகம்!

காத்தாயி எரில்க் எம்போரியம்

டெலிபோன்: 71905

4 ஸன்னிதி தெரு மயிலாப்பூர், சென்னை - 4

சமது துணி சகக்கன் அகிந்தம் சித்தக்கண்ட இடத்திலில் மதுரம் கிண்கிடு கெடக்கும்.
"மிகு கவி பீடம்". செ. 110, பரத்தவரே சன்ட், தும்குடிப்பூர்

மென்ஸ் நடவல்லல் கோவிந்தஜி ஜாவேரி

தங்கம் மற்றும் நகை விபாசரிகள்

அழிந்தவான் மாண்பு

ஸ்க்ரீம் தம்பு டோடு - மரதுங்கா - பம்பாய்-19

எங்கன ஏர்கண்டுகண்டு ஷோரூம் விசாரவில் நறகெப்படும்

போன் : ஆபீஸ் : ஷோரூம் & தொழிற்சாலை : 61726
ஹோம் : 61232 - தகதி : "GULDORE"

மங்கனகரமான கெபினங்கனிலும், விவாக முகூர்த்தங்
கனிலும் பரிசளிப்புக்கேற்ற பொருள்களை வெள்ளியில் தயாரிப்பதில்
விசேஷத் திறமையுள்ளவர்கள்

உதேவ்வித்தியங்கனில் கிருப்பத்துக்கு உகந்த கைத்தொடர சித்திர
கேஸிப்பாடுகள் கொண்ட வரகமகன தங்க நகைகள்
தயாரிப்பவர்க்கள்

உயர் சக கவரவுகளையும், அவரவர்கள் பிறத்த நட்சத்திர்கேற்ற
கற்களையும் தேரித்தெடுப்பதில் ஆமோனிகள் இவவசமாக
அளிக்கப்படும்.

கெளத் இந்துயன் கோ-ஆபரேயுங் பாங்கு ஸ்டீ; சிடி கோ-ஆபரேயுங் பாங்கு ஸ்டீ.
மற்றும் இதுர மாங்கினால் தங்கம் வெள்ளியை உகரத்து கிரி
மதிப்பிடுவார்களாகவும் கமது கதாபனம் அங்கேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

நான்கு மருந்துகள் அடங்கியுள்ள

அனஸின்

வலிகளைப்
பொருக்குகிறது

நிம்மதி
அளிக்கிறது

சோர்வை
விரட்டிடுகிறது

சூரத்தைத்
தணிக்கிறது

ஒரு டாக்டர் கூறித்தல் கேடுக்கும் மாறுபாடான மருந்துத ஒப்பாக, கித்
ஒரக நுகறவில் நான்கு மருந்துகள் அனஸினில் ஒன்றுகைதது இதுபதான்.
வலிகளினின்று அழிவகையில் பூரண திரவனம் அளிக்கிறது (1) பதட்டத்தைப்
பெருக்கி நிம்மதி அளிக்கிறது-இதமுடன் இசைப்பதில் கவனம் தீவகம் பொறுத்
கன், (2) சோர்வை விரட்டுகிறது, (3) சூரத்தைத் தணிக்கிறது,
நான்கு மருந்துகள் அடங்கியுள்ள 'அனஸின்' உலர்
விசினது திரவனம் பொறுதில் கிற
தத்து ஸ்டீடியஸ்பொருதும் அன
ஸின் கவத்திருக்கன்.

இரட்டை விவகாரக கெட்டுகோபம்
தவறான கைதல் நுகறவில் அடக்கி
உபெட்டு, நுழை உபயோகத்திற்காக இ
விவகாரக, கெடுக்கு இடம்பெடாத
பாது சோகலித் அடக்கி உபயோக
கெடுக்கின்றன.

அனஸின் மிகச் சிறந்தது

Registered User: GEOFFREY MANNERS & CO. LIMITED

சிங்கப்பூர் சென்ற மகன்

கேளுவான் பவரக்குக் கடை சங்கரன் செட்டியார் வீட்டுக்குக் காவேரீப் பாட்டி வந்து சேர்ந்தபோது மாலை ஐந்து மணிக்கு மேலேயே இருக்கும். அப்போது வீட்டில் செட்டியார் இல்லை. அவருடைய மனைவியும் மகளும்தான் இருந்தார்கள். இருவரும் பாட்டியைப் பார்த்ததும் ஆவன வெறுப்போடு விட்டி. "ஊ, பாட்டி, எங்கிருந்து வாரே?" என்று கரவேற்றார்கள்.

"காவேரீ இருந்துதான் வாரேன். மீதுச்சி!" என்று கூறிவிட்டு, "முருகு..." என்று சொல்லிக்கொண்டே ஒரு லாவியை உட்கார்த்தான் பாட்டி. உட்கார்த்ததும், "தாங்கக் மாசியைவளக்கோ, முருகையப் போய்ச் சேவிச்சிட்டு வருவோமனு கூறினான். அடுத்த மகத்துக்கு இருக்கப் போகிறேனே, என்னவோ!" என்றும் சொன்னான்.

அவனுக்குப் பழம், "ஒன் வருஷம் நவருகன் எங்கள் வீட்டுக்கு வருவோம்! உங்கள் பாதில்கே வெற்றிலை பாக்கு வைத்து அழகம் திருக்கள்!" என்று கேட்டு கிழிவார்க்கோ என்று, அதனும், தான் வந்த காரணத்தை ஸ்ரங்குட்டியே அவரால் அகாரணமாகச் சொல்லி லுங்க்தான்.

செட்டியாரின் மனைவி தனக்குள் சித்திக் கொண்டாள். "வறுமையோடுவளாம் அழகம் லுங்காத நகு காரணத்தையும் கண்டுபிடித்துக்கொண்டு வருவோனோ!" என்பதை நினைக்கும்போது மீதுச்சியின்மேலுக்கும் சித்திபுத்தான் வந்தது.

அப்போது வட பக்கத்துச் சங்கரன் சங்கரன் கொண்டு திரை மாத கார்பினிஸ்கை கொண்டு உட்கார்த்திருந்தது. பாட்டியின் கவனத்தைக் கவர்த்தது.

"கோமதி எப்போ வக்கோ, மீதுச்சி!" என்று காவேரீப் பாட்டி கேட்டாள்.

"எறாம் மாசத்திலேயே உட்டியாத்திட்டோம், பாட்டி. இதுதான் மாசம்!" என்று மீதுச்சியின்மேல்.

"காமமா கோமதி, லா, வந்து இப்படிப் பக்கத்திலே உட்காரு" என்று அவளை அழைத்து வயத்துக்கொண்டு. அவருடைய கவனம் வீட்டு வேலைப்பாடுகள் அக்கரை வேரோடு பாட்டி விசாரிக்கலானது. கோமதி லாவுக் கார்பினிஸ்கைப் பார்த்ததில் பாட்டிக்கு ஒரே சந்தோஷம். எவ்வளவு ரிசைப் பெறு சமயத்தில் டிக்குலாவோ இருக்கும் சாக்கில் லுருமியைச் இரண்டு மாதங்களுவது தங்கியிருக்கலாம் என்ற பாட்டிக்கு தம்பிக்கை பிறந்தது.

மீதுச்சி நேரம் சென்றதும், ஏதோ ஒரு நகல் விஷயம் லுபாத்ததற்கு வந்துவிட்டதைப் போல் ஒரே சந்தோஷம் மூங்குக்குடன். "வலகாடு மூங்குத்தியே வந்ததான் கோமதி அழைக்கக் கூடியதம் போட்டிருக்கிறேன். மீதுச்சி, முந்தானைதான் கால்கள் வந்தது!" என்று காவேரீப் பாட்டி சொன்னாள்.

மீதுச்சியின்மேல் இதைச் சேமிவைக்கக் கேட்டதன் ஆவலோடு "என்ன, ஏன்" என்று

விசாரிப்பானென்று பாட்டி எதிர்பார்த்தான். ஆனால் அந்த அம்மாவோ அழகம் வாதில் வாய்காதவன் போல் ஒரு பக்கம் பாரக்கும் பார்த்துக்கொண்டு உட்கார்த்திருந்தான்.

பாட்டி தன் முழக்கத்தை நிறுத்தவில்லை: "அம்மட்டுக்கும் என் சமயத்திலேதான் வரும். வைகாசிக், கோமதியோட பின்னே லுறு வலக் குழந்தையோ இருப்பான்... லுமா, முருகன் கிருபையோடு நேரத்தான் பிறக்கப் போனான், என் வலக்குப் பணிகிறதோ இக்கையோ பாடு மீதுச்சி! போனாக்கு நேரம் புகுந்தோ அழகம் கொடு செருகிக்கிட்டு வரலானது. ஆறுமுகத்துக்குக் கால்கள் கொடுப் போடுதன்."

அப்போதுதான் மீதுச்சியின்மேல் எதுவும் போகவில்லை. மறுமுனையும் கன்னுக்குள் சித்திக் கொணந்ததான் செய்தான். ஆறு முகத்தையும் தங்க அனாதாக்கையம் பற்றி எதுவும் பிரஸ்தாபிக்காமல், "பாட்டி, வலக்குப் பணிகட்டும்! நேரம் பிறக்கட்டும்!" என்று மட்டும் சொன்னான்.

கல் மகனாடைய வருகைக்கு இன்னும் அழகத்தில் கொடுத்து, மீதுச்சியின்மேல் ஆவன் எப்படியாவது தானடி விடவேண்டும் என்ற லுபாவில் லுடி லுங்கலாக இரங்கி விட்டான் பாட்டி.

"நேரம் வலுக்கே வந்திருப்பான். அப்போ கடை மூலகாலிலும் அலுப்பி வைத்திருந்தாகத் தான் கொணுறான். ஆறு, கப்பலுக்குப் போதுபடுகிறபோது, 'அவசர வேலை இருக்கு, ஆறுமுகம், நீ இல்லாமல் இங்கே என்ன காரியம் நடக்கும்?' இருக்கு. அந்தக் காரியம் வைத்துப் போகலாம்" என்று கூறிப் பானுக்கை நிறுத்தியபோட்டாராம். கடைக் கடைவெறு வந்த வருஷங்களுக்குப் பிறகு இந்த வலகாசியே நேரானம் வந்திருக்கான்... லுமா, இந்தப் பத்து வருஷங்களும்தான் மட்டபாடு எண்குத்த தெரியும்! அந்த லுருகனுக்குக் தெரியும்."

எல்லாம் கித்திருந்த கண்ணியைப் பாட்டி விசாரம் துண்டித்துக் கண்டினுள்.

செது நேரம் காரும் எதுவும் நேராமல் கொணலாக இருந்தார்கள். நேரம் மீதுச்சி எம்மான் எழக்கு. "இரு பாட்டி, கோமதி லெட்டு நேசிக்கிட்டு இரு. விசாரிக்கிட்டு வாரேன்" என்று சொல்லிவிட்டு அப்பால் தகர்த்து போதான்.

ஆறு லெட்டு மணிக்கெல்லாம் சங்கரன் செட்டியார், கடைவலச் சாத்திக் கொண்டு வீட்டுக்கு வந்து சேர்க்தான். காவேரீப் பாட்டி வக்கொப்பனைப் பார்த்து, "லா, பாட்டி, கொடுவோம்!" என்று கேட்டாள்.

பாட்டி அவசரித்ததும் தன் லாப்பி பாட்டை ஒப்பித்தாள். "... லுருமியைக் கவக்கலாக் காரணம் மூலகாத இருக்கான் தான்... ஆறுமுகம் வைகாசியில் சிங்கப்பூர் லுக்குது வார்ப்பாசினு... பாரனுக்கு இரண்டு வருஷம் அனாதுகன் கொடி... முந்தானை கட்டி வந்தது..." என்று பாட்டி சொல்

விட கொண்டே போனாற்போது, செட்டியார் குறுக்கிட்டு, "காலிதம் வேறே சொட்டிக்கு விழுது?" என்று கேட்டார்.

"ஆமா சக்கரா, ஸூதாநான் தான் வந்தது" என்று அமுத்தம் திருத்தமாகப் பட்டி சொன்னாள்.

"அப்படியா!" என்று ஒரு மாநிலியாகச் சொல்லிவிட்டு, சக்கரன் செட்டியார் மனத் தடிக்குப் போனிட்டார்.

மெனக்கு மனக்கஷ்டம் தாக்கவே முடிய வில்லை. இரவு எவ்வளவுமே சாப்பிட்டுப் படுத்துத் தூங்கிய பிறகுமே காலேரீப் பட்டிக்குத் தூக்கம் வரவில்லை. பத்து வருஷங்க ளுக்குப் பிறகு ஏராளமான சம்பந்திவத் துடன் மான் திரும்பி வருவதும் என்றும், செட்டியாருடைய பேரனுக்கு இரண்டு பவுள் அனாஸூயம் கொடியைச் சொன்னு வந்து கொடுக்கப்படுகிறதும் என்றும் சொல்லியும் கூட, அவர்கள் அனாத் வேண்டுகோள்க ளைத் தவிர்த்துக் கொள்ளாமல் அவர்கள் நழுவுவதை நினைக்கும்போது அவருக்கு ஆக மாண மாகவும் இருந்தது. பவமாகவும் இருந்தது.

ஆறுமுகம் வரு வான் என்று அவர்கள் நம்புவதில் எவ்வளவு அவன் உணர்ந்து கொண்டான். "ஆம்பா

இப்படி ஊர் ஊராக அலைந்து திரிந்துகூட உண்குதுப் பொதுக் கவிதையா? இந்தப் பொதுப்பிறும் மண் கிறுதுமா? ஞாந் பாருக்கு என்ன கொடுத்த பண்ணினேன்?" என்று கடிவாசலும் தன் திணைவச் சொல்லி அழுதான். "மாசி மகம் திருநாள் முடிந்த துமே கழகுமணியை விட்டுப் போய்விட் டாயா! இப்போய்களாக துணிந்து கோமதி யின் பிரசவம் வராதும் இருத்தவிட்டுப் போவதா!" இந்த இரண்டிக் எதைச் சொ் வது என்பதைத் தீர்மானிப்பதற்கு வேரு றொரு வகையில் மனசொடு போராடியதும், கடைசியில், ஒரு முடிவிற்கும் வரமுடியாமலே சப்படியோ தூங்கிவிட்டார்.

காலேரீப் பட்டி அவன் சொன்னது போல் ஊர் ஊராக அலைந்து திரிவான் பண்ண ஆரம்பித்தான் பத்து வருஷங்கள் ஆகிவிட்டன. பத்து வருஷங்களுக்கு முன்பு அவனுடைய உட்புகிரை ஆறுமுகம் திடீரென்று ஒருநாள் காணாமல் போனிட்டான். அவன் அப்படி சொன்னாமல் கொள்ளாமல் ஊரை விட்டு ஓடிவந்தது அவனுடைய சோம்பேறித் தன் தன் தன்

ததற்குக் கார ணம்? அவன் தானவத்தேயவரக் கடியை எத்புகிரை என்வ என்றுதான் தார்களா! இப்போ யென்றால்...? "மெ ன்குமே பயத்தினுக் தெற்கு "நிதி திக்" என்று அடித் துக் கொண்டது.

"முருகா! இந்த வயதிலே ஞாந்

தவிர் வேறு காரணம் எது வும்கிடையாது. பன்காரந் தித்து அக்குடம் அகரவும் காலும்என்பதித்துக்கொண் டிருந்த தகப்பனார் கையமாவிரிட்டுார். தாயாவுக்குச் காலாகப் பன்காரந் போட்டு விற்றும் கிரைய கிடையாது. அவனுக்கோ அவது இருபதிரைண்டு ஆயிரம் எட்டு வீசிலு கையச் செய்வதற்கும் எமரித்தியம் இல்லை; மன்னும் இல்லை. சொம்பேரியாகவே இருந்து பழகிவிட்டான். போதும் போதாததற்குக் கெட்ட கவனாசல்கள் வேறு. இந்த நிலையில் தான் அவன் ஊரைவிட்டுப் போனிட்டான். எங்கே போனான், என்ன ஆனான் என்று யாருக்குமே தெரியாது. காலேரீப் பட்டி யின்மேல் பாதத்தினுக் அந்தச் சோம்பேறி

மகிஷாசுரம் தேடிக்கொண்டு, உத்தரன் உதவினர் வாரும் ஊர்சென்றுவரும் ஒரு முத்திரை போல் விட்டு ஏமாற்றத்துடன் திரும்பி வந்தான்.

வருகும் பஞ்சுபிற்று இரண்டாயிற்று. அதுவரைவிலும் காவேரீப் பாட்டி மகிஷ நிர்த்தம் கவலைப்பட்டும் கொண்டிருந்தது போல், இப்பொழுது தங்கை நிர்த்தே கவலைப்பட்ட பிணங்கியதாவி விட்டது. தும்புத் தைத்து கவலுக்கு போல் கைமுதல் எதுவு மில்லாமல் தனி வரழக்காக வரவந்து காப்பாட் டிருந்தது. பஞ்சுபிற்று புரியவில்லை. இந்தச் சை வத்திப் பத்துப் பன்னிரண்டு மூன்று துரத்தி னுள்ள கம்பியில் கண் உதவினர் ஒருவர் விட்டுக் கவலானதுதற்கும் போயிருக்கான். பாட்டி, போய் விட்டதில், எதிர்பாராதவித மாக ஆறுமுகத்தைப் பற்றிய செய்தி தெரிய வந்தது. கிங்கப்பூரில் புது கமரர் ஒரு மாதத் துக்கு முன் கிங்கப் பத்திருக்க அங்குக் கைவரத் தொழிலாளர் கம்பியாக, காவேரீப் பாட்டியின் மகன் ஆறுமுகத்தைப் பற்றி ஒரு சமயம் அந்தக் கவலான விட்டுக்காரரிடம் பிரைமரீட்டேடுகிலும், சிங்கப்பூருக்கு வந்தவர்களின் நகைச்சுவை எவ்வாறு விட்டது பணத்தோடு கவர் குறும்பியவர்களும் கண்டு, ஈன்றும் கம்பியாதிக்காமலில் குடித்து விட்டுப் பாடியும் போகிறவர்களுக்கும் கண்டு வந்து சொல்லி, அப்படிச் சீரழியும் ஆராமியினர் செட்டியுதிர்சி கிராமத்தைச் சேர்த்த ஆறு முகம் காப்பவரும் ஒருவர் என்று அவன் ஆறுமுகத்தை உதாரணம் காட்டியிருக்கிறான். உடனே கம்பியாதிக்கிடம், ஆறுமுகத்தைப் பற்றித் தீர விசாரித்துத் தெரிந்துகொண்ட கவலான விட்டுக்காரர், அதை ஈராமியை வைத்திருந்து, பாட்டி வந்ததும் அவனிடம் விஷயத்தைத் தெரிவித்தார். அங்கு கிங்கப்போ கம்பியானவன் கிங்கப் போனான் பாட்டி, மகிஷப்பற்றி விசாரித்தான். கட்டத்தாண்டிப் போயும் மகன் திருத்தாததற்காக ஒரு ஈர்க்க அழகான். அப்போது, "கம்பியாதிக்கி என்னைப் பெத்த பிள்ளை மாநிலி. தீ போய் அவ னுக்குப் புத்தி சொல்லு. காது பேசைப் போய்க் கம்பியாதிக்க கவலையாக ஊர் வந்து சேர முடிவாதி பண்ணிக்கொடு. உனக்குக் கோடி பண்ணியவர் உன் பிள்ளை நடட்டி கவலா இருக்கும்" என்று சொன்னான். கிங்கப்பூருக் கும் போய்க் தனக்கு யுகந்தாமல் கடிதம் எழுத வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண் டான் தனக்கும் ஆனந்தச் செல்லதாகக் கம்பியாதிக்க கொடுத்த பிங்கு, பாட்டி கவலான விட்டுக்குத் திரும்பினான்.

கவலான பிங்குத்தும் சொந்த வரவந்து வந்து சேர்த்த பாட்டி, கெட்டு சீக்கிரத்தி னேரே தன் பித்தி வரவந்தாள் தனக்குவது எப் படிவான்பதைப்பற்றி விசாரிக்க ஆரம்பித்தான். ஓர் கணக்கில் நீண்டதாக ஆவொகித்த பிறகு ஒரு படிவுக்கு வந்தான்.

கமரர் இப்போது கைம் கட்டாரத்துக்குள் இருக்கும் ஏழோடு ஊர்களில் அவனுக்கும் பத்துக்கள் இருந்தார்கள். மாடுகளை விட்டி காவையு போல் ஏதாவது வேலை செய்து சேதக் கவாய் என்று தோன்றினது. அதன் பிரகாரம் முதலில் ஒரு கிராமத்துக்குப் போனான். போய் இரண்டு மூன்று நாட்கள் இருந்த பிறகுதான்

தன் திட்டம் தவறியதைக் கடிவ திட்டம்கொ ண்று தெரிந்தது. பத்துக்களில் காப்பாடு போட்டு வேலைக்கார் வைத்துக் கொள்ளக் கடிவ சத்தி படைத்த குடும்பங்கள் இரண் டொன்றுதான் இருந்தன. அவர்களுக்கும் அந்தச் சத்திதான் இருந்ததே ஒழிய, அவசியம் எதுவும் இல்லை. வேலைக்கார் இவ்வாறேயே அவர்கள் சமாளித்துக் கொள்ளக் கடிவவர்க ளை இருத்தார்கள். மற்றக் குடும்பத்தினர் பாட்டியைப்போலவே ஏழைகள். அதனால் திரத்தரமாக எந்தக் குடும்பத்துடனும் அவ ளால் தங்க முடியவில்லை. இதைச் சத்திதென்று ஒவ்வொரு ஊரிலும் ஒரு மாதமே தூண்டு மாதங்களை இருப்பது, விட்டு வேலை செய்வது, கட்டி வேலை செய்வது குடும்பங்களாக இருத் தால் அவர்களுடன் சேர்ந்து காதுகும் கவி வேலை செய்வது என்று படிவு செய்தான். அன்றிலிருந்து பாட்டியின் முடிவிலானத யாத்தினர் ஆரம்பமாகி விட்டது.

வருக்கு ஒரு மாதம் இரண்டு மாதங்கள், அப்போம் அடுத்த ஊர், இப்படியே வந்த இருபது கைம் கட்டாரத்துக்குள் கத்திக் கொண்டிருந்தான் காவேரீப் பாட்டி. போகிற ஊர்களில் தங்கிப் பஞ்சம் சேதம்க வந்த ஆறுமுகம் தந்தது இயிலாக நடத்தக் கட்டா காப்பதற்காகவும், தன் கொள்கை கதைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளுவதற்காகவும் கிங்கப்பூருக்குச் சென்ற மகிஷப் பற்றிப் பாட்டி பெருமையாகச் சொல்லிக் கொண்டு வந்தான். கட்டி வந்தது சென்ற ஆறுமுகம், கிங்கப்பூரில் ஒரு பெரிய பணக்காரரின் கடை யில் கணக்குப் பேர்வைப்பாக இருக்கிறது என் றும், கொண்டு கொண்டு வரக்கூடும் என்பாதிக்கி னுள் வந்தும், அவன் சீக்கிரத்திற் வந்து விடு வான் என்றும் சொன்னான். கிங்க ஊர்களில் இந்தக் கட்டுக்கதையை நம்பவும் செய்தார் கள், சிறிது காலம் சென்றது, இக் கட்டுக் கதையைத் தன் கை கொள்வதற்காக கட்டு மகவாமல், ஒரு தத்திரமாகவும் சொங்கத் தொடங்கி விட்டான். வசதியாக வாரும் பத்துக்களில் இருக்கிறதும் கிங்கப் பிங்குபிங் கிடம், "சக்கன் மரமன் கிங்கப்பூரிலிருந்து வரும்போது, கங்களுக்கு நகை செய்து கொண்டு வருவான், பட்டு வாங்கிக்கொண்டு வருவான்" என்கெல்லாம் சொல்லுவார்கள். ஏழை உதவினார் குற்றம் தவிர கிடம், "மரமன், இந்த வசதியி் இப்படித் கட்டிப் பருமப்படி ஆகியிருக்கிறது, உங்களை நான் ஏழாத்து. உம், ஏதோ இன்னும் கொஞ்ச காலம் பங்கிற் வந்துத் கொண்டு இருக்கன். பங்கி சீக்கிரத்திலேயே கிங்கப்பூரில் வந்து வந்துவிடுவான். அவன் வந்துதான் கங்கிங் இப்படித் தன் கைக் கட்டிவிட்டான்" என்று தங்கிதான் ஏழுமுகன். இப்படி ஆனவ வார்த்தை சொல்லியே அவன் குகையினர் ஊரிலும் முகாம் போட்டு வந்தான்.

இதன் பத்து வருஷ காலத்திலும் ஓர் ஊரில் கூட அவன் வாரும் வெவ்வேறு வீரட்ட வில்லை. ஆறுமுகத்தின் சம்பாத்தியத்திற் தங்களுக்கும் பங்கு கிடைக்கும் என்று நம்பிக்கை வைக்காமலே அவர்கள் பாட்டியு திழ் கொடுத்தார்கள். ஆரம்ப காலத்திற்

மிகச் சிறந்த பாதுகாப்பிற்கு

குளோஸ்டர்
கேபிள்கள்

FORT GLOSTER INDUSTRIES, LTD.
CABLE DIVISION

14, METAJI SUBHAS ROAD, CALCUTTA-1
Managing Agents: KETTLEWELL BULLEN & CO., LTD.

Agents for Madras State, Kerala State, Coastal Andhra & Malayaseemas;

Messrs. GORDON WOODROFFE & CO., (MADRAS) PRIVATE LTD.

1/21, NORTH BEACH ROAD, MADRAS - 1

கொதிக்கும் தண்ணீர் குறைப்படுத்தவும் அதன் தன்மையை உயர்த்துவதற்குக் கட்டுப்
படுத்தவும் விஞ்ஞான ரீதியில் விசேஷமாகத் தயாரிக்கப்பட்டது கார்டில்.
இந்தக் கோளையில் கார்டில் வழங்குகிறது ஏதெனினும் கொள்ளுங்கள்

ஸ்பென்சர் & கோ., லிமிடெட்
மதராஸ் - மும்பாய் - கல்கத்தா - டெல்லி - மற்றும் இடங்கள்

இரண்டொருவர், தங்கள் தரித்திரத்தின் காரணமாக அம்மாதிரி ஆகாஸப்பட்டிருந்தாலும், அவர்களுடைய புறமீடம் கொடுத்து வந்ததற்கு அது காரணமல்ல. அவர்கள் வயதற்கும் எவ்வித தாட்டும் ஏற்படாமல் இருந்ததுதான் உண்மையான காரணம். பாட்டி தன் வயிற்றுப்பாட்டுக்குச் செல்ல வேண்டிய வேலையை விட அதிகமானவை ஒன்றையொரு விட்டதும் செய்து வந்தாள். நோய் நோடி, பிரேமம் போன்ற பல கஷ்டமான சமயங்களிலும் அவள் உதவியாக இருந்தாள். அத்துடன், அவளுடைய உதவியால் சில கல்யாணங்களும் கிட்டிப்போனது. குறிப்பிட்ட பெண்களுக்கு எத்தெந்த ஊர்க்கிலும் தவறு செய்திருக்கக் கிடையாது என்று அந்த போல் குறிப்பிட்ட காலத்துக்கு அக் கொய்க் பெண் கொடுப்பார்கள் என்றும் அவள் சொன்ன தகவல் ஆதாரமாக வைத்துக் கொண்டு, சிலர் ஊர்கிலும் இதற்கிணைந்திருக்கும் கண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி ஆற்றியவாள் பல காலத்திலிருந்தும் செய்து வந்ததால் அவள் வருகையை யாரும் வெறுக்கவில்லை. அவளை ஒரு கணமாவது திரிசுக்கவில்லை. வருஷத்துக்கு ஒரு தடவை தவறாமல் வந்து தங்கிவருவர் அப்போது இடம் கொடுத்து மரியாதையாக நடத்தினார்கள். ஆனால் பாட்டியோ தனக்குக் கிடைத்த அன்புக்கும் மரியாதைக்கும் தங்கியும் தன் உணர்வுகளையும் காரணமாக நினைக்காமல், தன் மகன் பெயரால் சொல்வி ஆகாஸப்பட்டிருப்பவராக காரணமாக நினைத்து விட்டான். அப்படி சதா என்னும் மனநிலையை வைத்து ஒன்றையொரு ஊரிலும் மதவாசம் கொடுக்கக் கொண்டு வந்தான்.

பாட்டியின் வாதத்தின் மாரக்கத்தில் உண்மையான கட்டியும் ஒன்று. கடிவரத் தொழிலாளர் கம்பனியின் விட்டுக்குச் சென்று தவறு செய்து தடையாளிடும். "கம்பனியர் காலிடம் எழுதி விடுக்காது—ஆறு மூத்தகைப் பத்திர எழுதி விடுக்காது?" என்று விளக்கப்படுத்தலாகவே அவன் கட்டியுக்குப் போனான். பாட்டி மிகவும் கவனிக்காமல் காரணமாக வேறு என்னும் எப்படிமட்டான் என்று கம்பனியின் துன்பமார் ஒரு தாஸ்கனையை அவன் கையில் கொடுப்பார். போய்த் தகு இதுதான் மீதமாக இருக்குமென்று, மகிழ்ச்சி பற்றிய தகவல் கிடைக்காது. கடைமீடம் ஒன்று என்னுங்கள் காலுக்கு முன் பாட்டியின் சொந்த ஊருக்கு அவளுடைய பெயருக்கே கம்பனியாளிடமிருந்து ஒரு கடிதம் வந்தது. ஆனந்தமாக விட்டியை தயார்சார ஏன் எதிர்ப்பாட்டுக் கிடந்த அந்தக் கடிதத்தை ஒரு மாதம் எழுதித் தாருக்கு வந்த போதுதான் பாட்டி பார்த்தாள். அந்த எழுத்துக் கொண்டு அந்த ஊர் வந்ததென்ற விட்டுக்கு ஒடினாள். வாதத்தியார் கடிதத்தை வாசி. "அன்புள்ள ஊர்மீடம் பெரியம்மாளுக்கு, கம்பனியர் கணக்கத்துடன் எழுதிக்கொண்டது...." என்று காணிக் கொண்டு விபதம். "கம்பனியர் கம்பனியர் காலி தயார்" என்று சொல்கிக் கொண்டு பாட்டி கடிதமுதற்கும் ஒரு தடவை பார்த்தாள். தன் மகிழ்ச்சி பற்றிக் கம்பனியர் ஏதா

வது மோசமான தகவல் எழுதிவிடுக்கக் கூடும் என்றும், அந்த பாராவுது கேட்டுக் கொண்டு விடுவார்களோ என்றும் அவன் டயத்தான். வாதத்தியாரைத் தவிர விட்டியை வேறு யாரும் இல்லை என்பதைக் கண்டு பாட்டி ஏதோஷப்பட்டிருக்கொண்டாள். ஆனால் காலுக்கு அந்தப்பத்திரம் வாதத்தியாரின் மகனிடம் இருப்பானே என்பதை அவன் அப்போது நினைக்கவில்லை; நினைத்த தொழில்கள்.

வாதத்தியார் கடிதம் முடிவடைவது வந்ததும் காட்டினார். ஆறுமூத்தகைப் பத்திர மோசமான தகவல்தான் அந்தக் கடிதத்தின் எழுதப்பட்டிருந்தது. அந்தக் கேட்டுக் கிழிவிட்டது. முண்டதும், அவரின் துடித்தும்.....அது பதவியை வைத்த.

★

விழுமியமீடம் மாடு மகத் திருமாரை வழுக்கப்போகப் பல்வாசிரக் கண்டகாசம் கண்ட பல் ஊர்க்கிலிருந்தும் வந்திருந்தார்கள். அங்கே கொள்ளாத ஊர்க்கிட்டும், கைகாசம் செட்டியாருக்கும் காலமீடம் பாட்டியின் உதவியாக ஒரு குடும்பமும் விளாப் பார்ப்பதற்காகக் கடிதத்தை குட்டிக்கொண்டு அந்த எட்டியவரின் திருந்த வந்திருந்தது.

அது ஒரு குழைக் குடும்பம். செட்டியார் விட்டியின் காரியமும், தன் காரியமும் பாட்டியே அவர்களின் எதிர் கொண்டிருந்தாள். அந்தக் குழைக் குட்டியின் எழுத்துக் "கண்டகா, சாஸா" என்னென்றுவாங்க கொழுதினாள். குழைக்கைக்குள் பாட்டி தனக்கு பரிசு உபகாரங்கள். குழைக் வருஷம் அவர்கள் கைக்குள்ளும் பாட்டி சென்ற ஒரு மாதம் தங்கிவிட்டு வந்திருக்கிறாள்.

சாஸா காலிவாசும் கைகாசம் செட்டியார்க்கு மகனிடையும், எட்டியவரின் பெண்மையும், அவன் கடிதத்தைக் கொண்டு, பாட்டியும் கைகாசம் பாசப் பெரிக்க கொண்டு குழைக் கொண்டு துக்கம் பூஜா திரையில்க்குடல் கொளுக்கன். பிரகாரம் கத்தி குடித்ததும், பாட்டி பல பத்திரமொரு தன் முத்திரைக் குடித்திருந்த சில காலம் காலகாலம் இரண்டினுள்ளும் எழுத்தாள். கார்ப்பக் குடிக்கைதான் பார்த்தது இரும்பி, இரண்டு கைகளையும் கப்பிக்கொண்டு, "குடிக்கா! என் மகன் கைகாலிவாசு வந்திருக்கிறான்! கைகாலி விளக்கத்துக்குத் தாயும் பிள்ளையுமா கால்கள் வந்து கைகாலி செட்டியாருக்கு." என்று சொன்னாள். கப்பிவாசைகாலித் தங்கிவிடுமே துக்கிற்று. அந்தச் சமயத்தில் அவளுடைய உதடுகள் போல குடிவாயும் துடித்தன. கைகாசம் நினைத்தன, கைகாலி கைகாலிவாசு போட்டுவிட்டுப் புதுவையுத்தாணியால் கைகாலித் துண்டத்துக் கொண்டாள். அப்பறம் எவ்வொருமீ விட்டு இரும்பினார்கள். கைகாலிவாசுப் பெரிக்க கொண்டு கொண்டு வந்தவர்களும், இரும்பிச் செல்லுப்போது சொல்லிவைத்தாற்போல் பாட்டியிடம் எதுவுமே பேசவில்லை. உண்டியலின் கால போடுமீடம், ஆறுமூத்தகைப் பத்திர அவன் பிரயத்தானித்ததுதான் காரணமாகப் போய்விட்டது. பாட்டியின் மகத்து

விட்டு, அவர்கள் தங்களுக்குள்ளேயே எதை எதையோ பேசிக்கொண்டு சென்றார்கள்.

காவேரீப் பாட்டி பழையபடியும் மனக் கஷ்டத்துக்குள்ளானாள். "அவன் பெண்கள் சொன்னது போல, ஏன் ஒதுக்கிப் போட்டுக்க?" என்று நினைத்தாள். தன் மனத்தை ஆறுதல் செய்யும் முறையில், அந்த ஏழைக் குடும்பத்தில் ஆறு வயதுச் சிறுவன் சிறுவனைத் தன் கையில் பிடித்துக் கொண்டு. "பொய்யுக்கு ஒய்லோரு சூழ்த்தையும் எப்படி எப்படி வெய்யாய் தனக் தட்டும் போட்டுக்கிட்டு வந்திருக்கு! பாவம், எவ்வளவு தன்வதானம் போடுவதான ஒரு தன்வதட்டை கூடக் கொடுத்து வங்கக்கூடவேடா, ராசா! அத்தனை பேருக்கும் நடுவியே உச்சரி இத்தக் கொலத்தியே பார்த்து எங்களுக்கு உக்கம் வேடா, உண்ணா!" என்று எங்கொருக்கும் போட்டும்படியாகச் சொன்னாள். இந்த வார்த்தைகள் காணில் விழுந்ததும், அத்தப் பெயரிலுடைய தாயார் சொந்த பார்வையோடு பாட்டியைத் திரும்பிப் பார்த்தாள்.

பாட்டி இன்னும் கொஞ்சம் உரத்த குரலில், "அவன் இருத்திருத்தால் உங்களை இப்படிச் சொல்லுக்குப் போக விட்டிருக்காது! உங்களுக்குக் கொண்கட்ட துண்டு நாய்க்கொட்ட..." என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தாள்.

"ஏ, சிறுமி! முடு வாயை!" என்று சிறிதும் சிறுவனுடைய தாய், எங்கொரும்திருக்கிட்டு தின்ற விட்டார்கள்.

"என்ன சிறுமி, சிறுவனாய் நீட்டி முதுக்கிறே! வாய்க்கொண்டாய் உங்களுக்கு?" -எட்டைப் புரத்துப் பெண் தெருங்கடையே கக்கினாள்.

சிறுமி பவத்து தடுக்கிக் கொண்டே, "தாய் என்ன சொன்னேன்! சூத்தனா ஒண்ணும் சொல்லாவிடே!" என்றாள்.

"சூத்தனா ஒண்ணும் சொல்லாவிடே! தாய்க் என்னமோ கஞ்செத்து நிண்டாடத மாநிலும், நீயும் உன் மாணும் எங்களுக்குப் படியளக்கிறாய்க் மாநிலியுமில்லே போடு! உன் மகன் முணு வருஷங்களுக்கு முத்தியே செத்து, அவனைப் பொதைச்ச இடத்திலே புல்லும் முரிக்கப் போக்க, நீ என்னடாண்டா செத்தவன் பெண்கள் சொல்லி எக்கனை ஏமாந்திப் பிழைக்கிறதோட நிங்களம், எங்களுக்கு மில்லே நீக்கைக்காரப் பட்டம் கட்டபடு?" என்று விட்டாடியப் பெண் சிறிதாள்.

"முருகா! முருகா!" என்று தெருவே எதிரொலக்கும்படி கத்தித் தங்கில் அடித்துக் கொண்டாள் சிறுமி.

"அதிராயமாகச் சொல்லாதே! தாக்கு அருவிர் போகும்! எனக்கு இருக்கிறது பூக்களுக்கு ஒரு பிச்சை..."

நடுத்தே நடுவில், திருவிழாக் கூட்டத்துக்கு மத்தியில், சிறுமி தலையில் அடித்துக் கொண்டு கூப்பாடு போடுவதைக் கண்ட மனுக்களையாளுக்கு என்ன செய்வதென்றே தெரியவில்லை. "பாட்டி, பேசாமலிரு. கத்தம் போடாமல் வா" என்று அவள் கையை இழுத்தாள்.

ஆனால் சிறுமி தன் கூப்பாட்டை நிறுத்தவில்லை. அந்த இடத்தை விட்டு நகரவழியில்லை.

விருட்டி, கிண்கணிகள்
என் வாட்டைக்கி
ஒக்கிறதா?

தூக்கம் தூக்கம்
ஒரு கெடுக்கக்கி
என்று தன் கண்கள்
கிண்கணிக் கெடு
க்காரகிருந்தா
தெருக்கு கெடுக்க
உக்கக்கிருந்தா
என் தூக்கக்கி
கெடுக்கக்கி

ஒக்கக்கக்கக்க
கிண்கணிக் கெடு
க்காரகிருந்தா
தெருக்கு கெடுக்க
உக்கக்கிருந்தா
என் தூக்கக்கி
கெடுக்கக்கி

ஒக்கக்கக்க
கிண்கணிக் கெடு
க்காரகிருந்தா
தெருக்கு கெடுக்க
உக்கக்கிருந்தா
என் தூக்கக்கி
கெடுக்கக்கி

ராபின் ப்ளூ*

உருக்கித் தண்ணீரில்
தெருக்கு கெடுக்க
உக்கக்கிருந்தா
என் தூக்கக்கி
கெடுக்கக்கி

உருக்கித் தண்ணீரில்
தெருக்கு கெடுக்க
உக்கக்கிருந்தா
என் தூக்கக்கி
கெடுக்கக்கி

தெருவில் திடீர்வரிகளான "என்ன ஏது?" என்று கேட்டு நெருக்கினர்.

"ஐயவியா! மாணம் போகுதே! நடுத்தெருவில் கிறித் இந்த ஆட்டம் ஆடுகிறதே!" என்று மிகுந்தியம்மாள் கைவிரல்களைச் சொடுக்கினாள். இரண்டு கையிலையும் பொத்திக் கொண்டு கிறிதியையும் மற்றவர்களையும் அப்படி அப்படியே விட்டு விட்டு, அந்நேரமாகத் தன் வீட்டுக்கு ஓடி வந்தாவிட்டாள்.

"இந்தக் கிறிதியை இனி விட்டுவிட்டு விடுவீர் தப்பி, கோமதி! அவளுக்குப் புத்தி வராதேயே இல்லை. நடுத்தெருவில் வேறே பிடிச்சை மாநிலி வந்தது" என்று மிகுந்தியம்மாள் தன் மகனிடம் எதையாவ் சொல்லத் தொடங்கியதும், அரையேல் பாட்டியும், எட்டையூர்த்துப் பெண்ணும், குழந்தைகளும் வந்து விட்டார்கள். பாட்டி அருகையும் கட்டுரதுமாயே வந்தாள்.

தெருவில் நடந்த சிபுர்தலையைக் கேட்ட செட்டியாரி இருக்கிட்டு, "அட, மாவே! கிறிதியிடத்தில் அந்தச் சமாளாத்தான் போய் ஏன் கொன்றான்? இந்த கவச தாண்டிடுவோ..." என்று சொல்விக் கொண்டுக்கும் யோசனை எட்டையூர்த்துப் பெண் தனிவாத ஆத்திரத்தடிக், "இந்தக் கிறிதி என்னையும் என் பிள்ளைகளையும் நடுத்தெருவில் இவ்வளவு நெகல்மாவில் பிசையுமா, அல்லவா? கருக்கு வந்த போதுதான் இப்படி அவமானமா போனாள்னு பார்த்தாய், தாங்களே வந்த இடத்திலேயேயா போகிறது?" என்றாள்.

"என் பிள்ளை என்னவோ, சந்திரா! கட்டுராத இருக்கிறான். குருகன் பேசியே ஏதிலியனார் சொல்வதன், அவன் உரிரோட்டான் இருக்கிறான். அதுமாய்மையே பிறை இவன் விளக்க மாட்டான்" என்று பாட்டி ஆபேசத்துடன்.

"ஏதிலியம் வேறவா பண்ணி எத்தியம் பண்ணிட்டா, குழை வகுத்ததற்கு முன்னாலே சொத்தவன் உரிசரோடே வந்துவரானு திட்டினான்?" என்று எட்டையூர்த்துப் பெண்.

"நீ உய்யா இரு" என்று அவன் வாயை அடக்கினார் அவன் கண்கள்.

சந்திரன் செட்டியார் மிகவும் இரக்கமுள்ள குரலில், "எத்தனை நாளைக்குத்தான் குடி வயக்க குடிவாடி? பாட்டி! நான் சொந்ததை தப்பி, உன் பிள்ளை சமாளாரம் எனக்கு அப்பவே தெரியும். எனக்கு மட்டுமில்லை, இன்னும் வாக், பாருக்கென்கையோ தெரியும். வயக்க வாதத்திலே அதை உணர்ச்சி கொஞ்ச வேண்டாமனுதான் என்னோரும் இத்தனை

நாளும் குடி மகதான வச்சிருந்தோம்; உண்மையை எத்தனை நாளைக்கு மகதாச்சி வச்சாலும், ஒரு சமயம் இல்லாட்டா ஒரு சமயம் சொல்லாதுமான் போகாத. மகதான அடக்கிச்சோ" என்று ஆறுதல் அளிக்க முயன்றார்.

ஆனால் பாரி சொல்லுதுமே பாட்டி அதை ஒப்புக் கொள்ளத் தவிராது இல்லை. தான் இதுவரைதான் ஏமாற்றிப் சேழத்தான திணத்து மிகுவாராதனோ, மற்ற உறவினர் களுக்கும் விஷயம் எட்டித் தங்கிச் செல்வ மாவப் போவாராதின, எங்கும் தங்காட்ட குடிவாரிதே என்ற பலரும் அநிர்ச்சியும் அவ ளுடைய புத்தியைப் பெதவிக்கச் செய்த விட்டன. உறவினர்க் கொடுத்தாவது தங்களுக்கு உதவிக்கும் அடிமானத்திலிருந்து பிண வேண்டும், மகன் உயிரோடு இருப்பதான சிறு பித்துவிட வேண்டும் என்று துடித்தான்.

குருகன் குருக்கச் சமாளித்ததை இப்போது, "சந்திரா! நீ கூடனா அப்படிச் சொல்வோ! நான் சொல்கது நேரமா, போய்யா என் திணை முந்தா நான் வந்த இந்தக் காதி தத்தைப் பார்த்தாவது தெரிஞ்சுக்கோ" என்று கூறித் தன் புடனையின் குடித்திருத்த வேண்டிக் காதித்தான் எடுத்து எதிரே விசிறான். அந்நேரம் பார்த்தாத்தின் கிறிதி அப்படியே கீழே சரிந்தான்.

செட்டியாருக்கோ அவன் விழுந்ததைக் கூடப் போகுட்படுத்தத் தொடங்கியது. தப்பி ஓடியவாத ஆச்சரியத்துக்கள்ளான அவர், கைவிட்டுத்த கடித்ததைத்தான் அவசரமாய் பிழித்து வரசித்தார். முத்தானது ஆறுமுகத் திடமிருந்து வந்ததான்கிறிதியோனான் அந்தக் கடித்ததில், மூன்று வருஷங்களுக்கு முந்திய மெதிவிடப்பட்டிரு, பிண் வருமான எழுதி விருத்தது.

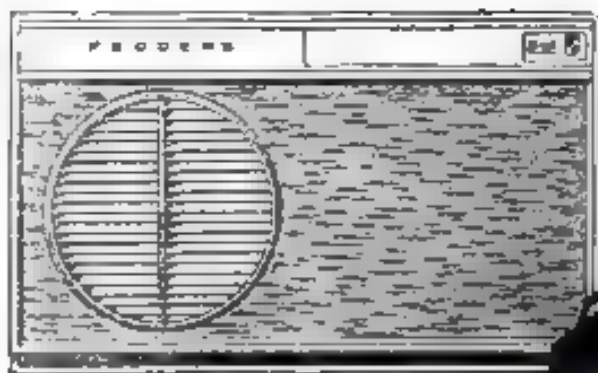
"அன்புள்ள காவேரி பெரிவயம்மாளுக்கு, உய்யவா வணக்கமாய் எழுதிக்க் கொண்டது.

இப்பவும் உங்கள் மகன் சை நாட்டினாய்ச் சீக்காய்ச் கிடந்து நெத்து ரத்தநீர் பெய்வோக பதவி அடைந்து விட்டார். அனலியவாய்க் குடித்து, கண்ணாறு இடத்தில் இப்படிச் சாடிப்படி அவர் தவிசித் திருத்திருக்கிறது. என்னாய் உடனில் செல்க. தாங்களே துத்தாது பேர்கள் சொத்து எடுத்தக் கொண்டு போய் அடக்கம் பண்ணிரும். எடவுன் திணைக மானசாத் தெதறிக்க் கொள்ளுங்கள். தலை எழுத்ததை தம்மாய் மூத்த குடிவாது.

நா உய்யவா
கிங்கப்பூர்."

விவரவாட்சி-விவசாயத் தகவல் கோவில்க்கல் திருப்பணி

திருச்சி மாவட்டம் பழங்குளத்தின் விவசாயத் தகவல் ஆணைக் கருத்து தீரமுத்தானாகையே சொல்லிக் அங்கு மக்கள் முன் வந்திருக்கின்றனர். இப்பணியை கையாடியதுக்குப் பொருளுதவி புரிவ விருப்பமொர், பொக்கிசுதான், விவசாயத் தகவல் கோவில்த் தீரமுத்தானாகக் கமிட்டி, தி. தா. பழங்கு, குத்தாச கத்துர் V.O. திருச்சி தீர்வுகா என்ற விவசாயத்துக்கு அனுப்பி வைக்கலாம்.

கோடையில் உங்களுக்கு சுகமான குளிர்ந்த காற்று

பெட்டர்ஸ் அருத்தியமாதிரித்திறவே, கோடைக்காலத்தில் பெட்டர்ஸின் குளிர்ந்த காற்று உங்களைக் குந்தித் தூய்மை ஆக்குகிறது. அதிகக் குளிர்ச்சியை அளிப்பதோடு இதன் இயக்குவகன் பேயர்ச்சிதான் பெட்டர்ஸ் தரப்பெயரேனும் தயாரிக்கப்பட்டவை. உலகத்திலேயே மற்ற ஏர் கண்டிஷனர்களைப் பெட்டர்ஸ் அதிகமாக விற்றப்படுவதே அதன் சிறப்பு. தேர்த்தென்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

- 5 லட்சம் உத்தரவாதம்
- 1 மீட்டர் 8 டம் மாடல்சு
- மின்சார சந்திகளாகும் செயல்படக் கூடியது

பெட்டர்ஸ்-லாபம்

ஏர் கண்டிஷனர்கள்

பெட்டர்ஸ் லாபம் காசிப். பிரை. லி.புதுச்சேரி 2

புனடிச்சிபுட்டான் (சென்னை):

தேவரம் ரேடியோ அண்ட் அப்கேஸெஸ்ஸன் லிமிடெட்

1-12, மய்யம் பீரடி, சென்னை-8. தொலைபேசி: 88722

பேசு-2 198

அந்தப் பணம்

ரா. வேங்கடசாமி

"சுரூபப்பட்டுச் சம்பாதித்துக் கொண்டு வந்த பணம்-அது பறிபோயிருக்கிறது. 'லிட்டு லிட்லாம்' என்று சொல்கிறீர்களே. இது தவிரய்யா! நமக்கென்ன அளவுக்கு அதிகமாக கொட்டியபா, லிட்கிறது? நூறு ரூபாய்! மாதம் முழுதும் தூரும்பத்தைப் பராமரிக்க அந்தக் தொகை போதுமே! போகலன், தயவுசெய்து போலீஸ் கமிஷனுக்குப் போய் லிட்டுக்கு வரும் போது, உங்களை யாரோ மடக்கிப் பையிலிருந்த பணத்தை எடுத்துக் கொண்டு போய் லிட்டார்கள் என்று கூறுகிற மூலம் எழுதிக் கொடுத்து லிட்டு வாருங்கள். போனாகப் போகட்டும் என்று இருக்க நான் தயாராக இல்லை."

"போலீஸ் விவகாரம் எத்தனைது பார்க்கிறீர்கள். பணம் தொலைத்து லிட்டது, இவ்வாதலன் எடுத்துவிடும் பாள் என்று அந்த லிட் லிட்டாமை!"

"எனக்குத் தெரியும் பணத்தின் மதிப்பு. சொல்லுங்கள். நீங்கள் போகப் போகிறீர்களா? இல்லை, உடன் போகட்டுமா?"

மனதில் இவ்வாறு சொன்னவுடன் ராசலன் லிட்டுக் கொடுத்தான்.

"ஓ, மனதிலே! போய்க் கொய்லி லிட்டு வருகிறேன். எனக்கென்னமோ பணம் வருமென்று நம்பிக்கையிலிருந்தான்!"

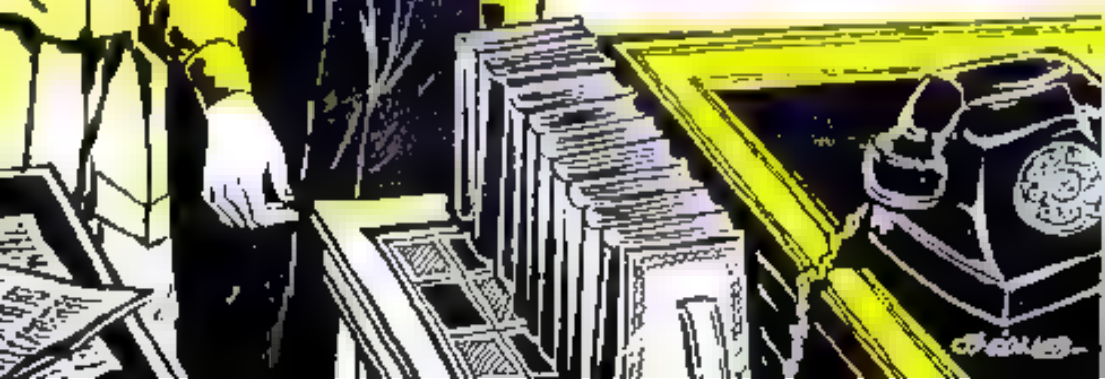
"இப்படிப் பேசிக் கொண்டே, இருக்கா தீர்கள். பணம் எங்கு அடிசியம்? திருப்பக் கிடைக்காதான் போகிறது."

ரீசலன் கூப்பிட்டு நூறு ரூபாய் இடுக்கத் தொண்டை கொண்டு, ஒரு மாதம் முழுதும் இரவு பகலென்று பாராமல் உழைத்துச் சம்பாதித்த பணம். மனதில் பணம் பறித்துடன் லிட்டுச் செல்லவேண்டியவரம் சரீக் கட்டத் திட்டம் போட்டு வைத்திருந்தான். கம்பெனிலிலிருந்து சம்பளத்தை வாகடிக் கொண்டு லிட்டுக்கு வரும்போது தன் தண்பன் சண்முகத்தைச் சந்தித்து லிட்டதுதான், ராசலன் பணத்தைப் பறி கொடுத்ததற்குக் காரணம்.

சண்முகமும் அவனைப் போய் ஒரு கம்பெனில் வேலை பாசுப்பவன்தான். பிரேமச்சாரி, பணத்தைத் தண்ணீரரப் போய் செலவழிச் சக்கையவன். அதோடு சிட்டாட்டத்தில் புலி. ராசலனுக்குச் சிட்டாடக் கற்றுக் கொடுத்தவனும் அவன்தான்.

"கையில்தான் பணமிருக்கிறது, சற்று நேரம் கையிலே சிட்டாடக் லிட்டுப் போகலாமே!" என்று சண்முகம் சொன்னதை ராசலனும் ஏற்றுக்கொள்ளாமல் இருக்க முடியவில்லை. ஒரு தாளாவது நிம்மதியாக இருக்கலாமே என்று தன்னைத் தானே ஏமாற்றிக் கொண்டான். கொப்புக்குள் நுழைந்த போகிருந்த உக்காகம் வேலையுடன் போது இல்லை. கையிலிருந்த நூறு ரூபாயும் சிட்டாட்டத்தில் தொலைத்து லிட்டது. நேயித்தவன் சண்முகம்தான்.

ஒரு மணி நேரத்தில் நூறு ரூபாய் கொலிந்தா! மனதிலியின் கையிலே கொண்டு போய்க் கொடுத்துவிட வேண்டும் என்று அவன் திட்டம், காத்தில் அல்லலா காரத்துலிட்டது?

'குறாட்டத்தில் தொத்தென்' என்று எத்தத் தைபேத்துடன் 'அவனிடம் கூறுவது? அப்படிச் சொல்லி அவனிடமிருந்து தப்பிக்க முடியுமா? மைதிலி கன் கடிங்குவதை ராகவனும் சிவ்கென முடியாதே, சீட்டாடும் பழக்கம் அவனுக்கு உண்டு என்று தெரிந்தாலே அவன் மனமுடைந்து போய்க் கதறுவானே. இதுவரைவில அவன் யாத்ததை தோகச்செவது அவனுக்குப் பறகையிக்கு.

பணத்தைப் பற்றி அவன் கேட்டான் அதற்குச் சரியான மைதிரனம் கூற வேண்டும். அவனுக்கு அவன் மீது அனுதாபமும் உண்டாக வேண்டும்.

ராகவனின் மூகை கறுகறுப்பாக வேகிடுகிறது. விட்டுக்குப் போகுறும் கெதமதக் கொஞ்சம் கிடைத்து விட்டுக் கொண்டான். மேன்மையெனறே புருதியில் தடத்தான். சட்டைப்பை மூலியில் கற்றுக் கொடுத்தான். நாடகத்தின் முன் அவன் பூர்த்தியாயிற்று. ஸார்சை ஒருவர் அவன் மேது எதிர்பாராத விதமாக மீளாதிக்கிடு தன்னியதுமிக்காமல் அவன் மனப்பாசையும் கொண்டு போய்விட்டான் என்பது நாடகத்தின் கதை! இதை மைதிலியிடம் இறமையாக நடித்துக் காண்பாது விட்டான் ராகவன் வெற்றி அடைந்த மாநிலிதான். மைதிலி படித்த பெண். பல கேள்விகள் கேட்டான். அதற்கெல்லாம் சாமர்தியமாகப் பதில் சொல்லி வெற்றி பெற வேண்டும். இதுவரைவில அவன் தன் மனைவியை இம்மாதிரி திட்டியிரு மைதிலியிடம். இதுவே முதல் தடவை யும் கடைசித் தடவைவருமாக இருக்கட்டும்!

ராகவனின் முயற்சி தன் போகலிக்கு. மைதிலி அவன் சொன்ன கதைவை அப்படியே நம்பி விட்டான். தம்பியிதாடு விட்டுவிட வேண்டியது தானே! பணத்தை எப்படியும் பெற்றுவிட வேண்டும் என்று அவன் கவனம் அட்டிக் கொள்வான் என்பதை ராகவன் கொஞ்சமும் எதிர்பார்க்கவில் இல்லையா? அதனால்தான் அவன் இப்போது போலீசின் பிடையுக்குப் போய்க் கொண்டிருக்கிறான். நடிக்க ஆரம்பித்தாலே விட்டது. கடைசியறையில்தான் பார்ப்போமே என்று அவன் நிர்மாலித்து விட்டான். போலீசின் காரைகலியும் திரைபைம்-யாக்குபிடிக்க முடியாது. அந்த முடியை நகர்த்தவுடன் மைதிலியும் தங்கைத்தொத்தரவு செவ்வதை நிறுத்தியிருவாள் என்று ராகவன் மனப்பூர்வமாக நினைத்தான்.

பண்டிட் டி.கோபாலாச்சார்லுவின்

ஜீவாம்ருதம்

ஆரோக்யத்துக்கும் பலத்துக்கும்
ஆயுர்வேதாஸ்பரமம் (பிரைவேட்) லீட்.
மதராஸ்-17

தனிப்பட்ட சேவை

கேட்ட நான் அனுபவத்தின் பயனால்
ஏற்பட்ட தனித்தன்மை திறமையினால்
பஞ்சாப் நேஷனல் பாங்க் இன்று நம்
நாட்டில் ஒரு உன்னத நிலையை வகித்த
வருகிறது. இக் காரணத்தினால்தான்
தனிப்பட்ட சேவையை எவ்வோருக்கும்
அளித்து உதவத் தயாராக இருக்கிறது.

எல்லாவிதமான பாங்கிங் அலுவலகங்களையும் ஏற்றுச் செய்யப்படும்.

தி பஞ்சாப் நேஷனல் பாங்க் லீட்.,

ஸ்தாபிதம் : 1898

தலைமை ஆபீஸ் : புது டில்லி

கலைவலிசளிசிறும்,கின்புளுயன்சா,
வயிற்றுப்போக்கு முதலியவைகளுக்கு

சுவயத் மருந்து

கிடைக்க சுவயத் - 32, மதுரை-1

இலங்கை ஏஜன்டு:
ம.லி. ஸ்டேசன்ஸ்
184, செட்டியார் தெரு
கொழும்பு-11

பாரதி இண்டஸ்ட்ரியல் ஒர்க்ஸ்

32, மதுரை-1
மதுரை-1

"இருக்கும், இருக்கும். தேற்றத்தானே அமாவாசை? இவளும் அதைத்தான் சொன்னா இருவர். ஆகவே தன்னைப் பணத்தைப் பறித்த தென்னமோ உண்மை பென்றும் ஆனால் அவர் முத்தத்தை தான் சரியாய் பார்க்கவில்லை பென்றும் உறுதியும். பாடுபட்டுச் சம்பாதித்த பணம் எங்கேயுடையோர் விடாது. சாரி! நீங்கள் அடுத்த அதைவிட உட்காருங்கள், வருகிறேன்."

கனவின் தடம்பலினைப் போல் ராகவன் பழைய இடத்துக்கு வந்து சேர்ந்தான். "மிகநீண்டவர் பிடிக்கப் போய்க் குரங்களை வகையாக ஒடித்து விடும் போகிறார்களே?"

பணம் கிடைத்து விட்டால் நல்லதென்று. ஆனால் விவகாரம் அத்துடன் முற்றுப்பெறும் என்று சொல்லக்கூடுமே?

சப் - இங்கும்பெட்டர் மீண்டும் ராகவனிடம் வந்த போது, அவர் கையில் பணம் இருந்தது. அதை அவன் எட்டைப் சுப்பில் துணித்த வடிவே, "சாரி! நீங்கள் என்னுடன் உபகாரம் செய்ய வேண்டும். நீங்கள் கொடுத்த புலாணைத் திருப்பி எங்கள் கொள்ளுங்கள். எப்போதும் தந்ததையே உத்தேசித்து நான் இதைக் கேட்டுவிடேன். அவன் இவ்மேல் பின்புலம் செய்வதற்குமேல் என்னை யாகக் கூட கொடுத்திருக்கிறேன். அத்துடன், அவனது திருட்டு நன்முகையையும் என்னுட்கு காட்டிக் கொடுப்பதாகக் கூறியிருக்கிறேன். அவன் திருத்தி விடுவான் என்ற நம்பிக்கை எனக்கும் உண்டு. உங்களை நான் கேட்டுக் கொண்டது உறுதுறாம். இருந்தாலும், ஒரு சுப்பை நன்முகிக்குத் திருப்புவதில் நீங்களும் என் னுடன் ஒத்துழைப்பீர்கள் என்று நம்பி விடுவேன்" என்கிற அவர்.

ஒரு விழுது சப்-இங்கும்பெட்டர் என்ன பேசுகிறான் என்று ராகவனுக்குப் புரியவில்லை... விவகாரம் இவ்வளவு சம்பவாசனாடித்துவிடும் என்று அவன் எதிர்பார்க்கவில்லை?

"உங்களுக்குள்ளே எது வேண்டுமானாலும் செய்கிறீர்கள்... கொடுங்கள் அந்தப் புலாணை. நானே என் கையால் கிழித்து எறித்து விடுகிறேன்" என்னுள் ராகவன்.

போலீஸ் கட்டுஷனிலிருந்து வெளி வந்த போது, தன்னைப் போல் அதிரஷ்டசாலி வேறு வாரும் இருக்கமுடியாது என்ற நினைப்பு அவன் மனத்திடைதடையாடிக்கொண்டிருந்தது.

"ஆனால்..., அந்தப் பணம் வாராகுடவது? எப்போது அதை பாட்டிலிருந்து திருப்புகிறேன்?"

பணத்தின் சொந்தக்காரன் அதை எத்தனை கெட்டாகக் கவனித்திருக்கிறான்?

சீட்டாட்டத்தில் சோட்டை விட்ட பணத்தை அநியாயமாக வழியில் திரும்பப் பெறுவதில் ராகவனுக்கு மனநிம்மதி கிட்டவில்லை. ஏதே ஒரு போய் எப்படிபெய்க்காம் வளர்ந்து அவனைத் துன்புறுத்துகிறதே?

பணத்தை சப்-இங்கும்பெட்டரிடமே திருப்பிக் கொடுத்து விட்டு, உண்மையை ஒப்புக் கொண்டதாகத் தான், தாராளமாக மூக்கலிட முடியும் என்று நினைவித்தான் ராகவன். வாரிடமிருந்தாவது நூறு ரூபாய் கூட வாரங்கிடு கொடுத்து மனநிலையை அப்போதெக் குத் திருப்பிப்படுத்தி விட்டான். இப்படி உறுதி யூண்ட பிறகுதான் அவ்நிரவு அவனுக்குத் தூக்கமே வந்தது!

மறு நாள் காலைக் பணத்துடன் போலீஸ் கட்டுஷனுக்குச் சென்றபோது, வழியில் நத் செவ்வாக அவனைச் சந்தித்தான் என்றும்.

"வாரிடம் போய் நூறு ரூபாய் கூடக் கேட்பது?" என்று சித்தித்துக் கொண்டிருந்த ராகவனுக்குச் சட்டென்ற ஒரு வேலையை உதவியாகிறது.

ஒடிப்போய்ச் சண்டைத்தனக் கெட்டியாவப் பற்றிக் கொண்டான். "நவவுசெய்து நூறு ரூபாய் கடனாகத் தரமாட்டாயா?" என்று கேட்டான் அமுலாட்டாத குதறுவாக.

"பணமிருந்தால் கண்டிப்பாகத் தருவீர்கள். ஆனால் இப்போ கையில் ஒரு நபரையாக கூடக் கிடையாது!"

"அடப் பானி! தேற்று என்னிடம் வெளித்தாவே. என்மாம் எனது ஆவீற்று?"

"அந்தப் பணத்தானே? வந்த கையே தெரியாது போய் விட்டது! தேற்று இரவு வாரோ ஒருவர் என்னைக் கீழே நன்முகியும்க் காமம் பணத்தையும் பறித்துக் கொண்டு போய் விட்டான்" என்றவாறே சண்டையி விடைபெற்றுக் கொண்டான்.

தனக்கே சொந்தமான பணத்தைப் போலீஸ் கட்டுஷனில் எதற்காகக் கொண்டு போய்த் த? வேண்டும்? குதறுவன் பொங்க ராகவன் வீடு திரும்பினான். மனநிலையிடம் நூறு ரூபாயை என்னிடக் கொடுத்தபோது அவன் வதனத்தில் மிகச்சிற மகிழ்ச்சியைக் கண்டு பணம் பூரித்தான். சீட்டாடும் பழகவும் ராகவனை இப்போதும் நகருக்குப் பிடித்து உறுதி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் ஏதே ஒரு மாறுதல். மனநிலைத் தவிர வேறு வாராடும் அவன் சீட்டாடுவது கிடையாது!

குன்னையூர் சாம்பசிவய்யர்

தஞ்சை மாவட்டப் பெரும் நிலக்கிழார்களில் ஒருவரும் தரும்சிறந்த மிகவுருமான குன்னையூர் சாம்பசிவய்யர் தமது ஸ்பந்திதமான வயதில் இவ்வளவு கவிட்டு மறைந்தார் என்ற செய்தி கேட்டு வருத்துகிறோம். அவர் தஞ்சை மாவட்டக் கழகத் தில் ஐந்து ஆண்டுகள் தலைவராக இருந்து அரும்பணியாற்றி யிருக்கிறார். மன்றக்குடி பால்கிள் தலைவராகவும் இருந்து தொல் பார்த்தி யிருக்கிறார். இவ்வயதில் காலமான குன்னையூர் சாம்ப சிவய்யர் அவர்களின் குடும்பத்தாருக்கும் நண்பர்களுக்கும் நம் ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

இக்கரைச் சீமைமலை ஆறு மரதங்கள்

21. இனிப்புப் பட்டணம்

இரண்டு வண்டனாலும் அன்னி அன்னிப் பறக்கடியை பறையலான ஊர் அந்தச் சாக்ஸெட் பட்டணம்! "Bourville" என்று பெயர்! அங்கேதான் அகில உலகத்தின் ஞாக்கனும் தன்னார் கோட்டுப்படியாளர் ஷெயெட் செய்ரே 'காட்பரி' தொழிற்சாலை இருக்கிறது!

எழில் தீர்ப்பிய அந்தக் கிராமத்துக்குள்ளே நுழைந்தது போட்டார் வண்டி. ஈரப்பரி வண்டி பென்னி என்ற பரிமித்தும் தன்வர் அங்கேயுள்ள அரசாங்கச் செய்ரி அதிகாரி வளின் ஒருவர்—ஓய்வாறமாக சத சாரத்தியம் செய்று கொண்டு வந்தார்!

அன்று தாங்கள் அந்தத் தொழிற்சாலைக்கு வருவதாக நுண்ணமையே அதிவித்திருந்ததான் காட்பரிக் கட்டடத்தின் வரவேற்புக் கூடத்தில் அந்த நிலையத்தின் அதிகாரிகள் இருவர் பிரவானத் திட்டத்தோடு எம்மனை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். 'பிரவானத் திட்டம்' என்று ஏன் சொல்கிறோம் தெரியுமா! அந்தத் தொழிற்சாலைக்குள்ளே சென்று ஒரு கதறச் சுற்றி வருவது எங்கும் தாவித்து மன்னி நேரம் பிடிக்கக் கூடிய ஒரு வாத்திலை அது! எவ்வே கதற்ப் பாரிக்க வருபவர்கள் எம்மென்று சொல்ல வேண்டும் என்பதற்கு முன் கூட்டியே ஒரு திட்டம் வகுத்து வைத்து விடுகிறார்கள் அந்த மாபெரும் தொழிற்சாலைவின் வரவேற்பு அதிகாரிகள்! தொழிற்சாலை சென்றோம், தொழிற் தளம் வந்தோ சொல்ல வேண்டும், அவ்வளவு பெரிய இடம் அது! வரவேற்புக்கூடத்துக்குள் தாங்கள் நுழைந்ததும் ஒரு பெண்ணை அழகான ஒரு தட்டிய விதம் விதமான சாக்ஸெட்டுகளும், நேர்தும் கொண்டு வந்து கொடுத்தார்கள். அடுத்த விநாடி அங்கே தொகுத்தூர் மீட்டர் மெசீடித்!

மெசீடித் எங்கும் ஆங்கில நாடகங்களையே வரும் ஒரு கதாபாத்திரமில்லை! காட்பரி தொழிற்சாலைவின் நிர்வாகத் தலைவர்களின் ஒருவரான சற்றுமதி அதிகாரி அவர், எவ்வு ஏதானவே அறிமுகமான ஒரு தன்வ தன்பரி, இவர்களுடைய நிதிப்பாளர் உபாதிப்பைச் சைவத்தவாறு அங்கிருந்து புறப்பட்டுத் தொழிற்சாலைவின் அதுவகத்துக்குள்ளே சென்றோம்!

இரண்டாவதும் பேர்கள் வெண் செய்ரே 'ஆயிஸ்' அது! அங்கிருந்து வலதுபுறம் திரும்பியதும் வெண்சாலை! சாக்கிலட் போட்டணம் கன்குடி மேயேயுள்ள வர்ணப்பட்டணமெல்லை இங்கேதான் வயரகிறார்கள். சித்திரப் பூவையர்கள் பலர் உட்கார்ந்து அழகமுமான படங்களை வரைந்து கொண்டிருந்தார்கள்! அங்கிருந்து இங்கேயு அனதக்கு வந்தோம். அந்தப் பெரிய தொழிற்சாலைவின் பல பகுதி கன்குடும் கடிதங்கள் எடுத்துச் செல்லும் கையங்கள், விளா கொடுத்து விட்ட ரோட்டார்ப் போம்மைக்கொழி இயங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். அங்கிருந்து இங்கேயு அனதக்கு வந்தோம். அங்கே ஓர் அதிகாரி ஓர் ஓரிக் குவிசையத் தமக்கு மூன்றாம் வைத்துக் கொண்டு கடிதங்களுக்குள் பதில்களை அனத கோக்கி மொழித்து கொண்டிருந்தார்! 'டெட்' மீன் அந்தப் பதில்கள் பதிலாங்கிக் கொண்டிருந்தன. அடுத்த அனதமீன் கன்கு குணாக இத்த ஓரீப்பதில்களைப் போட்டுக் கேட்டு அனதரைத் தட்டெழுத்து இயத்திரத்திலே தட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள் கட்டப் அடிக்கும் பெண்கள்! சற்றுத் தன்னி ஒரு தபால் தீவியம். காட்பரிக் சென்றே அமைத்த தனி யான தபால் 'தீவியம்'. துண்தொடும் பல விதங்கடாரும் கடிதங்களை வரவு செலவு செய்ரே தீவியம் இது!

தீயான் தீயவத்திலிருந்து தொழிநகரத்
தூக்குளே சென்றேன். 'கோக்கோ' கொட்
வடகன் மூட்டட மூட்டடமாக ஆயிரக்கணக்
கில் அருகிலிருந்தார்கள் ! இத்தக கொட்டக
களை வறுக்கும் இயத்திரம், பொடி செய்யும்
இயத்திரம், வயிர்க்காயும்செய்யும் இயத்திரம்
என்று ஒன்பொன்றும் ஒரு பூக்கி போல்
நிற்கிறது ! இங்கிருந்து தகர்த்து செல்லுங்
கந்த மகாநாபாவணம் மதிலவங்கிய் போய்
விடக் கூடிய ஒரு காட்சி. தகர்த்ததற்குண்டி
கனாய்ப்படி வெட்டி வளர்த்து உருட்டி
அவற்றை டப்பாக்களாகவே சங்கிலித் தண்ட
வாளத்தில் உருட்டி வீடுகிறது ஒரு யத்திரம் !
நூற்றுக்கணக்கான டப்பாக்கள் ஒன்றை
பொன்று தள்ளிக்கொண்டே சங்கிலித் தண்ட
வாளத்தில் ஏறியும் இறங்கியும் வரிசைத்
திரும்பியும் தகர்த்தகொண்டே செல்கிறபாட்சி
பார்க்கும் பார்க்க வேடிக்கையும் விவரம்
தருகிறது ! எவ்வாறு இயத்திர இயக்கம் !
தகர்த்து செல்கிற டப்பாக்கள் உருண்டு
உருண்டு சென்று இங்கொரு இயத்திரத்தில்
அணிவே வந்ததும் அணிவந்தது தீயன்

கொள்கின்றது! அந்த இயத்திரம் கொத்தோப்பொடிதான் திருத்தது. அந்த டப்ளர் கொள்கைக்கூடிய அளவுக்கு அதிலே கொட்டுகிறது! டப்ளர் தகவல்தான். உடனே இன்னொரு இயத்திரம் பொடி திரம்பிய டப்ளர் அல்ல நடி போட்டு அழுத்தி விடுகிறது! டப்ளர் மீண்டும் தகவல்தான். உடனே இன்னொரு இயத்திரம் அந்த டப்ளரை மோலிப்டேன் பைரூக்சைடுவைப்பதன்மூலமாக அந்த உருட்டி விடுகிறது! மனிதர்களைய அகவே படாமல் இத்தனை வேலைகளும் நடக்கின்றன! எல்லாம் வினாடிக்கணக்கில் 'டட் டட்' என்று நடக்கின்றன!

சாக்கோட்டகிஸ் வெவிராசெதுகத கத்தமநி செய்யுப் பதநி

உலகமெங்கிலும்

காந்தரால்

உலகமெங்கிலும் காவதார்பைல் ஹேஸ் ஆயில்

கேசத்திற்கும் சிரசிற்கும்
பின்மை பவக்கக்கடி ஆயில்
எண்ணெய் கலக்கப்பட்டுள்ள
கத்தல் எதையும் இது ஒன்றே.
பேரழகு கொடுப்பார்பாட்ராவின்
அடர்த்த கத்தல் வனப்பின்
ரசியத்துக்குக் காரணமாயிருந்
ததும் ஆயில் எண்ணெய்தான் !

கலக்கதா கெமிகல் ஹேஸ் ஆயில்
கலக்கதா - 29

CAN-TIME

தென் இந்தியா ஆயில்: 5/149, மிராடவே, மதராஸ்-1

பாறுகளை உறுதியுடனும்

பற்களை ஆரோக்கியத்துடனும்

கவாசத்தை நிறுமணித்துடனும்

இருக்கும்படி

பார்த்துக்கொள்ளுங்கள்

பளிச்சென்று ஒளிவீசும் வெண்மையும்

ஆரோக்கியமுமான பல் வரிசைகளை

அடைய வேண்டுமானால்

போர்ஹான்ஸ்

பற்பசையை உபயோகியுங்கள்

பாறுகளின் உறுதிகராக என்றே டாக்டர்
ஆர். ஜே. போர்ஹான்ஸ் கண்டுபிடித்து
அளிக்கும் விசேஷத் துவர்ப்புப் பொருள்
கலந்துள்ள பற்பசை இது ஒன்றுதான்.

Geoffrey Manners & Co. Ltd.

தீர்மானம் தவ மொழி

ராஜாஜி - சோமு

2

கூடும் செய்குக்குப் பிறகு
கடவுள் வாழ்த்து.

சித்தருடைய வாக்கில் ஒரு தனித்
தன்மை உண்டு. சில சமயம் ஏதோ
வேடிக்கை பேசுவது போல் ஒலிக்கும்.
அந்த "வேடிக்கை" யினால் ஆழமான
தத்துவங்கள் பொதிந்து மிடுக்கும்.
இப்படிப்பட்ட கடவுள் வாழ்த்துச்
செய்யுளை ஒரு நிகழ்ச்சி ஆரம்பித்
தெறு. குழந்தைகளுக்கு ஒன்று,
இரண்டு, மூன்று என்று எண்கவடித்
களுக்கு சொல்லுவது போலச் சொல்லி
இறைவனுடைய இயல்புகளை விளக்கு
கிறார்.

ஒன்றாவன் தானே;

இரண்டாவன் இன்னருள்;

நின்றான் மூன்றினன்;

நான்குணர்ந்தான்; ஐந்து

வென்றான்; ஆறு

விரிந்தான்; ஏழம்பர்

சென்றான்; தானிருள்

தான் உணர்ந்து எட்டே!

சில சிலையிலே மனத்தைச் செலுத்தி
வழிபடுகிற அடியார்கள் "சிவாய்நம:
ஸுதம்" (இரண்டு சிவர்களுக்கு வணக்கம்)
என்று மொழிவார்கள். "ப்யாம்"
என்பது வடமொழி இலக்கணத்தில்
இருமைப் பன்மை சான்றாய் வேற்
துமை உருபு.

சூரியன் ஒளி மயமாய் இருந்து
அவன் கம்முடைய கண்ணுக்குப் புலப்
படுகிற நிலை ஒன்று; தனது ஒளியைப்
பிற பொருள்களின் மேல் வீசி அந்தப்
பிரகாசத்தினால் மற்றப் பொருள்களை
காக்கும் புலப்படுத்துகிற நிலை இரண்
டாவது! இது போலவே இறைவன்
தனது நிலையில் சிவமாகவும், தனது

ஆற்றலை வழங்கிச் செயற்படும் நிலையில்
சத்தியாகவும் விளங்குகிறான்! இந்தத்
தத்துவத்தையே அம்மையப்பனாகவும்
உமையோடுபாகனாகவும் உருவாக்கி
வழிபடுகிறார்கள் பக்தர்கள்! இதையே
திருமூலர் 'இரண்டு இன்னருள்' என்
கிறார். "ஏகோதேவஹ" என்றபடி ஒருவ
னாகித்தான் இறைவன். தானும் சத்தி
மாக இரண்டாகவும் விளங்குகிறான்.

படைப்பு, காப்பு, அழிப்பு என்ற
மூத்தொழில்களிலே மூன்று நிலை
களாகவும் தலங்குகிறான்.

"ஒன்றாவன் தானே;

இரண்டாவன் இன்னருள்;

நின்றான் மூன்றினன்—"

இனி இறைவனை உணர்ந்து அதுப
விக்கும் நான்கு தன்மைகளைச் சொல்லு
கிறார்.

தானே மூல உலகமாகப் பரந்தும்
அதற்கப்பாற்பட்டுத் தனித்தும் நிற்
கிறான்; உலகம் முழுவதையும் தன்
துள்ளே அடக்கிக் கொண்டும் இருக்
கிறான்! உலகுக்கெல்லாம் உயிராக
உள்ளே உதறுகிறான்; உலகின் வடி
வமே தனது வடிவமாகவும் விளங்கு
கிறான்! இந்த நான்கும் நான்கு
உணர்வுகள்.

இதையே 'நான்குணர்ந்தான்'
என்றார். "உணர்ந்தான்" என்றால்
உணர் நின்றான் என்று பொருள்!

தவத்தினாலும் மற்றும் சீர்த நிலை
களினாலும் ஐந்து இந்நிலைகளையும்
வெல்லுவது மனித முயற்சி. ஆனால்
இறைவனே தன்னியல்பாகவே ஐந்தை
யும் வென்று நிற்கிறான். அதாவது
இந்நிலைகளின் வெவ்வேறான வேண்டிய
அவசியமின்றி நிற்கிறான். இதை
'ஐந்து வென்றான்' என்றார்.

இனி, யோகிகள் கண்டுள்ள ஓர் இரகசியத்தை எடுத்துச் சொல்லுவோம். கம்மஞ் செய்வதில் பல நூறு ஆண்டுகளாக வழங்கி வருகிற யோக சாஸ்திரங்களிலே ஆறு ஆதாரங்களைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறது. மனித உடம்பினால் ஆறு முக்கிய ஸ்தானங்கள் இருக்கின்றன என்பதை ஆராய்ந்து உணர்ந்து இவற்றை ஆறு ஆதார நிலைகள் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். மனித சரீரத்தின் இந்த ஆறு தலங்களிலும் ஆறு ஆற்றல்கள் தொழிற்படுகின்றன. இந்த ஆற்றல்களை மூலதனபிய விநாயகர், பீசமன், சிருமால், ருத்ரிரன், மகேசுவரன், சதாசிவன் என உருவப்படுத்திச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆறு மூர்த்திகளும் மனித உடம்பின் ஆறு இடங்களில் அமர்ந்து தொழில் செய்கிறார்கள் என்பது யோக ரகசியம். சிருமால் சொல்லுவது, இந்த ஆறு நிலைகளிலும் ஆறுவித ஆற்றல்களாகப் பரவி நிற்பது ஒரு தெய்வமே. அந்த ஒன்றுதானே ஆறு விரிந்து நிற்கிறது — 'ஆறு விரிந்தனன்!'

இந்த ஆறு ஆதார நிலைகளுக்கும் அப்பால் ஞானப் பேரு நிலை ஒன்று

இந்த உடம்பு உள்ளே இருக்கிறது! அதை 'ஆகாசம்' என்றும் 'சித்-அம்பரம்' என்றும் 'சூன் மன்றம்' என்றும் பல பெயர்களிலே அழைப்பார்கள். அந்த ஏழாவது உம்பரில் (உம்பர்-ஆகாசம்) சென்று நிற்பதும் இதை விரை! 'ஏழம்பர்ச் சென்றனன்' என்று இதைப் பாடுவோர். ஏழம்பர்-ஏம் உம்பர்.

இதற்கு மேலும் சொல்லுவோர் இறைவனுடைய தன்மையை:

நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, வானம், சூரியன், சந்திரன், உயிர் என்ற எட்டுப் பொது நிலைகளாகவும் நிற்குவன் இறைவன்! இந்த எட்டு வகையான பொது வடிவங்களாகவும் இறைவன் உணரப்படுகிறான் — 'எட்டுணர்ந்தான்!'

இந்த 'எட்டுக்கு உரை செயல்படும் பொது' அஷ்டமூர்த்தி சொற்பொருள் உணரப்பெற்று அவற்றுள் கலந்திருந்தான் என்றிருக்கிறது பஞ்சாட்சர தீப உரை!

இவ்வாறு ஒன்று இரண்டு முதலாக எண்ணியாகச் சொல்லித் தத்துவங்களை வளையப்படுத்துவது சித்தர் உரின் வடிவமாகும்!

தமிழ் கூறும் நல்லுரைகள்

தலைப்பாற் தெள்ளிதிய தமிழ் அன்பர்கள் சென்ற மாதம் சத்திரகு பூண்ட மண்டலியில் ஆதரவில் "ஸ்ரீராம நவமி" இசைந்ததைத் திறப்பாகக் கொண்டாடினார்கள். ஸ்ரீ ம. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் "ராம ஜனமம்" — "ராமனின் குணத்திறப்பு" என்பது பற்றி உபன்யாசங்கள் செய்தார்.

★

இந்த வருடமும், தில்லித் தமிழ்ச் சங்கத் தில் ஆதரவில் சத்தியமூர்த்தி நினைவு தினம் ஸ்ரீ கே. எஸ். கிருஷ்ணன் அவர்கள் தலைமையில் நிற்பதாகக் கொண்டாடப்பட்டது. மத்திய அமைச்சர் திரு சத்தியநாராயண ஸிவதாரா, ஸ்ரீ என். சஞ்ஜீவி ரெட்டி, ஸ்ரீ கே. காமராஜ், ஸ்ரீ வங்கச்சத்தியம், ஸ்ரீமதி அம்புலம்மாள், ஸ்ரீ சிதரா நாராயணசுவாமி, ஸ்ரீ சி. ஆர். பட்டாபிராமன் ஆகியோர் தீர் சத்தியமூர்த்தியின் பேரு ளமைய எடுத்தார்தார்கள்.

★

புதிதெனப் போற்றும் கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பனத் திருநாள் பம்பாய் தமிழ்ச் சங்கத்திலே சென்ற மாதம் தமிழன்பர் திரு ஓ. எஸ். வி.

மணியம் அவர்கள் தலைமையில் நிற்புடன் கொண்டாடப்பட்டது. ஸ்ரீமதி காமலாட்சி அவர்கள் "கம்பன் கவிதை" என்ற தலைப்பில் சொற்பொழியாற்றினார். இப்புகழ் நடைவான் கம்ப ராமாயணத்திலிருந்து நிறைபாக்களை எடுத்துக் கூறி உரையாற்றினார்.

★

பீம்பாய் தானு ஜெனத் இஸ்லியன் சங்கத் தில் ஸார்ஜிஸ், ஸ்ரீராம நவமி உற்சவம் சென்ற மாதம் காத்தி நகரில் யோகு நிற்பதாகக் கொண்டாடப்பட்டது.

★

ஜெனாக்கோ தமிழ்ச் சங்கத்தின் இரண்டாவது ஆண்டு விழா சென்ற மாதம் யோகு நிற்பாக நடந்தேறியது. பொதுச்சபை புத்தாண்டுக்கான நிர்வாகிகளையும் தேர்தெடுத்தது.

★

விவகந்தா பாரதி தமிழ்ச் சங்கத்தின் ஆதரவில் ஏப்ரல் 8, 9, தேதிசரில் சங்கத் தலைவர் திரு எஸ். பி. வெங்கடபதி தலைமையில் கம்பன் விழா நிற்பாக தடைபெற்றது.

புதுமை பெறுக! இதம் பெறுக!
நளினமாய் இருங்கள்! நான் முழுதும்!

மணமுள்ள சார்மிஸ் டால்கம் பெனடர்
ஃப்யோகித்தபின் நீங்கள் பெறும்
உணர்ச்சிகள் இவை. சார்மிஸ் குளுமை
யும் புத்துணர்ச்சியும் அளிக்கிறது...
உன்னத மனோரம்மிய மணம்
கொண்டது.

சார்மிஸ்

உன்னத, மனோரம்மிய
மணத் துடன் கூடிய
டால்கம் பெனடர்!

பென் ஹார்

காந்தன்

பேசுக்கப்பட்டு அங்
திப்படுகின்றனர்.
பிறகு குகையோடு
கூடிக்கொண்டு ஒதுக்
கப்பட்ட பண்டத்
தாக்கு முகாமுக்கு
அனுப்பப்படுகின்ற
னர். அவர்கள் குற்ற
மற்றவர்கள் என்று
குறிப்பிட்டு முற்பட்ட
பென்ஹார் அடிமை
வாக்கப்பட்டு மரக்
காத்திக் அனுப்பப்
படுகிறார்.

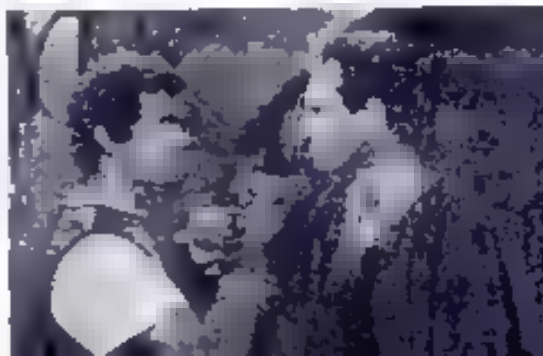
உட்புகை செலுத்
தல் அடிமை பாடு
இருந்த பென்ஹார்
உட்க வரிசை ம
கண்டு விவரத் தகவல்
டல் ஏகியல் என்றும்
கூடும் தரப்படுவர்
வரிசையே பென்ஹார்
காப்பாற்ற அவை
டம் அடிமை மதிப்பு
கொண்ட அவர்
அவனைத் தன் மக

முதலில் தாவலாக வெளிவந்து பிரசித்தி
பெற்றது; பிறகு நாடகமாக தங்கிய
பட்டுப் பிரகடனம் பெற்றது; அதற்குப்
பிறகு மெளண்ட் படமாக வந்து பளிச்சிடு
கிய பென்ஹார் விவரப்பெற்று மெளண்டி
வது. இப்பொழுது மெட்ரோ கோஸ்டுமிக்
மெயர் தயாரிப்பில் வண்ணப் படமாகவும்
பெரும் படமாகவும் வெளிவந்து வருகின்ற
னும் சந்தைய போடு போடுகிறது.

செய்வதில் செழித்த ஒரு புது கரும்பத்
தில் இளவரசனான ஜூடா பென்ஹார் தன்
பாடிய தன்மையை மென்மையாக எந்த
செய்த தன்மையில் காண அமைது அமை
மையில் போகிறது. பதினாறு ஆண்டு
களாக தன்பாடுகள் சந்தித்துக் கொண்டிரு
கியது. ஆனால் இருவருடைய மனப்பான்
மைகளும் வெவ்வேறு பாதைகளில் சென்றன.
தாய் நாட்டுப் பற்றும், கிருதிய ஆர்வ
மும் பென்ஹாரின் உணர்வின் காரணத் ததும்
யின; ரோமாபுரியின் சேவைத்தன்மையை
மென்மையான உணர்வின் காரணத்தால்
அதிகார ஆணவமும், பதவிப்பீதமும் வேறு
படுத்தினது. பென்ஹார் தன் நாட்
டுக்குத் தான் செய்ய வேண்டிய கடமைகளில்
உறுதியாய் திறை உறுதி கொள்கிறார். புதிய
கவரிகள் நெருங்காததில் பயனி வருகிறார்;
பென்ஹாருடைய மாணிக் காசாறுக்கு வரும்
போது அவன் கரும்பத்தினர் அகலாதினவக்
காண்கின்றனர். அப்பொழுது பென்ஹாரின்
சோதரி கை கார்த்திக் கொண்டிருந்த மாணிக்
கைக் கைப்பிடித் கவரிகள் காணப்படும்.
கனம் குறிமையிலிருந்த கவரிகளின் மென்மையு
அவர் பிரகடனப்படுத்து கிடுகிறார். உடனே
பென்ஹாரின் சோதரியும் தாயும் பாதுகா
கின்றன அனுப்பப்படுகின்றனர். பண்டைய
பாதுகா கின்றவின் பென்ஹாரின் தாயும்,
சோதரியும் கொடிய குகையோடுகின்றன.

கூடிய கைத்திறை கொள்கிறது. ரோமாபுரி
சென்ற பென்ஹார் மகா பராக்கிரமமானவராய்
பின்னர் தாய்நாட்டுக்குத் திரும்பித் தாய்மையும்
தன்மைகளும் காணாமல் தவிர்கிறார். பென்
ஹாரின் காதலி எந்திர இரகசியமாக ரோமா
கைக் குகைக்குச் சென்று அவர்களுக்கு
உணவளிக்கிறது. பென்ஹார் ஒருநாள் இதை
நேரில் கண்டறித்து உணர்வு கொள்கிறார்.
இதற்கெல்லாம் காரணமான மென்மையான
கைப் பழிவாக்கும் இரோமம் அவன் உள்
காதலிப் போக்குகிறது; அதன் காரணமாகத்
தான் சமாரத்தியப் பத்தவத்தின் கவரிகள்
வந்து. மென்மையானவ வென்று பழிவாக்கத்
தீர்மானிக்கிறது.

தொடர் விழவங்கள் எழுதிய இம் கதை
கிக், கிரேம், கோகம், அன்பு, நேரப்பதி
வகையினை ஒழுங்காகப் போக்குத் ததும்பு
கின்றன. அடிமைகளுக்கு இழைக்கப்படும்
மொருமைகளைத் தற்குயமாகச் சித்திரி
கிறது. காதலின் பெருமை ஒருபுறம், காட்சி
களின் அருமை ஒருபுறம், பாத்திரங்களின்
கைக்கத்தாக ஒரு கிரேக்கர்களின் பிரதி
பலிப்பு இவ்வுரு புறம் - இப்படி ஓரே அரு
மைகள் பெருமையுமாகச் செல்லும் படத்தில்,
ஒருநாள் தகவத்தின் உழைப்பாளிகளுக்குச்
செய்த சேவை உருக்கமாகப் பிடுக்கிறது. ஏன்

தாதுகிப் மூத்தகத நேருக்கு நேர் காட்டா மயேயே, மதிப்பு செலுத்தும் விதத்தில் அவரது நோதர்த்தகை மட்டும் காட்டியிருப் பது பாராட்டுக்குரியது. சிறுமையகத் துக்கிக் கொண்டு கல்விதும், மூலவிதும் கதாராதர் ஏவிக் காட்டிக் கல் மததததததும் கதரகைகதும், மககட்டுததததின் மாக் தீகக் கும், அவர்களுகடப பாவ மக்விட்டகககககும் அம் மகாபுருகர் சிறுமையகிக் அதததததததட்ட தீகத்சிவியல் பார்த்தும் கவருக்தும் மெய் சிவர்க்காமல் இராது.

பெந்தரிக் பதி காக்தும் வெநி கருரு லுர்த்தியாக கதாராதிக் சிறுமையகிக், பதி மூல் பதி போக் மதததது கிடுகிதது.

அதமககக் செக்தும் கப்பக், கட்ட கொக்கிக் காரர்க்கிக் தாக்குதததத்கு இகக் காகித் தீப்பதரி பெய்யும் காட்டி சிவியாக் காட்டியாகவே நோக்ததிக்; சிறுமையகே அழகடகிக் தடக்தும் கிபத்தாகவே நோக்து கிதது. (அத்தக் காட்சிசெய் பபமாக் ஒரு பெயிவ க்கிவியே நோக்துக் செபத்தகக் கடல் சிறுக்கித்தது. அகிக் தாப்பது கப்பக் கருக்துமெல் தபார்த்துக் கெககட்ட காட்சிசெய் கடுத்தாரிகளாம்!);

அதிசெபத்ததும் அதிசெயமாக் காட்டி தாக்கு குகிரகக் பூட்டிய கத காரத்திபப் பத்ததம். இத்தக் காட்சிக் காகவே இத்தப் பத்தததப் பருகத பார்த்தகாம், தகி நேர்த்தும் கெகத்தித் ததகக் பத்தகித் து; கெகமாக் ஒட முடியாமக் பிவககடகித் தவர்க்க் கிடு கிடுகததும், கிடுககககாக் அவர் கிக் 'கட்டகெக்ச'கிக் அப்பதப்படுத்தததும் தத்தமகாவிருக்கித் தன. கப்பிரமாக் அத்தக் குகிரகக் தாகி ஓரும் அருது அககக் காட்சியாகும். இகக் கருபத்தெட்டு குகி

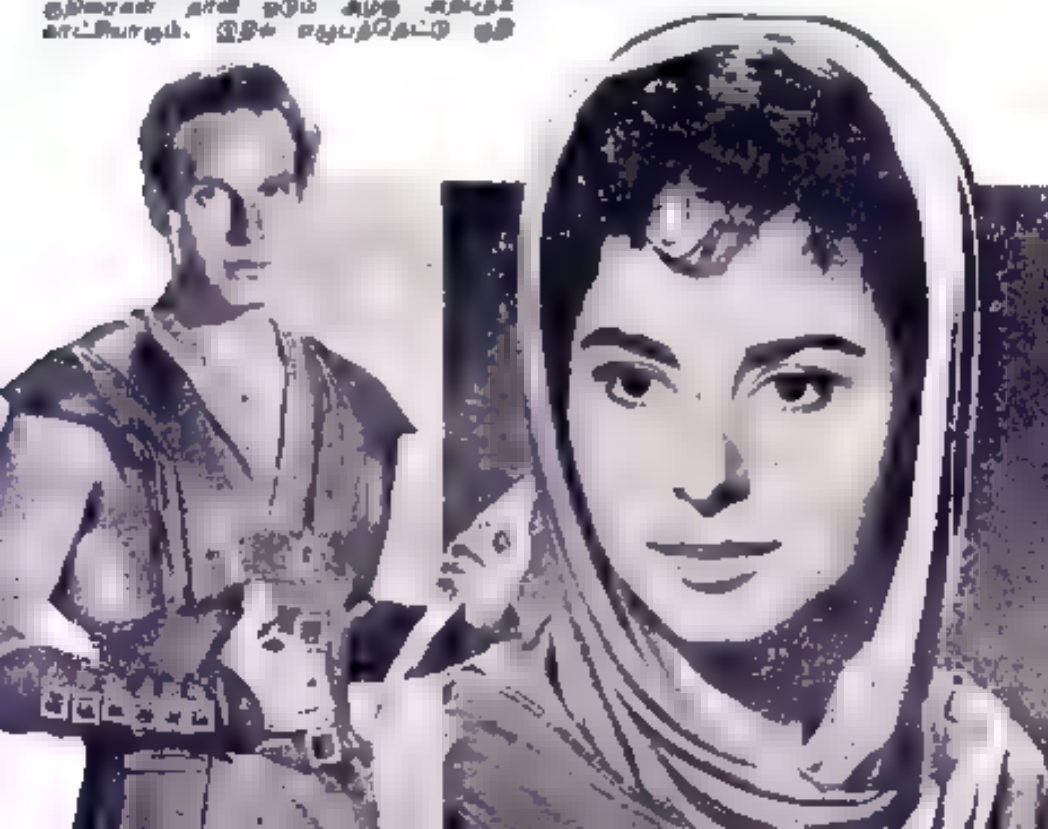
கரகக் பக்கெடுத்தக் கொக்துருக்கித் தன இரகட்டகர கமல் கிக் நேகத்தத்க்தும் பரகி விருத்த இத்த கருகமகாக் காட்சிசெய் பபமாக் மூக்துமாத் காகம் பிடித்ததாம்! இகித் 25,000 'கக் கட்டரா' தகக. தககக பககக் நோக்தி விருக்கித் தன.

"பத்தக் கட்டகாக"கிக் மோகககக தகத்த கார்த்துத் நெக்ட்டக் பெக்துரகக கத்த ககர்க்கிவிக் பொக்கிப் பி்ரமாதமாக் தகத்திருக்கிருர். பெக்துரிக் காதகி கக்த ரகக தகத்தும் தாகவா் தாகராக் துது மூகம். அவர் இக்டிரெகிவ் பெக்தமககி, ககருகம் அரு காக் தகத்திருர். மெக்ககாகவாகாக் கருகம் க் கபக் பாவ்டு தகத்தும் சி்ரத்த தீற்றிதது.

இத்த மாகபெகும் பபம்-தரத்திக் மட்டும் அகிக், தகத்திதும் மாகபெகும் பத்ததாம்! 213 திபிக் ககக் ஓடுகிதது! இவ்வகக க் கார்த்த தபார்த்திதும் கருககிகே இக்திவ் பெக்து கத முடியாத.

பபம் பொதுகாக் மத்தததிக் செக்து கிதது. பெக்தததிக் கெகதகியும், தாக்யும் கருக்டிரோகத்திதும் அவதிப்படுகம் க் ககரு கிக் காட்டி அதிகமாக் தீடிக்கப்பட்டு கரு கருக்பு க்கிவியை பதி கிடுகிதது, அது ககிக் மாகக் குகதக்கப்ப்டிருக்ககாம். க் ககருகம் கிக் இகக் ககிக் பொதுகமககப் கெகத்திதது.

இத்தப் பத்ததிக் கட்டகட்ட கிக் கியம் கககர் பாராட்டுக்துரியவர். கதகககத் தத்தமகாகத் தபார்த்தித் அவர் கடுத்தக் கொக்துக்கன கிரககக் பத்ததிக் வெந்நித் துக்ககககித் தற்றிக் தன.

ஏ.இ.ஐ. விகிறிகள்

மீட்டர்
சமத்தரம்—எலி பெரலிடர் டைப்
36", 48", 54" & 60"
பாக்ரம்—எலி 36", 48", 54", & 60"
ஆஸ்திரேலியன் 16" டீடென் டிரை
& எலி ஹெல்ம் கத்தும் ஸ்பீடர்
டிரைவ் பெரலிடர் டைப்

... நீண்ட கோடைக்கால
வசதிக்கு இப்பொழுதே
வாங்குங்கள்

மாஸ்டர் பல்புகள்
மின்பிரகாசமாய் அதிக
கால உழைக்கும் எண்பகை
லாபப்படுத்திக்கொள்ளுங்கள்

மின்புலக்கு
அலோலியேட்டர் எலக்ட்ரிகல் இண்டஸ்ட்ரீஸ்
(இந்தியா) பிரைவேட் லிமிடெட்.

த.பெ. 271 • த.பெ. 484 • த.பெ. 2710 • த.பெ. 346
எலக்ட்ரிக்-1 • பம்பாய்-1 • கனடா-2 • 49 டி.பி.டி-1
த.பெ. 581 • த.பெ. 50 • த.பெ. 59
பம்பாய்-2 • கோயம்பத்தூர் • காங்கூர்-1

AEI-125-770

அன்பே ஆரமுதே

தி.ஜானகிராமன்

அத்தியாயம் மூன்று

யும் பழுப்பு வேட்டி யையும் பார்த்து அடை யாளம் கண்டு பிடிக்க அவருக்கு இரண்டு விநாடி வரவில்லை.

"சுவிஸ் சமயத் துக்குப் பெண்ணைக் காணவில்லை, யாருடனோ ஒடிப் போய் விட்டதே.

அப்படி இப்படி எவ்வெல்லாம் கேட்டிருக்கிறேன். இவிலே மாப்பிள்ளையைக் காணவில்லை. அப்பறம் அத்தப் பெண்ணை எங்கே கவியாளம் பண்ணித் தொடுத்தார் களாம்?" என்று கேட்டார் நாகம்மாள்.

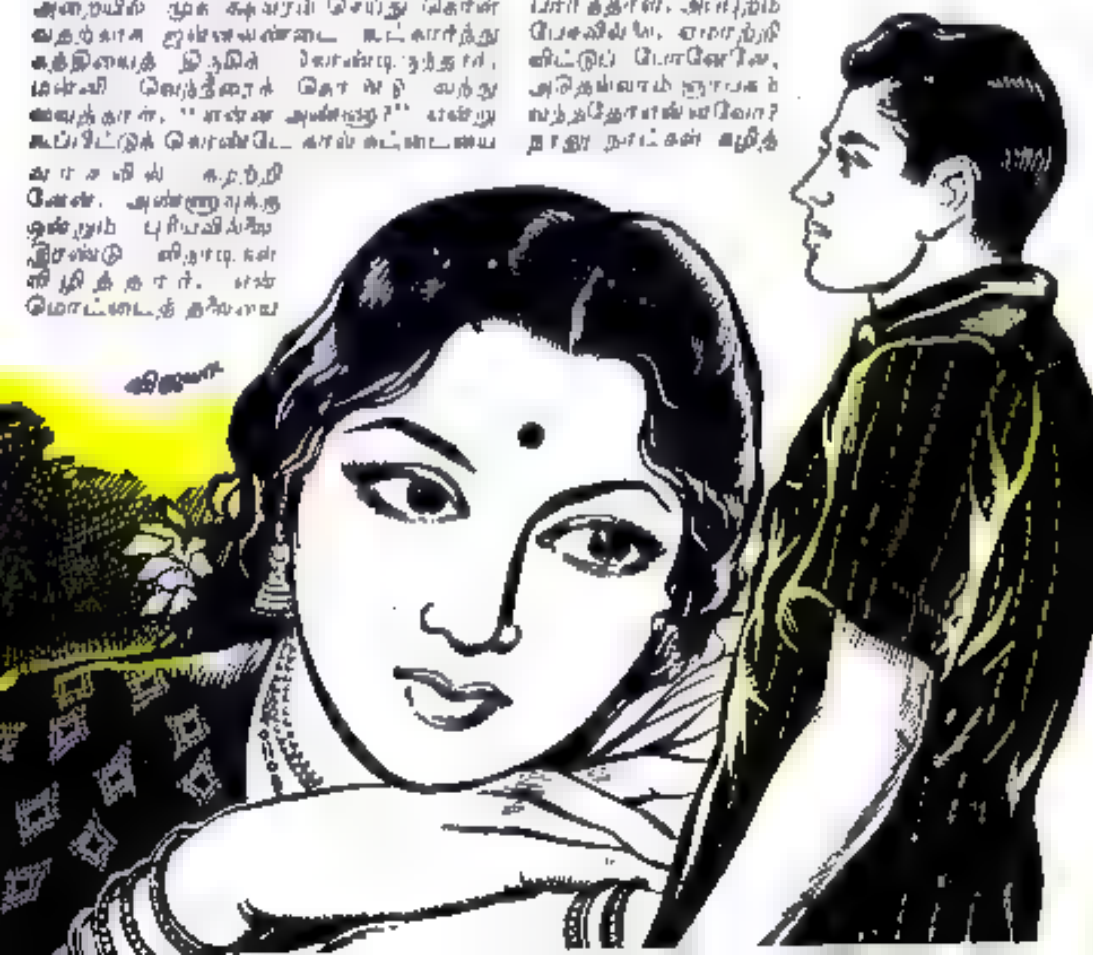
"யாருக்குத் தெரியும்? நான் அப்புறம் பத்து வருஷங்கள் கழித்துத்தான் திரும்பி வந்து அம்மாவைப் பார்த்தேன். அப்பொழுது அப்பா இல்லை. மாமா இல்லை. பெரியவனான பெரம்பூரில் இருக்கிறார் என்று சொல்லிப்பட்டு அங்கே போனேன். கிளாசத்தை விவரித்துக் கொண்டு போனேன். அண்ணா முன் அறையில் மூகக் கவரம் செய்து கொள்வதற்காக ஜன்னலின்மேல் கட்டிகாந்து கத்தியைத் துருகி கொண்டு வந்தார். மன்னி வெந்தேரைக் கொன்ற வந்து வந்தார். "என்ன அண்ணா?" என்று கூப்பிட்டுக் கொண்டே கால் கட்டையை வராசலில் கூற்றி வேன். அண்ணாவுக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. இரண்டு விநாடிகள் விழித்தார். என் மொட்டைத் தலைமேல்

"யாரு, அசுந்துவா?" என்றார்.

"ஆமாண்டா?" என்றேன்.

"என்னடா இது?" என்றார். உட்பென்று என்ன சொன்னதோ, "என்ன இது?" என்றார். நாம் 'டா' போட்டது அவருக்கே பிடிக்கவில்லை. மன்னி உள்ளே ஓடினான். அடுத்த கணமே அம்மா ஓடி வந்தாள். "யாரது! அசுந்து வந்திருக்கானோ? அசுந்து! அசுந்து!" என்று ஓடிவந்தாள். கண்களில் கரகர வென்று ஜலம் வந்து விட்டது. "அசுந்து! அசுந்து!" என்றாள்.

என் வேஷத்தைப் பார்த்தாள். அப்பறம் பேசவில்லை. ஏமாற்றி விட்டுப் போனேன். அதெல்லாம் ஜாபகர் வந்ததோ என்னவோ? நானா நாட்கள் கழித்

துத்தான் கவகவ வென்று பேச வந்தது அவளுக்கு. இப்படி நானாக ஆக எல்லாம் சரியாகப் போய் விட்டது. கடைசியில் என் கூடவே தாது வருஷங்கள் இருத்தும்விட்டான். கவிபானம் பண்ணிக் கொள்ளாமல் மோடனம் பண்ணிவிட்டுப் போன தூபம் எல்லாம் கூட மறந்து போய் விட்டது அவளுக்கு. எனக்கு இரண்டு மூன்று தடவைகள் ஜூரம் வந்து படுத்துக் கொண்டிருக்கும் போது, அவளும் என் தலையை அவன் மடியிலே வைத்து, மருத்து போட்டு, உடம்பைத் தடவி விட்டுச் சின்னக் குழந்தை மாநிரி எல்லாம் செய்து போட்டான்."

சிறிப்பு மானுமல் பேசிக் கொண்டிருந்த அனந்தசாமிக்குக் கண்ணில் நீர் கட்டி நின்றது. மலர்ச்சி மட்டும் மறைவ வில்லை. "ஒரே ஒரு சந்தோஷம். இந்தக் காலடியம் கட்டிக் கொண்ட பிறகு கூட அம்மாவோடு இருந்து அவளுக்குப் பணிவிடை செய்யும்படியாக நேர்த்தது. பாருங்கள். அது எந்த கன்யாசிக்ருக் கிடைக்கும்? அது ஓர் அநிர்ஷ்டம் இல் லையா...?" என்று கேட்டார்.

நாகம்மாள் அதற்குப் பதில் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. அவரைப் பார்த்து வியந்து கொண்டே உட்கார்த்திருத் தான். அவர் முகத்தைவிட்டு அகலாத மலர்ச்சியையும், அந்த மிருதுவான சொற்சொல்லும் கேட்கும்போது அவளுக்கு ஏழேதா உலக அதிசயத்தைக் காண்பது போல் ஒரு பிரமை. இந்த வியப்பு அவரைப் பார்க்கிற பல சமயங்களில் அவன் கண்களில் வந்து நிற்கும். அவர் போன பிறகும் மனத்தில் வந்து வருகு நேரம் வரையில் தேங்கி நிற்கும்.

சீன்யாசியின் கண்கள் கலங்குவிற தைப் பார்த்துக் கொண்டே அவன் உள்ளே சென்றான்.

அனந்தசாமி பையைத் திறந்து துணி மூட்டைகளை அவிழ்த்து, மூக்குக் கண்ணாடியை மாட்டிக் கொண்டு மருத் துப் போட்டணங்கள் தாவிந்தை எடுத்து மடித்தார். அவர் மீண்டும் மூட்டை களைக் கட்டிப் பையில் வைப்பதற்கும், நாகம்மாள் உள்ளிருந்து வருவதற்கும் சரியாக இருந்தது.

"கொஞ்சம் சாப்பிடுங்கள்!"
"என்னம்மா?"
"எதுமிச்சம் பழம் ஒன்று இருத்தது. பிழிந்து சர்க்கரை போட்டிருக்கிறேன்."
"சரி, சாப்பிடுகிறது."
"சாப்பாடு?"
"அதெல்லாம் ஆகி விட்டது!"

"எங்கே?"

"தானேதான் சமைத்தேன். பருப்புப் பொடி, பாகத்தாய் குழம்பு, மேர். காங் மணிக்குச் சமைவல் ஆகி விட்டது. சாப்பிட்டேன். எச்சிவிட்டேன். கிளம்பி னேன். இத்தாருங்கள். இப்பொழுது ஒரு பொட்டலம், ராத்திரி படுக்கப் போகும் போது ஒரு பொட்டலம். தான் தான் வந்து பார்க்கிறேன்."

"கிளம்பி விட்டார்களா?"

"ஆமாம்மா. இன்னும் தாவிந்து இடக்களுக்குப் போய்க் கண்களும்."

"அவசரமாகப் போகணும் என்றால் சரி..."

"அவசரம் இல்லை. எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பார்கள். பதிலிடுத்து நாட் கையிறே போய்."

"நாளைக்கு வருவீர்களோல்லியோ?"

"கட்டாயம் வரவேண்டும் என்றால் வந்துதான் ஆக வேண்டும். அவசிய மிராது என்று தோன்றுகிறது. நான் வந்ததற்கு இப்பொழுது தெளிவாக இருக்கிறதே உங்கள் முகம்!"

"தெளிவுதான். ஆனால் நீங்கள் தான் வரவேண்டிய அவசியமில்லை என்று சொல்லுகிற மாநிரி இருக்கிறதோ?"

அனந்தசாமி மிளித்தார். "சரி, வருகிறேன்" என்றார்.

"கார் அறுப்புத்தேன். எப்பொழுது என்று சொல்லுங்கள்."

"வேண்டாம். நான் வீட்டில் இருப் பதும் இல்லாததும் எப்பொழுது என்று நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியாது. நானே வந்து விடுகிறேன்."

"சந்திராணைப்பார்க்க வேண்டாமா?"

"தாவிக்கூ இருக்கச் சொல்லுங்கள்."

....அது சரி! அவன் எப்படி இருக்கிறான்?"

"நீங்கள் தான் சொல்ல வேண்டும்."

"அவன் இஷ்டப்படி விடுங்கள். மனசு கொஞ்சம் தேறட்டும்...அவளை ஒன்றும் சொல்ல வேண்டாம்."

"தான் வானைத் திறந்திருது கிடை யாது. ஆனால் வீட்டில் இருப்புக் கொள் ளாமல் அவன் அங்கிற அயைச்சுத்தான் கன்னுலியாக இருக்கிறது. என் மனசும் கிடந்து பறக்கிறது."

அவன் முகம் வானுவதைப் பார்த்தார் அனந்தசாமி. "ராமா ராமா என்று சொல்லுங்கள், எல்லாம் சரியாகிவிடும்" என்று கூறி எடுத்துக் கொண்டார்.

"நீங்கள் சொன்னபடியே செய் கிறேன். ராமனே வழி விட்டும்...குரு சாமி, குருசாமி!...." என்று உப்பிட் டான் தாகம்மாள்.

"எதற்கு?"

"காசிக் கொண்டுகிடச் சொல்கிறேன். எங்கே போகணும்?"

“மாயம்பலம் வந்தாச்சு. பழைய மாயம்பலம் போய்விட்டு வரலாம் என்று பார்த்திருேன். அரை மைல்கூட இல்லை. நான் நடந்து போகிறேன்.”

“இங்கு, ஸ்டேஷன் மட்டும் அவன் வரட்டும்.” என்று குரு சாமிசைய மீண்டும் உப்பிட்டான் தாகம்மாள்.

இரு நிமிஷம் கழித்துக் கார் வாசலைக் கடத்தது.

உடனே பரபர வென்று உள்ளே நுழைந்தான் தாகம் மாள். இத்தனை நேரமாக அவன் வரவழைத்துக் கொண்டிருந்த கிறுகிறப்பு. சோர் வெய்வாய் அந்தக் காருடனே வெளியே தாவி ஓடி விட்டது போலிருந்தது.

“குக்கு, குக்கு!” என்று உப்பிட்டும் கொண்டே உள்ளே ஓடினான்.

“ஏன்?”

“இவர்தானா?”

“இவரேதான்.”

“இவரேயா!”

“இவரேதான்!”

“நிச்சயமாக!”

“நிச்சயமாக இவரேதான்.”

அதைக் கேட்டுப் பொத்தென்று நாற் காலியில் உட்கார்ந்து விட்டான் தாகம் மாள். இருவருக்கும் பேச்சு வரவில்லை. குக்கு நெட்டுக் குத்தவாகத் தரையைப் பார்த்துச் சைமந்து விட்டான்.

குக்குவுக்கு ஏதேனாவது தாகம்மாள் வயதுதான். ஆனால் அவனைப் போய்தலை நகரக்கவிச்சு. கருகருவென்று சிற்றில் ஓடிற்று. வெடவெடவென்று உடல், தென்னம்பூ நிறம், சற்று உயரம் தான். முகத்தில் அளவுமீறிய அமைதி. சதைப் பிடிப்பு இறுக்கம் விடாத அந்த அங்கங்கனில்கூட அந்த அமைதி வீரலி யிருந்தது. தாகம்மாளின் இவசான தள்ளுத்த பருமனுக்கும் ஆவல் திரைத்த கண்ணாக்கும் பேச்சுக்கும் தேர் உதிராக இருந்தன. இந்த அமைதியும் மென்மையும், சாத்துக்குடியையும் கமலாப் பழத் தையும் எதிரெதிரே வைத்தாற்போல் இருவரும் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தார்கள். அந்த மாதிரிதான் தாகம் மாளுக்குத் தோன்றியது. அதை மனம் விட்டுச் சொல்லியும்விட்டான்.

“நான் குடகாரனாக மாதிரி கொள்கொளன்னு உட்கார்ந்திருக்கேன். நீ சாத்துக்குடி மாதிரி உரிக்க முடியாமல் உட்கார்ந்திருக்கே!” என்னுள் அவன்.

சிபாவுக்கு. திரு. கே. பாகப்பிரமணிய அய்யர் தலைமை தாங்கிப் பரிசை மாணவருக்கு வழங்கினார்.

“இங்கேயே. நீதான் சாத்துக்குடி மாதிரி அழுத்தமாக இருந்தே. கிறுகிறப்பு, மயக்கம் என்று இத்தனை நாழியா இன்பென்னு மாதிரி பேசிக் கொண்டிருந்தே.”

“திருவாரூரெ ரயில் ஏறினேன்னு சொன்னவுடனே இவராகத்தான் இருக்க ணுமனு என் மனசிலே ஸ்திரமாயிடுத்து. உன்னை உன்னை யிருந்து இழுத்திண்டு வந்து. ‘இவதானா பாகும்’னு கேக்கலா மானினு பறந்தது உடம்பெல்லாம்!”

குக்கு பதில் சொல்லவில்லை. மறுபடியும் தரையைப் பார்த்துக் கொண்டு உட்கார்ந்திருந்தான். அந்தக் கண்ணில் ஓர் அச்சம்: விட்டுவிட்டு வந்து பழைய பாதையில் மறுபடியும் ஓடிப் போய் எங்கேயோ நின்று ஒரு தொலைவு.

தாகம்மாள் அவன் புற அழகைப் பார்த்து கவித்திருந்தான். ஒரு காலத் தில் உருண்டிருந்த அந்த முகம் என்னச் சதைகள் குறைந்து. நீண்டுவிட்டது போல ஒரு தோற்றம். அந்தத் தேய்வு முகத்தின் அழகைக் கெடுக்கியும் குழித் தும் இன்னும் அழகுபடுத்தி யிருந்தது. சற்றுத் தாக்கினூற் போன்ற நாளிறுனி பக்கலாட்டில் பாரக்கும்பொது, கத்தியால் வழித்து விட்டாற்போல் வரிவடி சரிவின்றி நறுக்கென்று தெரிந்தது. அவன் முகத்திக்கு அழகு கொடுத்தபே அதுதான். அந்த நறுக்கின அமைப்பால் தான் சாதாரணமாக அமைந்த அந்த மெலுதலும், அதற்குச் சமமாக இல்லாமல் சற்று உள்ளே தள்ளியிருந்த கீழுதலும் ஒளியை அதிகமாக வளங்கி இன்னும் அழகு போல் தோன்றின. தெற்றியில் தேர்வகிடு, பன்னயில்லாத தெற்றி. சற்றுப் பேரில அடிக் காது — எண்ணம் தனித்தனியாகப் பார்த்தா

தும், கோத்து பார்த்தாலும் அமைச்சலாக இருந்ததைக் கவனித்
தான் நாகம்மாள். தூர இருந்து பார்க்கிறபோழுது, ஓர் எதிர்ப்பும்,
அருகில் வந்து பார்க்கையில் தனித்தனியாக, ஒட்டாமல் விளங்கும்
நிறவற்ற அங்க அமைப்பிலே இரு. உதட்டின்மீது ஒரு பன்னம், குழி
வாய். அதிலே ஓர் அழக்தம். அகன்ற வழித்த நோன் — தென்னை
அடிமட்டை போல், இங்கு, பரகராமன் கோடரிபோல் சட்டென்று
இடைபடைய நோக்கிச் சரிவிற முதுகு.

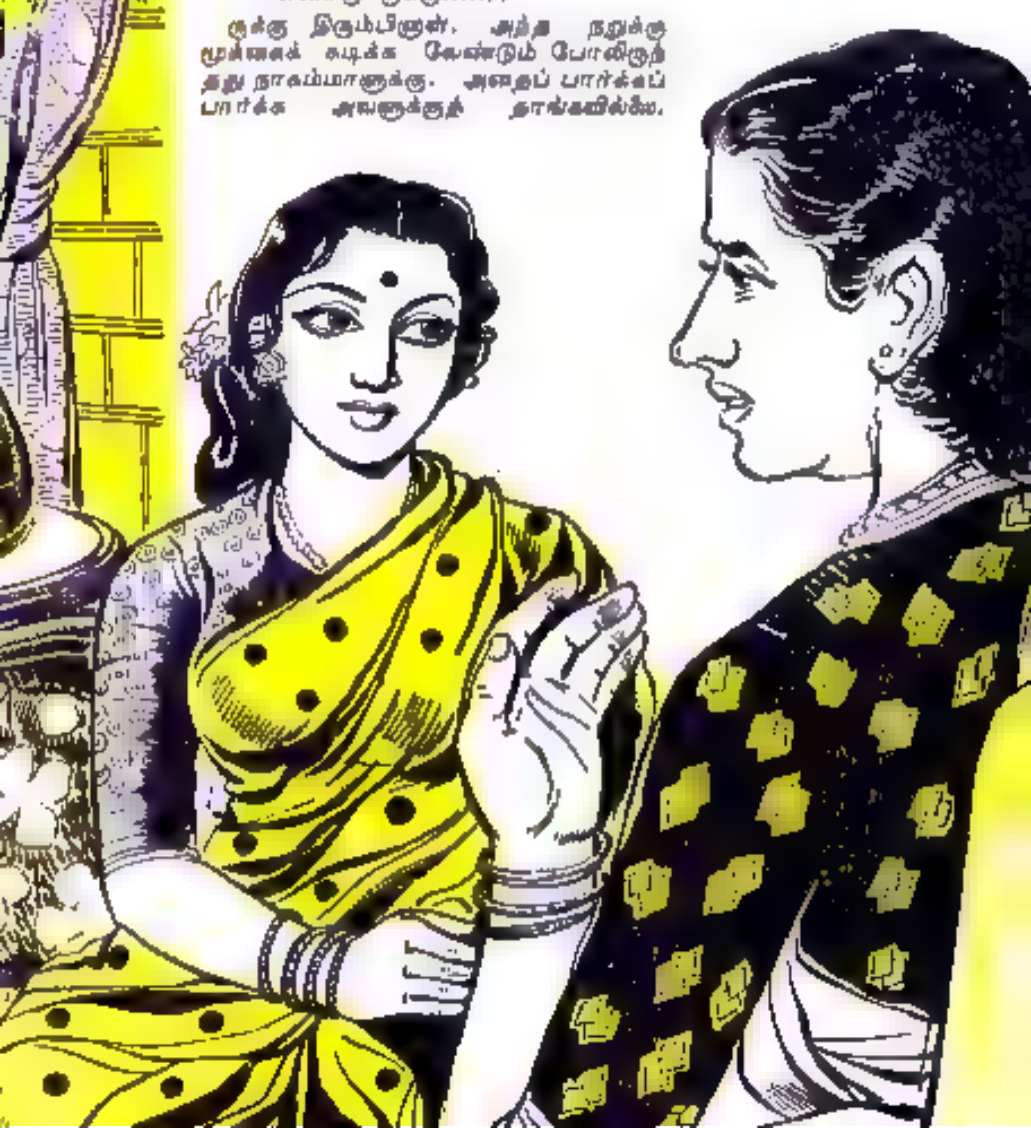
அப்பா! என்ன அழகு! ஆனால் கொஞ்சம் பயப்படுவதிற
அழகுதான்.

இந்த முதுகின் கோடரி அழகையும் வாயைக் கட்டிப் போடுகிற
இந்த முகவாழையும் கண்டு பயந்துதான், சொல்லிக் கொள்ளாமல்
புறப்பட்டு விட்டாரா அனந்தசாமி! — நாகம்மாளுக்கு குக்குவின்
உடலை விட்டுக் கண்கள எடுக்க முடியவில்லை.

குக்குவின் முகத்தில் ஓர் அச்சம்! இப்போழுது ஒரு புன்முறுவ
வின் நிழல் படர்ந்தது.

“எனக்கு குக்கு.....?”

குக்கு திரும்பினான். அந்த நறுக்கு
முகத்தைக் கடிக்க வேண்டும் போலிருந்
தது நாகம்மாளுக்கு. அதைப் பார்க்கப்
பார்க்க அவளுக்குத் தாங்கவில்லை.

“என்டாவி! இவ்வளவு அழகாயிருக்கி யோடி நீ!” என்றான்.

“என்னது இது!”

“கிட்ட வந்து பாரிக்கப் பாரிக்கத் தாண்டி உன் அழகு ஒவ்வொன்றாகக் கிண்புறது.”

“கெம்பி என்ன பண்ணும்?”

“அதைத்தான் தானும் போகிச்சென் டிருக்கேன்.....” மறுபடியும் ருக்கு இவ்வாறாகச் சிரித்தான்.

“என்னத்துக்கு இந்தச் சிரிப்பு. மந்த ஹாசம் எக்காய்! சோக்லித் தொலி யென். பிரமாதமா என்னை நெட்டுக் குத்தி போகிச்சென்டிருந்தியே! என்னை தைப்பார்த்தன் டிருந்தே சொல்சேன்.”

“அன்னிக்கு நடந்த ரகசியைத் தான். மாப்பிள்ளை அழைக்கிறதுக்காக என்னை கிண்பிவிருக்கு. மாப்பிள்ளை யைக் காணோம். குளம் குட்டையெல் னாம் தேடினாக்க. தொப்பு, சத்திரம் எக்காய் எக்கடை போட்டுச் சலித் தாரக்க. போட்டது போட்டபடியே கூடம் சமைக்கிறது என்று அங்கங்கே பவர் உட்கார்த்து விட்டார்கள். அம்மா பிரமை பிடித்தாற்போல் உட்கார்த் திருத்தான். காண்ணிக்கு ‘புல்’ ஸ்ரூ சத்தமிட்டு எரிஞ்சென்டிருந்தது. நான் அதையே கேட்டுக்கொண்டு உட்கார்த் திருத்தேன். அழகை வரலிக்கு எனக்கு. குழந்தைகள் எல்லாம் தூங்கிக் கொண் டிருந்தன. நான் ஒவ்வொன்று டப் பார்த்துக் கொண்டு அமர்த்திருத்

துருத்தன. நான் ஒவ்வொன்று டப் பார்த்துக் கொண்டு அமர்த்திருத்

தம்மைப்போல் அவர்கள் தவித்திற தவிப்பு! அவர்களையும் பார்த்து இரக் கப்பலத்தான் வேண்டியிருந்தது....”

ருக்கு நிறுத்தி விட்டான். நாகம்மா ளும், தானே பேச்சு தொடர்ந்து வரும் என்று மேலே பேசாமல், குறுக்கிடாமல் அவனைப் பார்த்தவாறு உட்கார்த்திருத் தான். அவன் என்னும் அந்தக் காட்சியை, ‘புல்’ என்று எரியும் காண் ணிக்கையெம், தூங்கும் குழந்தைகளையு ம், பிரமை பிடித்த பெரிவயர்களையும், அரிக்கேன் வினக்குடன் ஊரில் குளம் குட்டையெல் மேடும் உருவங்களையும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தது.

“தூக்கம் எப்படி வரும்?” - ருக்கு யிண்டும் பேசினான். “நடுநிசி இருக் கும். தாத்தா வந்தார். அம்மாவுக்கு அப்பா; அம்மாவிடம் வந்தார். ‘காழு; பேசாமல் எழுந்திரு. நான் முடிவு பண் ணிப்பிட்டேன். நாளைக்கு முகூர்த்தம் தயாரப்படாது. அதே முகூர்த்தத்திலே கலியாணம் நடக்கத்தான் போகிறது. நம்ம நடேசன் மன்னயிலே உட்கார வைக்கத் தாவி உட்கர் கொல்லப் போகிறேன். என்ன சொல்வதே?’ என்றார்.

நடேசன் தாத்தாவுக்கு அத்தை பேரன், கலியாணத்துக்கு வந்திருந்தான்.

“என்ன சொல்வதே. காழு! இந்தப் பிள்ளைக்கு அவன் என்ன குறைச்சலாய் போயிட்டான்? படிப்பு அவ்வளவு இல்லை. எட்டு கிளஸ்தான் படிச்சிருக் கான். ஆளு மானைக் கடைவிலே நிறை இருநாறு ரூபாய்க்கு வியாபாரம் பண்ணுகிறான். நிறை இருபது ரூபாய் மீக்களுள். உறவுக்கு உறவாக்க, அன்னி - அசல், எப்படியோ என்னவோ என்று பயமில்லை. என்ன சொல்வதே?” என்று கெடுபிடியாகக் கேட்டார். அம்மாவுக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. பேசாமல் உட் கார்த்திருத்தான். தாத்தா விட்டிடி உட்டி ளார். ‘எனக்கும் ஒண்ணும் புரியலை யெப்பா! அவாவிட்டே சொல்லுங்கோ’ என்று அப்பாவைக் காண்பித்தான். அப்பா அங்கு இல்லை. மாப்பிள்ளையைத் தேடப் போயிருந்தார்போ கிருக்கிறது. அரைமணி சிறிது அம்மாவிடம் வத் தார் தாத்தா. ‘தாத்தா, நாளைக்கு முகூர்த்தம் நடக்காது!’ என்று கவ ரோரமாக உட்கார்த்திருத்த நான் உத்தியேன்.

‘ஏன் நடக்காது? ஏன் நடக்கப் படாது?’ என்றார் தாத்தா.

‘நடக்காது. நடக்கவும்படாது!’ என்று நான் அழுத்தமாகப் பதில் சொன் னேன்” என்று ருக்கு.

தேன். சம்பந்திகள் இறங்கியிருந்த தூக்கவிறும் யாரும் தூங்கவில்லையாம். ஒண்ணும் தேடிக் கொண்டிருந்தார்கள். நிகர் என்று ஒருபயம் வந்து, எங்காவது ஆதலில் குளத்தில் விழுந்து - கொஞ்ச நேரம் இப்படி பயந்து நடுங்கினேன். அப்புறம் தோணித்து! யாருக்கு யார் என்ன சம்பந்தம்! திடீரென்று இந்த ஊருக்கு வந்து நிம்மதியாக, சந்தோஷ மாக இருந்தவர்களை இப்படிச் சுதிகவங்க அடிச்சு, அவமானப்படுத்தி ஊரெல்லாம் பார்த்து இரக்கப்பட்டு முச்சக்கொட்டும் படியாய் பண்ண இவர்கள் யார்? அநாக நிலம் பிடித்த ரும்பல் என்று ஆக்திரம் வந்தது. அவர்கள் என்ன செய்வார்கள்?

"அப்ப உன் முகவாயைப் பார்த்து நடுங்கிப் போயிருப்பாரே, உங்க தாத்தா!" என்றான் நாகம்மாள்.

"இல்லை, 'குழந்தை! உன் இஷ்டத் துக்கு மாறு ஒண்ணும் நான் சொல்லலை. ஆகையே காணோம், இது என்ன அவ மானம்! இதை எப்படிச் சகிக்கக்கிறது? இதே முகூர்த்தத்திலே கலியாணத்தை தடத்திக் காண்பிக்க வேண்டாமா அவர் களுக்கு. இனிச்சவாயன்னு பட்டம் கட்டி க்கிறதுதா?" என்றார் தாத்தா. நான் அப்பொழுது துணிச்சலாகத் திருப்பிக் கேட்டேன். நிசிப்பிசகாகத்தான் இருந்தது; சடீரென்று சொல்லவனும்து தோணித்து, கொட்டிப்பட்டேன்."

"சொல்லேன், நானும் கேக்கறேன்."

"இது என்ன தாத்தா, மரத்துப் போன பகமாடா? திடீர்னு இதே

வேளையில் வேறொருத் திணைக் கொண்டு தாலி கட்டச் சொல் றேங்கறேனே — இது என்ன, மனுஷாக் கல் யாணமா? மாட்டுக் கலியாணமா?" என்று கேட்டு விட்டேன். தாத்தாவுக்கு மூஞ்சி சிவ்வதாகப் போயிட் டது. தலையைக் குனிஞ் சிவ்வே வெளியிலே போயிட்டார்."

"நீ கேட்கிறவன் தாண்டி, அப்படி!" என்று நாகம்மாள் சிரித்தான். ஆனால்

அந்தச் சிரிப்பில் நெஞ்சையடைக்கிற கருணையும் நிறைந்துதான் கிடந்தது.

மறு நாள் தாத்தா அரற்றிக்கொண்டாற்போல் அதே முகூர்த்தத்தில் ஒன்றும் தடத்துவிட வில்லை. காணாமற் போன மாப்பிள்ளை வரலாம், வரலாம் என்று முகூர்த்த நேரம் வரை பார்த்து விட்டு ஏமாந்து போய், சம்பந்தியாக வந்தவர்கள் மூட்டையைக் கட்டி னார்கள். அன்றதசாயியின் தகப்பனார் மட்டும் எல்லோரும் கிளம்பி மறைந்த தும் பெண் வீட்டுக்குள் வந்து எல்லோ ருக்கும் கூடத்தில் தெடுஞ்சாண்டிடை யாக விழுந்து வலங்கி, 'என்னை எல் லாரும் மன்னிக்கக்கணும். இவ்வளவு அவமானத்தை இப்படித் தலையிலே கட்டிவிட்டுப் போனானே, அவனுக்காக வும் மன்னிப்புக் கேட்டுக்கறேன், இந்தக் குழந்தை எங்கள் வீட்டுக்கு வரணும் வரணும் என்று மனப்பால் குடிச்சேன்.

அதுக்கு நீ பாக்ஷியம் பண்ணவேன்னு பகவான் நினைக்கிறான் போலிருக்கு. ஆனால் இவ்வளவு தாமசமாக நினைத் திருக்க வேண்டாம். நீங்கள் ஒண்ணும் மனசிலே வெச்சுக்கப்படாது" என்று மேலே பேச முடியாமல் உதறும் கன்ன மும் கோண வெளியே வந்தார். இரண்டு நாட்கள் கழித்து அவரிடமிருந்து ஐந்தாறு ரூபாய் பணம் வந்தது. வாய்க்கிக் கொண்ட பணத்தை ஏற்கெனவே கொடுத்து விட்டார் அவர், அபராத மாக இந்தப் பணத்தைக் கொடுப்பதாக என்று பணத்தோடு வைத்திருந்த கடிதம் சொல்லிற்று. குக்குவின் தகப்பனார் அதை உன்னார்க் கோவிலின் தீரணைத் தாரண கையகரித்துக்காகச் சேர்த்து விட்டார்.

குக்குவுக்கும் அந்த முகூர்த்தத்தை விட்டபிறகு கலியாணம் ஆவதாக இல்லை.

ஒரு வருஷம், இரண்டு வருஷங்கள் ஆகிவிட்டன. விட்டபடி எல்லோ ருக்கும் திக் திக்கென் றது. இவ்வளவு பெரிய பெண்ணைக் கலியாண மாகாமல் விட்டபடி லைத்துக் கொண் டிருப்பது, ஏதோ திருட்டுச் சொத்தை வைத்திருப்பது போல, விஷ மருந்தைக் காப் பாற்றுவது போல் இருந்தது. பேச்சுக்கும் வம்புக்கும் அவ்வளவு பயந்து நடுங்கின காலம். அப்பாலும்

தாத்தாலும் வேறு எக்கெங்கோ வரன் தேடிக் கொண்டிருந்தார்கள். மற்றப் பெண்கள் பலருக்குக் கலியாணமாகி விட்டது, ஆகியும் கொண்டிருந்தது.

"கடைசியில் பிள்ளையின் அப்பா சொல்லிவிட்டுப் போனாரே நமஸ்காரம் பண்ணிக் கொண்டே, அது என்னைக் கொட்டி விட்டது. பூச்சி கடித்தால் கொடுக்கு மட்டும் தோளில் மாட்டிக் கொள்ளுமாமே, அந்த மாதிரி அவர் சொன்னது என் மணசில் மாட்டிக் கொண்டு விட்டது. நினைத்து நினைத்து மனசு அரிக்கும். அது நாளாக ஆக பெரிய வீக்கமாகிவிட்டது" என்று குக்கு மறுபடியும் பேசிக் கொண்டிருந்தான்.

"நீ சொன்னே பாரு—என் முகவா யைப் பார்த்து அவர் பயந்து ஓடிப்போய் விட்டாரோ என்று, அப்படி ஒன்றும் தெடுக்கப்போகு, அழுத்தமாக இல்லை. உன்னுக்குள்ளே அதிர்ந்து கலங்கி

மலர்
சிக்கலுக்கு
குடும்ப
நண்பன்

அனைத்து குடும்பங்களிலும்
காஸ்டோபின் விருப்பவதிக்
குக் காரணம், அது மலர்
சிக்கலைப் போக்குவதில் மிக
சக்திபூர்வமான என்பதுதான்.
பழக்கமான உட்கொள்ளும்

தன்மை அடையதில்லை.
குடையில் வலி உண்டாக்
காது. பெரியவர்களுக்கும்
குழந்தைகளுக்கும்
மிகவும் உகந்தது; கலைய
மாக உடன் எடுத்துச்
செல்வதில் பயன்படும்.

CASTOPHIN

காஸ்டோபின்-சுரோட் ருஷியாக்கி

தயாரிப்பவர்கள் :

காஸ்டோபின் பரம்பலுக்காகக் கம்பெனி
பம்பாய் - 18

சிறந்த பானம்

பாக்கெட்டுகளிலும்
தண்ணீரிலும் கிடைக்கும்

பாம்பே பர்மாடி ரேடிங்
கார்பரேஷன் லிமிடெட்.
1-62-ம் கிராஸ் பீத், சென்னை-1.

16 M. M.

பிஸிஸில் சமீபத்திய சிறந்த பட்டங்களைக் கண்டு மகிழ்ச்சி

சம்பூர்ண ராமாயணம், முதலாளி, ஏழைபடும்பாடு, டவுன் பஸ், ஜகதலப்
பிரதாபன், உலகம்பலவீதம், கன்னிகா, சிவகாசி, மனம்மேல மாங்கல்யம்
முதலியன (தமிழில்)

காலாந்தருதி, முண்டுதிரு, ஆறு மகனு முதலியன (தெலுங்கில்)

மதித்துள்ளோ மரபா, வரதகிளை, விரபு லிங்க லீலா, சிவலிங்கானதி
முதலியன (கன்னடத்தில்)

சத்ரபதி லிவாஜி, தோ பிகா ஜமீன், ஆக்ரி தாஸ், அல்பேலா, ஏக் பூஸ் சார்
[காண்டே, திரித்தயாத்ரா, திப்புலிதான் முதலியன (ஹிந்தியில்)]

விவரங்களுக்கு விண்ணப்பிக்கவும் :

தெளலத் கார்ப்பரேஷன் பிரைவேட் லிட்.

புடேல் சேம்பர்ஸ், பிரஞ்ச் பிரிட்ஜ், பம்பாய்-7

தமிழ்: CINMELL

பெண்: 79789

"என்ன அழகு....என்ன குளுமை....
என்ன மென்மை...இதை அணிய
எனக்கும் ஆசைதான்..."

மளரிதட்டும், பரலிபேக் வெண்கலமடங் காண்பதும் எனதுநதி,
கூர்ச்சுத்தும், மகர் இதழின் மென்மைமகன என்மல் ஸ்ரீரத்
கரீர்மும் ஆனகன்கென்று தீர்த்தமெனகத் தாரிசெடு
பட்டமவ. இதை அவர்கள் அணிந்தால் போகிஷ்டமும், நெர்த்தி
புடமும் மிளங்கதவர்கன், இவ்விரு நுனிகளும் தன்ம தனி
உலர்ந்தல் வலகதொடு வன்மைமகன மூகபட.

கான்ஸல்*
ஒயிட் ஸாடூன் டிசிகி

காங்கறர்
உயிர் பரப்பின் ஒயிட் டிசிகி

உக்தகுக்குத் தேகவுபகன பின்னி
துன்கெய் இதுத அலடயாரன்
எனப்படும் அதுமறி பெந்தகடை
கனிவித்து உண்டபோக் விசகிபே
வரங்கமும்.

SANFORIZED

பக்விம்மூகம் கி கர்னூக கம்பெனி லிமிடெட்
உரிமையாளர்க்கு-பின்னி கி கம்பெனி (மதுரை) லிமிடெட்

"காம்பொள்கு"

கம்பெனி கம்பெனி கம்பெனி கம்பெனி
கம்பெனி கம்பெனி கம்பெனி கம்பெனி

1971, C.C., 1971

விட்டேன். இன்னதென்று தெரியாத ஒரு பயம் என் மனசில் புகுந்து விட்டது. யாராவது இரைந்து பேசினால்கூட என் மனசு நடுங்கும். அப்பா யாராவது ஆனோடு கூத்துமார். அம்மா வேலைக் காரியைப் பார்த்துக் கொஞ்சம் உஷ்ணமாக ஏதாவது சொல்லுவாள். இதெல்லாம் கூட எனக்குக் கேட்க முடியவில்லை. யாரும் இரையக் கூடாது. இரைந்து சிரிக்கக் கூடாது. டமால் டமால் என்று பக்கெட்டைக் கீழே வைப்பது. பாத்திரங்களை வேகமாக வைப்பது. உதவுகோர் சத்தம் போட்டுச் சாத்துவது - இவைகெல்லாம் என்னைத் தித்திக்கென்று அரளச் செய்யும்.

"இரண்டு வருஷங்கள் சழித்து ஒரு மாத வீதம் ஒன்றுவிட்ட பெரியப்பா முல்லையிலிருந்து வந்திருந்தார். அவர் பெண் டில்லியில் படித்துக் கொண்டிருந்தான். வந்த இடத்தில் அம்மை போட்டுத்

திடீரென்று குளிர்ந்து விட்டான். ஒரு மாதம் சழித்து அவர் ஊருக்குப் போவதற்கு முதல் தான் தான் அவரோடு தனி யாகப் பேசிக் கொண்டிருந்தேன். 'பெரியப்பா! எனக்கு இரண்டு தங்கைகள் இருக்கிறார்கள், ஆறு வயதிலும் மூன்று வயதிலும்' என்றேன் திடீரென்று.

'ஆமாம்.'

'உங்களுக்கு வீவா ஒருத்தியா? இருந்தான், ஸ்வாமிக்கு அது கூட அதிகம் என்று பட்டு விட்டது...'

பெரியப்பாவுக்கு நினைவெல்லாம் மீண்டும் பொங்கி உடல் குதுங்கியது. பக்கிலக் கடித்துச் சாந்தப் படுத்திக் கொள்ள இரண்டு நிமிஷமாயிற்று.

'பெரியப்பா! நானும் டில்லிக்கு விரேனே. உங்கனோடு வந்து இருக்கிறேனே' என்றேன் நான்.

ஒன்றும் புரியாமல் என்னை நிமிர்ந்து பார்த்தார். நான் வாய்க்கீட்டுச் சொல்லவில்லை. ஆனால் என் மனசில் அப்பொழுது ஒடின எண்ணம் அவருக்குத் துளி யாவது புலப்பட்டுத் தானிருக்கும்.

'பெரியப்பா! நான் உங்கனோடே இருக்கிறேன். பெற்றவர்கள் வீட்டில் தான் ஒரு பெண்ணுக்கு இருப்பது சீரமை - இந்த வயசில் அவளுக்கு இங்கே இருக்கும் உரிமை இடையாது. அவர்

களும் சரி, ஊரும் சரி - அதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்க மாட்டார்கள். பெருத பெற்றவர்கள் வீட்டில் இருப்பதை யார் என்ன சொல்ல முடியும்?' என்று நான் அப்பொழுது அவரை மனக்கஞ்சனையே கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன்.

'குக்கு, உன்னை அழைத்துப் போக ணும் என்று தோன்றவில்லை எனக்கு. நடக்க முடியாத காரியம் எப்படி மனக்குப் படும்? நிச்சயமாக நீ வருகிறாயா? நீ அங்கேயே இருக்கலாம்; படிக்கலாம். டில்லி உனக்கு ரொம்பப் பிடிக்கும். இப்படி அடைந்துபோய்க் கிடக்க வேண்டாம் அங்கே.'

பெரியப்பாவுக்குத் திடீரென்று மூலம் மலர்ந்துவிட்டது. தான் வருகிறேன் என்று சொன்னதே, இத்தனை நாளாக யாரும் பார்த்தாத ஒரு உதவையை நினைத்து 'இதெல்லாம் உன்னுடையது' என்று

ஒரு பெரியதோட்டத்தைக் காண்பித்தால் எப்படி பிடுக்கும்? அந்த மாதிரி ஒரு பரபரப்பும், ஒரு புதுப் பூரிப்பும் பெரியப்பா விளையாடும்படிக்கு வந்திருந்தது. சந்தோஷத்தில் அவர் என்னை எமோ பேசிக் கொண்டிருந்தார்.

'ஒரே ஒரு மாதம் வந்திருக்கட்டும்... அப்பறம் கொண்டு வந்து விட்டு விடுகிறேன்' என்று பெரியப்பா அப்பாவையும் அம்மாவையும் சம்மதிக்கச் செய்து விட்டார்.

சில குழந்தைகள் யார் கூப்பிட்டாலும், எங்கே கூப்பிட்டாலும் கிளம்பி விடுமே, அந்த மாதிரி புடனாவ, துணிமணி எல்லாவற்றையும் எடுத்துக் கொண்டு கிளம்பிவிட்டேன். அந்தச் சமயத்தில் விட்டு விட்டுப் போய் விட்டால் குழந்தை மாதிரி சத்தி அழுதுகூட இருப்பேனே என்னவோ.

நாகம்மாள் அதைக் கேட்டுச் சிரித்தாள். அவள் கண்கள் ருக்குவின் முகத்தை விட்டு அமைதியில்லை. ஒவ்வொன்றாக அனுபவித்து, முப்பது வருஷங்களுக்கு அப்பால் நின்று, மனசு ஒட்டியும் ஒட்டாமலும் அவள் சொல்லிக் கொண்டிருந்ததைக் கேட்டு வயிற்று விட்டான். மைமையப் பார்த்துக் கொண்டே சொல்லும் மந்திரவாதியைக்

புகழிக்குத் திரும்பி விட்டார். ஒரு வருஷம், இன்னும் ஒரு வருஷம் என்று ஐத்து, ஆறு, ஏழு என்று வருடங்கள் வேகமாகப் போய்க் கொண்டே விரும்பினார்.

ஆறாம் வருஷம் ஊருக்கு வந்த போது அவன் பூரித்து உயர்ந்து குதும்பினான். அம்மாவுக்கு என் னயோ கொடி கொம்பின்றி, அணைப்பின்றிக் கிழே புரளுவது போலிருந்தது. அவன் அழகைக் கண்டு பிரமித்தான்; பெருமூச்சு விட்டான்.

"இப்படியே திருநெல் டியா எத்தனை நாள் திறைப் போறே? கலியாணம்னு வாயைத் திறத் தால், 'பார்த்துக்கலாம்னு, பார்த்துக்கலாம்னு' அத்தனைட ஒடிப் போய் விடுகிறேயே!"

"கலியாணம்னு கழுத்தை நீட் டுன போது ஒடிப் போயிட்டான் ஒருத்தன். இனிமேல் நான் கழுத்தை நீட்டறபோது நான் வரட்டுமே!"

"நாளு வருவானா?"

"என்னமோய்யா, நீ யோறறே ஒண்ணும் பிடிபடவே எனக்கு."

எட்டாவது வருஷம் ஆன பிறகு, ருக்கு கண்ணாடிக் கண்ணாடி விட்டான் என்று கடிதம் வந்தது. அந்த வருஷம் டிசம்பர் மாதம் அப்பாவுக்கு

ரத்த அழுத்தத்தினால் பாரிசு வாய் வந்து விட்டது என்று புகழிக்குத் தகவல் போலிற்று. ருக்கு அவசரம் அவசரமாக ஓடி வந்தான். அப்பாவுக்கு வெறும் பாரிசுவாய் இல்லை. மயக்கமாக விழுந்து கிடந்தார். ஒரு வார மயக்கம். அவனைக் கூடக் கண்ணைத் திறந்து பாரிக்கவில்லை. அவன் வந்த மூன்றாம் நாள் அவர் கண்ணைத் திறக்காமலேயே அடங்கிவிட்டார்.

"எனக்கு வேலை கிடைக்க நாளும் பணம்னு மெய்திக்க, கத்திரெமாயிருக்க ஆரம்பிச்ச பிறகு அப்பா என்னைப் பாரிக்கவில்லை, நான் மெய்திக்க பணத் திலே என் தங்கைக்குக் கலியாணம் பண்ணி வைக்கணும், அவர் அதைப் பாரிக்கணும்னு கோட்டை கட்டிவிட்டு விருத்தேன். ஆனா, அப்பா கடைசியாகப் பாரிக்கக்கூடக் கண்ணைத் திறக்கவில்லை, அதை நினைக்கத்தான் எனக்கு மனத்துக் குச் சிரமமாயிருந்தது..."

ருக்கு பேசிக்கொண்டே வந்தவன் உற திறந்திருன். நாகம்மாளுக்கு அவனைப் பாரிக்கப் பாரிக்கப் பிரமிப்பாக இருந்தது. (தொடரும்)

மனிதர்களின் இயற்கையத் தேவைகளில் ரப்பர் ஒரு முக்கிய அங்கமாக விட்டதென்பது தெரிந்த கிலையம். ஆனால் அது மனிதனுடைய இயற்கை போன அங்கத்தையே ஒரு செய்கக் கூடும் என்பது பணருக்குத் தெரியாத கிலையம். குழாய் ரப்பர் கிருத்து. துரை ரப்பர் வரை அதில் எத்தனையோ சரம். இவை போன்ற தெரியாத பல குறைவிலை வகைகள் கிடைக்கும் ரப்பர் கடைகாட்சிகள் ஏராளம் 7த் தெரியவந்து தொழில் மந்திரி ஸ்ரீ ஆர். வேங்கட ராமன் சென்னையில் திறந்து வைத்தார். கடைகாட் சிக்கு ஏற்பாடு செய்தவர்கள் மதராஸ் ரப்பர் பாச டரிவரும், எம். எம். ரப்பர் கம்பெனிகளாலானவை.

செட்பது போலிருந்தது அவருக்கு. ருக்கு பேசிக் கொண்டே விரும்பினான். ருக்குவோடு நாகம்மாள் தெருக்கிப் பழகுவது இதுதான் முதல் நடவை. அதாவது இய்வனவு தெருக்கிப் பழகுவது. நாகம்மாளுக்கு ஒரு புதுக் கைவைத் திறந்து விட்டது போக்தான் இருந்தது. ருக்குவோடு பேசுவது.

புகழிக்கு அழைத்துப் போன பெண் வப்பா ஒரு மாசம் வழித்து வரக்கு அவனைக் கொண்டுவிட விட்டாள். அக் கெயே ஒரு பன்னிக்கூடத்தில் சேர்ந்து விட்டார். கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தமக்குப் பெண்ணில்காத குறைவை அவர் தீர்த்துக் கொண்டிருப்பதாக எழுதினார். அந்த வருஷக் கடைசியில் கோவை விடுமுறைக்குத்தான் ஊருக்கு வந்தான் ருக்கு.

ருக்குவின் கவியாணப் பேச்சை மறுபடியும் தொடங்கினார்கள் பெண் ருக்கன். "இன்னும் ஒரே வருஷம் மட்டும் படித்து விடுகிறேன்" என்றான் ருக்கு.

இந்தக் கதைவின் வரும் ஒரு கட்டிலைவந்தான் அடையாளமாகத் திறந்திருக்கிறார் ஒவ்வொரு கிலையம்.

பிரபல பன்மைத்திய நிபுணர்கள் நிரூபித்துள்ளனர்

கால்கேட் குளோரோபில்

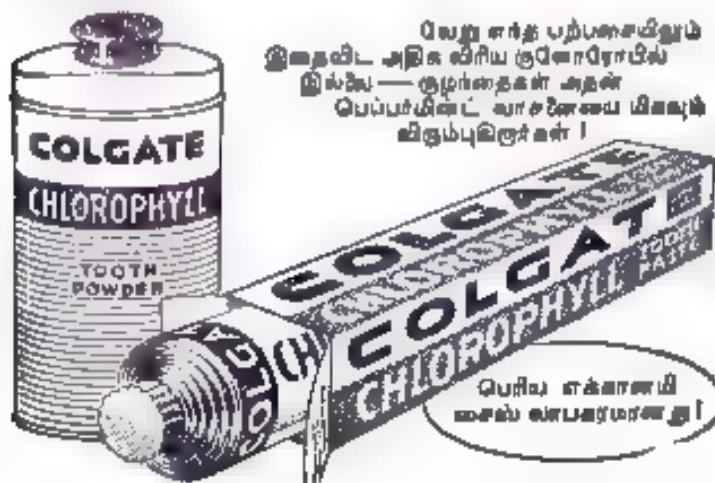
தமிழகத்தைத் தாங்கள்
பெய்துப் பற்றிண்ட
வாசனை வாய் மிகவும்
விருப்பமிருந்தனர் !

**சாறுகளை
பலப்
படுத்து
கிறது**

[illegible]

செய்தவர்களுக்கும் குழிவெண் நயிந்தது! அங்கேயே
ஒருசேரையில் இந்த மோசடை மூலகோடு மூலதனம்
செய்திருந்தது. அது மோசடைதான். பற்றைச் செய்தது
பற்றைத் தவிர்த்தது. அப்போது.

கனம் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே! கனம் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே! கனம் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே!

[illegible]

இதன்மீது அநிக விரிய குரோரோசில்
இல்லை—குழந்தைகள் அதன்
பெயர்மீது வாதனை யிடவும்
விரும்புகிறார்கள் !

பெரிய எக்காளாயி
மசால் வாய்பாடுமரணது!

நரி வேட்டை

கதை: விஜயந்தி
சித்திரம்: வினா -

2

கிராமம் பாங்கில் 'நரி' வேட்டையாட வந்த குமார் புதுதில்லியில் தனக்கு நேர்ந்த ஆபத்து பற்றிச் சிந்திக்கிறான்...

தன் கழுத்தைச் சுற்றி இருக்கும் கரத்தைப் பற்றித் திமிசுகிறான் குமார்.....

ஓ! சுற்றி முன்னால் தெருவிளக்கடியில் நீ நின்று கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தபோது சுந்தே கித்தேன். பின் தொடர்ந்தாயா?

குமாரர் இருள் சூழ்கிறது

பத்து நிமிஷங்களுக்குப் பிறகு...

வாசலில் விழந்து திடீர்தும்
கணவனைத் தான் கிறான்
வியாபாரம்.

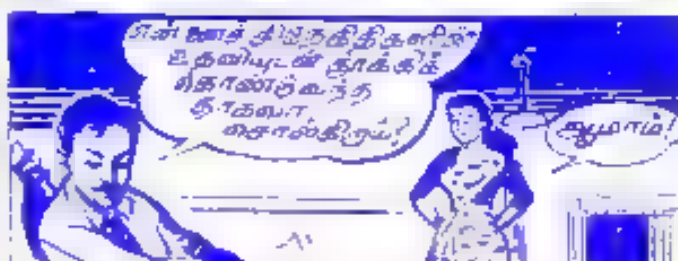
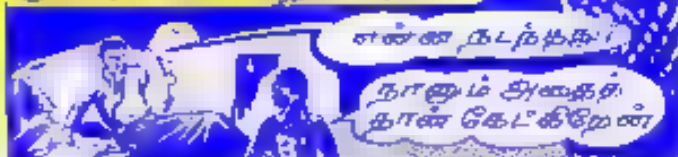
எல்லோருமாகச் சேர்ந்து
குமாரரை உன்னோடு நாகக்
வந்து பருகுகையில்
கிடந்துகிறார்கள்.

நியமனம் செய்து எவ்வளவு
அவருடன் சற்றுத்
தனிமையிலிருக்க
விடுங்கள்.

குமார் கண்ணிழைக்கிறான்.

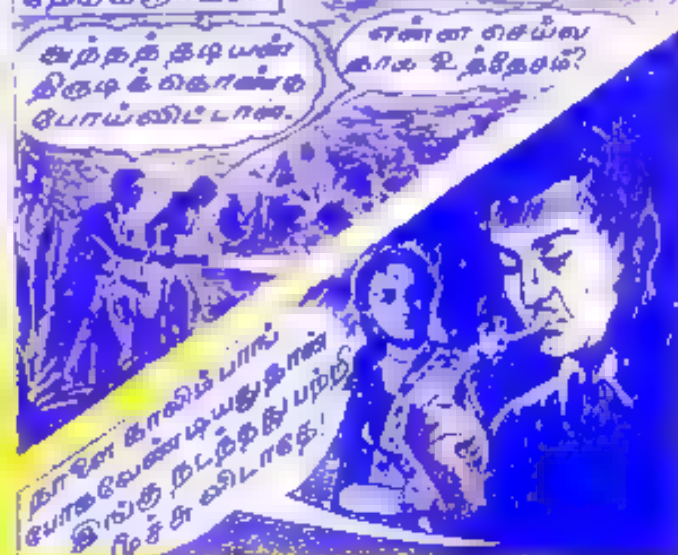

நிலைவாண்டு ஏதோ
நிலைவாண்டு வந்த
வனாக பாக் கெட்ட
களைத் தேடுகிறான்
குமார்.

ஐ! சமஸ்தகாரி பஸ்
தேவச்சிங் கொடுத்த
குறிப்புக்களைக்
காணாமலே!

கிடுவனும் தொடர்புடந்திற் வந்து
தேடுகிறார்கள்.

ஆனந்தமான வாழ்க்கைக்கு

காட்பரீஸ் சாக்கலேட்....

மிட்டாய் மட்டுமல்ல - ஒரு உணவும் கூட

காட்பரி என்னுடைய தரத்தில் உயர்ந்தது

வேலும் வாயை மெய்தும் பிரிப்புகு
பாராளுமன்ற அங்கத்தினர்களுக்கு, தீது
அவசை விடைத்தால் விடுவார்களா? விருத்
துண்ட மத்தியின் சேதி விவாத அரசங்கத்துள்
வட்டாட வந்து விட்டது. எதிர்க் கட்சித்
தலைவர் எழுந்த "எனம் மத்தியி அரசர்கள்
அவல் பாயலத்தின் அருமை பெருமைகளைப்
பாராட்டியவதப் பத்திரிகைகளில் பார்த்
தோம். இங்குள்ள இவர் பாராட்டியது தமது
உத்தியோகப் பொதுப்பியா? பதவியின்
காரணமாக பாராட்டுகிறார்களா? அல்லது
வேறும் சாப்பாட்டுராமன் என்ற முறை
வீணா?" எனக் கேட்டார், அவ்வளவுதான்
வைபரிக் சரமாரியாகக் கேள்விகள் எழுந்தன ;
விழுந்தன.

புத்தாண்டு திவத்தன்று விருத்தண்ட
மத்தியி, "என் சொத்தப் பொதுப்பியை சொன்
சென்" என்பதாக ஒப்புக்
கொண்டார். எதிர்க்கட்சி அவ்

கட்சித் தலைவரும் அதையே சொல்லி விடுப்
பார். (கைதட்டல்) நானும் அதையே புக்
திரும்பேன், விருத்தண்ட என் என மத்தியி
வங்காளம் விருத்தை மறக்க முடியவில்லை,
ஆனந்த நிலையின் ஆற்றிய உறையாகவே
தேவீயமயமாகக் வேண்டுமென்றார் போதும்.
விவாதத்தைப் பார்த்தால் படுகெண்டோவுக்கு
இச்சேதி பரவி, உகைப் பொதுச் சொத்தாக
அவல் பாயலம் மாறுதிருத்தாக் பொதுமே."

பார்த்துபார் அங்கத்தினர் : தேவீயமய
மாக்கும் திட்டம் பிரிட்டிஷ் சர்க்காருக்கு
இருக்கிறதா?

தலைவர் : தீர்வையாகக் சொல்வதற்கெல்லாம்,
வைவிக் கப்பமும்.

பாராளுமன்றத்த திகழ்ச்சியில் அவல்
பாயலம் இடம் பெற்றது குறித்து ரவிகத்
தகவல்கள் ஒருவர் தாக்கவகச் சப்புக்
கொட்டினார். இவர் தமிழகம் வந்து இடவி-
சாம்பார் ருதி கண்டவர். தமிழ்ச்சுடதவிக்

அவல் பாயசம்

கத்தினர் "தலைவர் துறையும் சர்க்கார்
துறையும் அவல் பாயலம் தயாரிப்பதில்
கருத்து வைக்க வேண்டுமென்றச் சொன்னதிக்
தோக்கம் என்ன?" என்று வினவினார்.

உடனே தனிப்பட்டவர்களிடமிருந்தும்,
சர்க்கார் துறை அங்கத்தினர்களிடமிருந்தும்,
கைதட்டல்கள் எழுந்தன. என்ரு விருத்துக்
ளும் பாராட்டுரை வழங்கிய மத்தியி இயத்த
அவலாக இருத்தார். மத்தியிவைக் காப்பாற்ற
எழுந்த கட்சித் தலைவர் சொல்லுவார் :

"எக்கப் பாட்டியம்மையார் தயாரித்த
விருத்தை எவர் உண்டிருந்தாலும் அவல்
பாயலம் தயாரிப்பதைத் தேவீயமயமாகக்
வேண்டுமென்றச் சொல்லுவார்கள். எதிர்க்

கிவலான உணவில் கடுப்பு ருதித்த
தானத்திற்கு இங்கும் இரண்டொரு
வர் குறி உட்டினார்கள். சப்புக் கொட்
டுக்கள் புல இருந்தன. சபாநாயகர்
குறுக்கிட்டு, "அவல் பாயலம் பற்றிக்
சட்டசபையில் விவாதமிடலாமே தவிர
அப்பாயலத்தை தினைத்துக் கொண்டு

'சப்'பென்று தாக்கவகச் சப்புக் கொட்டுதல்
சட்டசபை நடவடிக்கைக்குப் புறம்பானது.
இதை தீர்வடி படுத்துதல் என் தலைவாய
உடமை." எனச் சேதுக் கருமைவாகவே
பெரி முடித்தார்.

"அங்கத்தினர்கள் கொட்டிய சபத்ததிக்
ளும் சபாநாயகர் 'சப்'புக்கொட்டிய சபத்ததிக்
ளும் ஒளி னடிவில் அருகாத்திர வேற்றுமை
இருப்பதால், வார் கொட்டிய விவரம் சரி
பெறப் பங்குமாகச் சத்திர அங்கத்தினர்
கென்னிக் கொக்கிபை மாட்டி வைத்தார்.
பர்காசத்தொடு பாயல விவகாரம் முடியும்
என்று எதிர்பார்த்ததற்கு மாளுக வேறு திக்கிக்
விவகாரம் வளர்ந்தது. தொழிற்சாலை அவ்

கத்தினார். "தம்புலைய தாட்டு புட்டிய என்ற முயற்சு எதிராக, கத்தோன்றாத மன்தோள் திக் கரவத்துத் தமிழர்கள் தயார்த்த அவல் வழிப் பாயலத்தை ஏற்பது அவசியமா? இதற்கும் மற்றைய வகை உணவும் பிரச்சனையில் எத்தகை சத விதித்தல் பிரிட்டிஷ் தொழிலாளர்கள் அவதிப்படுவார்கள்?" என்று கேள்வி தொடுத்தார்.

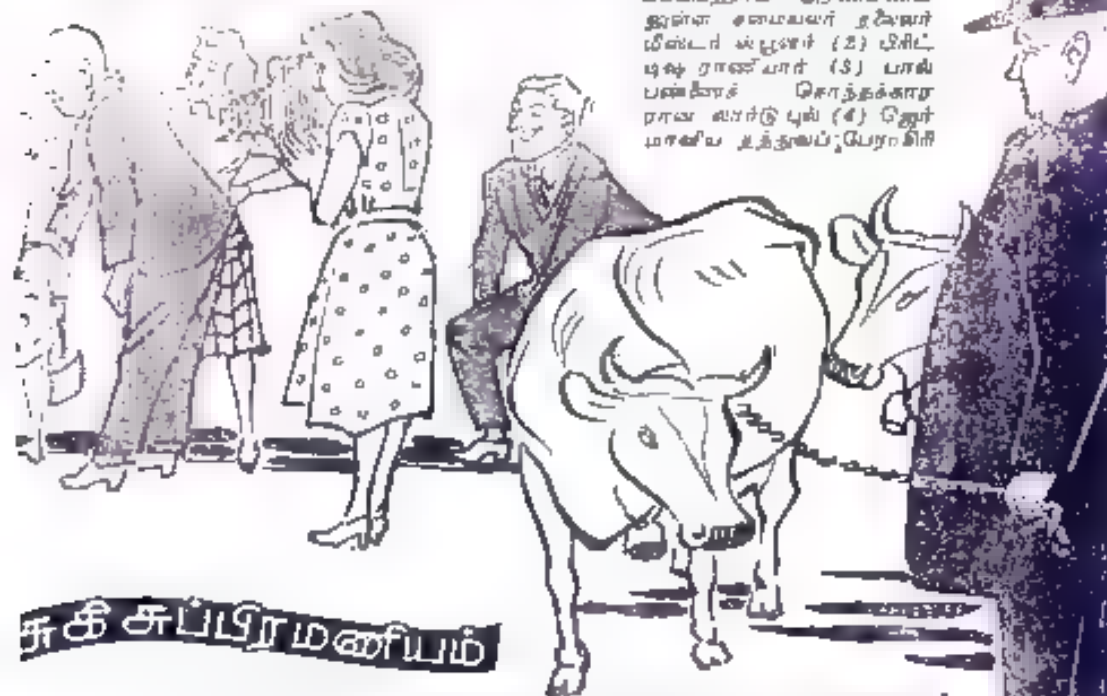
கவாரசியமான கட்டத்தில் சபை ஒத்திவைக்கப் பட்டது. அவல்பாயலம் இந்திய ஒட்டல்சலில் கிடைக்குமாவென அங்கத்தினர் பயர் டெஸிபோஸ் வழியாகப் பேசி ஏமாந்தார்கள்! எந்த இந்திய விடுதியிலும் அவல் பதனம் இடவென்றது அத்தந்தர்கள்.

மறுநாள் பிரபல பிரிட்டிஷ் பத்திரிகைகள் அகிரத்தும் குறு கொடுத்திருந்தன. "அரசியல் விவாதத்திற்குப் புறம்பான அரசியல் விவகாரம் செய்தது பிரிட்டிஷ் ஒவறு மக்கள்

பி. பி. லி. தலைவத்தில் தமிழ்ப் பகுதியில் நடைபெற்ற போட்டியைக் கேட்ட நிகழ்ச்சித் துறை அமைப்பு திபுனர்கள் பாட்டிக்கு இத்திய பாலகைகள் வேறு வகையெனும் தெரியுமாவென ஆராய்த்தனர். ஆனால் டேவிஸின் பகுதியைப் பத்துநிமிடம் 'பாட்டிஷம்-அவல் பாயலமும்' என்ற தலைப்பில் நிகழ்ச்சிக்கு ஏற்பாடு செய்து வசலம் டைரக்டர் இவற்றை ஆர்.ஆர். ஆம்ஸ் கையில் ஒப்படைத்தனர். பங்கு பெற்றவர்கள்: ஜெர்மன்-ஆழம் பாட்டி பரத்திரங்கள்: சமையல் பரத்திரங்கள். டேவிஸின் நிகழ்ச்சியில் தமிழ் இடம் பெற்றது இதிலே முதல் தடவைவேல் அதிபிபும் தந்தனர்.

டேவிஸின் திபுச்சினைக் கண்டு ஆனந்தித்த எண்ணிக்கையற்ற மக்களில் நமக்குத்

தெரிய வேண்டுகதவர்கள் பக்கித்துரம் அரண்மனை யினர் சமையல் தலைவர் மீண்டர் க்புனர் (2) பிரிட்டிஷ் ராணியார் (3) பால் பண்டிசர் சொத்தக்கார ராய் லபர்டு பில் (4) ஜார் மாவிய உத்துவாய் பேராசிரி

சுகி சுப்பிரமணியம்

வர்ப்பணத்திற்குச் செய்யும் தீங்கு. அங்கு மறப்போம்: அரசியல் நிலைப்போம்" என்று கோஷமிட்டனர். ராப்ட்டர் இச்செய்திகளை உய்கமெய்கும் கம்பி நீட்டினர்.

சர்க்கப்பாட்டிக்கு, ஹாட்பார்சுக்கு, பிரிட்டிஷ் பிபுனியம் போன்ற இடங்களைக் காண வேண்டுமென ஜெர்மன் சொல்லி யிருந்தான். பாட்டிஷைக் காண்பதற்குச் சதா சர்வதா பேரீய கட்டம் அவர்கள் விட்டைச் சுற்றி தாவா பக்கதூப் தீன்றது. மேலென்று, சிரிசிரி பிபுப் போன்ற உய்க நட்சத்திரங்களைக் காண்பவர்கள்போல ஒவ்வொருவரும் பாட்டிஷின் தலைவரைக் காணத் தவித்தனர். விசேஷ யோசனை: ஜெர்மன்களைக் கொண்டு காவல் காக்கும் போதுப்பைப் போலிஸ் கமிஷனர் கத்தரவில் வேண்டியதாவிற்று.

யர் கிம்ஸர் (5) பிரிட்டிஷ் பேரு யனவில் சர் தயாரிக்கும் மீண்டர் பாரல்.

பிரபல: பிரிட்டிஷ் - விவாடா சிவான பாரல் பிரி வித்தியை

ஒத்தித்து அதற்குப் பதினாக உயல் பாகைத் துதத் தயாரிக்கத் திட்டமிட்டனர். இவற்றுக்குத் தேவையான உயல் லுட்டைசைர் ஏற்று மதி செய்து தர வ்காண்டிஜேனியன் சுப்பத் கம்பெனிகல் டேண்டர் செய்தன. மிகக் குறைந்த செலவில் தீது தவல் லுட்டைகளைத் தூத்துக்குடி நுண்ணுகூத்து வழியே சுப்பலோட்டித் தருவதாக லுண் கூத்து லுப்பாங். கடுமாளாறுப் போலி அவலோ அய்வது யினால் மிக் அவல் லுட்டைபோ தங்கள் தாபெ அனுப்புகென்றது ஜப்பானிய வர்த்தக கங்கம்.

பிரீட்டிஷ் உணவு கவுன்ஸில் கட்டிய அளவரக் கட்டடத்தில் "இந்தாட்டுக்கு அவன் பாயஸத்தை தேவையான அளவிலும் விநியோக ரீதியில் அகப்படாமல் தராமல் கட்ட வேண்டும். இத்தாட்டவர் அன்றாடத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு நன்றாக உணவாகக் காரர்கள் தேவையப்படுவார்கள். குறுகியகாலச் சமையல் பதிகித்த திட்டத்தை எச்சப்பாட்டி நடத்தித் தந்தால் அவரிடம் சான்றிதழ் பெற்றவரே பரால் தொழிற் சாஸிக்கு அருகாத யுகடவவர். அதுவரை தமிழகத்திலிருந்து அயல் பாயஸ் பரிசாரக நிபுணர்களை இறக்குமதி செய்வதும், அதுவும் ஒரு விதிக்கு உட்பட்டு! ஓராண்டுக் காலத் திற்குள் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பாயஸக் காரர்கள் ஏற்றுமதி செய்யப்பட வேண்டும். இதற்குப் பொருளாதார நிபுணர்களைக் கைது இத்தாட்டுக்கும் எவ்வளவு பொருள் அழியு- ஆகும் ஏற்படுமென அறிவது முத்தகடன் என அறிக்கை விட்டது.

கொண்டோ உணவு கவுன்ஸில் இதற்கொரு திருத்தம் செய்தது. பிரீட்டிஷ் உணவுக் கவுன்ஸில் தாலாவிரம் பாய் சம்பளம் கருடத்துக்குக் கொடுத்தால் போதாது! என் தென்றும் பாட்டியின் பெயர் இவ்வொத்தத்தில் திசுத்திருக்கப் பாட்டிக்கு ஒரு சிவ்வை இத்தாலிய பாட்டிச் சிற்பியால் செதுக்குவது ஒன்று: மேலும், கல்கத்தாவில் சமையல் கைப் பரிட்சையின் தேதும் மாணவ-மாணவி களுக்கு 'எக்கப் பாட்டியின் தீரவுக் கோப்பை' ஒன்றும் ஏற்படுத்தவது அறிவுடைமை என்றும் தெரிவித்தது.

இந்திய கருவாசியினர் காரியாவலம் பாட்டி- யின் சம்பள விதெல் பற்றி, எய்கித் பேரவையின் தாய்கள் சொல்ல விருப்பமில்லை; என் னதும் ஆகஸ்போர்டியல் பட்டம் பெற்ற பேராசிரியர் ஆங்கிலம்-தமிழ்-இரண்டிலும் சைகைத் தொகுர் பாட்டிக்கு பிகரகேட் செகிரெட்டரியாகவும் துபாஷிசா கவும் தியமனம் செய்யப்படுவது அவசியமென வலியுறுத்தி விடுத்தது.

பாட்டிக்கு வீட்டை விட்டு வெளியே இவன் முடியாத கஷ்டங்கள். சதா பேட்டி- காளாயும், பேராசிரியன் கொட்டையும் தீபு னார்கள் வந்தார்கள். பிரீட்டிஷ் தொழிலதிபர் பாரம் தேடி வந்தபோது பேட்டிக்கு நேர மிக்கல் வேண்டுகள். பார்பன்களைத் தொழில் அதிபர் கிஸ்டர் புடி, கமது காணிக்கையாக இரண்டு சேமம் பக்ககலை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் வேறு எய்கித்மான் சதுக்க கலும் தமக்கு வேண்டாமென்றும் கோரிப் பேட்டி கேட்டார். பாட்டி, 'பாசுவத்தானம் செய்வதையே தாம் விருப்பமுதற்கவும் தானம் ஏற்படுத்த இவ்விதமென்றும் மறுத்தார். கிஸ்டர் புல் உண்ணுமிதரம் என்ற சொல்லை உச்சரித்ததும் "தான் னாருக்குத் திருப்பும் போது கொடுக்க" என்றார். நேர்மாளியத் தத்துவஞானி டாக்டர் டெர்னர் பேட்டிக்குளாகக் கைது சிந்த போது பங்கிட்டுமாம் அரண் மனச் சிவனம் தாலையே மோட்டோர் வந்தது.

வெளியே வந்தவர் சாட்சாத் கிழவன். அவர்தாம் அண்மையில் பிரதம மண்டவர். (அதாவது சமையலர்)

தொழிலதிபர் ஆமாம்-தேவமர் இருவரும் விவரத்து விதவிதத்துப் போனார்கள். அரண் மனப்பிரித்த என்ன சேதி வந்திருக்குமோ வென வினாவினாடித்தனர்.

கிஸ்டர் கிழவன் தமது சொந்தப் பொறுப் பில் பாட்டியைப் பேட்டி காண வந்திருப்ப தாகச் சொன்னவுடன்தான் அவர்களுக்கு வந்த உதறல் திரும்பிப் போயிற்று.

கிஸ்டர் கிழவன் பாட்டியின் பாதுகாப்புப் பிரீடித்துக் கொள்ளாத குறையாகக் கேட்டிக் கொண்டார்! ஒரு மாதமாகது மண்டலில் தங்கியிருந்து தன்னை அவல் பாயஸ் 'அப்ரண்டி ஸாக்' ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று மன்றமுடிவு.

பாட்டியோ எனில் எட்டு நாளில் வர இருக்கும் சமாதரி கிரதகைத் கருவாசியைத் தான் அவசியம் ஊர் திரும்பிவர வேண்டும் என்று சொல்லி, 'அயல் பாயஸம் அப்ரெண்டி யல் அப்ரண்டிஷன் ரிஜக்ட்' செய்தார்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அங்கு வந்த போதச் சைப் அங்கத்தினர் கிஸ்டர் 'காப்க்ரெண்ட்' பாட்டியின் ஏகாதரி கிரதகைத் கண்டனி யேயே அருங்குக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகளைத் தான் செய்த தருவதாக உத்தரவிட்டதுடன் உறுதிபடுத்தி. அதுவல் எச்சப் பாட்டிதான் 'திருக்கலிக்கெனப் பெருமாளைப் பார்த்து' மக் ஏகாதரி கிரதமெனக் வேண்டியிருக்க' என்று கூறி அவருடைய வேண்டுகோளைத் தட்டிக் கழித்து விட்டான். எய்கோருக்கும் டிமிக்கி கொடுத்து விட்டு சமாதரிக்கு இரண்டு தாம் முத்தகாதிகவே விமானத்தில் ஏறி விட்டான் எச்சப் பாட்டி.

கண்டன் விமான திசுவத்தின் ஓட்டக் முத்தகாதிகைத் தொழிலாளிகள் கட்டமான தின்று. 'மீண்டும் வருக! மீண்டும் வருக!' என்று கோஷமிட்டனர். பாட்டி பூங்கொத் துக்கு மீண்டும் வரவேண்டுமென செல்கைட் பீட்டர்ஸ் கதிட்டரெய் பிரீ சக்கவரத்தி பாரக் பிரார்த்தனை செய்தார். தமது சொந்தச் செலவிலே இரண்டு சேமம் பக்க கலைக் கருவாசியைப் பாட்டிக்கு கிஸ்டர் புல் அன்புக் காணிக்கையாகக் கொடுத்தார்.

பத்திரிகை திருப்பிகள் பாட்டி, 'மீண்டும் எப்போது வருவீர்கள்?' என்று கேட்ட போது 'அவசியப்பட்டால்வாசிக்கப்படும' என்றான். விமானத்தின் கதவுகள் மூடின. காற்றுமுகன் இயங்கின. விமானம் எம்பிற்று. உடிர உடிர பறந்தது.

சமாதரியைக்கருவியைப்பாக்கம் விமான திசுவத்தில் எச்சப் பாட்டி இறங்கியபோது அவல் பரவெந்த வேலி தட்டியல் அதிமுதம் செய்து தொழிலாளர் திரும்பிவந்ததாக அவனை வரவேற்கத் தமிழகத்து ஓட்டக் தொழிலாளர்களில் பிரதித்திகள் துணி மானியம் எய்யும்க. திசுட்டிசன். பாட்டி கருவாசரி கிரதத்துக்கும் பங்கம் ஏற்படாமல் கண்டனிவிருந்துசெய்யமாகணர்திரும்பியினர்.

பாட்டியின் விஜயத்தினால்க் கண்டனில் ஆர். ஆர். ஆமாம் ஒன்றுண்டுணாசன் சத்திக்க முடியாமலிருந்த பெரிய தொழிலதிபர்களை ஒன்றே காரகக்கலை சத்திக்க பிரந்தது. எச்சப் பாட்டி காஞ்சி! அங்கு பாயஸம் தீழி வாழம்! ★★

சிறுவர்கள்
முகம் மலர்
சிறந்த பரிசு

மிட்டாய்கள்

தீயன்கள் எங்கெங்குள்ளன என்பதைப் பார்த்தல் கீழ்க்கண்ட
விதமாக (அடிப்படையில்) பார்த்தல்

மிக அழகிய...

அபர்ந்த நீண்ட ஒளியுள்ள சுவந்தம்!

[illegible]

மகிழ்ச்சியுடனும் தறுமணம்—
உங்கள் குடும்பம்
முழுவதும் விரும்புவது !

காஸ்கேட்

பெர்பியூம்
காஸ்டர்
ஹேர் ஆயில்

எக்காளமிசைசைஸ் வாங்கி பணத்தைப் படுத்து, ஸ்

பீஸ்ஸையார் பட்டிப் பீஸ்ஸையார்

தொ.மு. பாண்டரத் தொண்டமான்

பீஸ்ஸையார் மன்னன் மருகத்திரவரமணிபுத்
சேனாதிபதியாக இருந்தவர் பரஞ்சோதி.
மருகத்திரவரமணிபுத் பீஸ் ஸரீசுமமவர்ம
பல்லவனிடமும் சேனாதிபதியாக இருந்திருக்
கிறார். சனாகியை மன்னன் முனிசெய்யுமன்
தரசிம்மவரமன் எடுத்த பவடபெரம்பிப்
முன்னின்று சென்னை நடத்தி யிருக்கிறார்.
சனாகியை மன்னன் தரிசுநகரமான வாதாபி
யிற் பண்டபெடுத்து அங்கப் பேரரசு சென்றி
ரண்டு அந்த நகரைத் தீர்விரையாக்கி யிருக்
கிறார். வாதாபி நகரம் பற்றி எரிநிறயோது.
அந்த நகரில் அகப்பட்டவர்களையெல்லாம் கருட்
டிக் கொள்ளத் தன் படை வீரர்களுக்கு
அனுப்பி கொடுத்திருக்கிறான் தரசிம்மவரமன்.
கண்ணப் படைவீரர்களுக்கும் பொன்னையும்
பொருளையும் கொள்ளி கொண்டு போயி
யோது. பீஸ்ஸையார் சேனாதிபதி பரஞ்சோதி
மட்டும் பொன்னையும் பொருளையும் போகம்
கொள்ளாமல், அந்த நகரத்தின் கோட்டை
வாயிலில் இருந்த கணபதி கிள்கிரதாத்தை
மட்டும் தம்முடன் எடுத்துச் செல்ல மன்ன
னிடம் அனுமதி கேட்டிருக்கிறார். மன்னனே
அனுமதி கொடுத்த தவாகனியை அவ்
வளவுதான். வாதாபி கோட்டையிலுள்ள
கணபதி பெயர்த்தெடுக்கப்பட்டார். நாடு
திரும்பிய செந்திரவீரர்களோடு வீரராக—வன்
னாரவீரர்கள் தவிராகவே தமிழ்நாடு நோக்
கிப் புறப்பட்டு விட்டார்—பரஞ்சோதி. தேரே
இந்த வீரவகரைத் தப் சொந்த வரான
திருச்செங்காட்டாங்குடிக்கே கொண்டு வந்து
விட்டார். அங்குள்ள சிவன் கோயிலில்
பிரதிஷ்டை செய்து வைத்து விட்டார்.

வாதாபிக் கணபதி—தமிழ்
நாட்டுக்குள் வந்து நிறை
பெற்றது பின்படித்
தான்.

திருச்செங்காட்டாங்
குடியில் - வாதாபி
கணபதியைப் பரஞ்
சோதியார் (ஆம்! பீஸ்
சுரி நம்மாச்சி சிறுத்
தொண்டன் என்று
அழைத்துக் கொண்ட
வர்) பிரதிஷ்டை
செய்த திருநாளன்று
பல்லவ மன்னன் வர
சிம்மவரமனும் வந்தி
ருக்கிறான் பரஞ்சோதி
வாருடைய கைக்கரி
புத்தையப் பாராட்டி
யிருக்கிறான். ஆனால்
பரஞ்சோதியார் குக்கு
மட்டும் ஒருசிறு கவலை.
தம்மயப்போல் கண
பதியின் பேரில் காதல்
கொள்ளுபவர்கள்
வாராயது. தாம்
வாதாபியி் இருந்து
பெயர்த்தெடுத்து வந்த

தது போலவே, செங்காட்டாங்குடியி் இருந்
தும் பெயர்த்து எடுத்துச் செல்வவராம்
அவ்வகா என்பதுதான். பரஞ்சோதியார்
குடைய கவலையை உணர்த்திக்குக்கும் தர
சிம்மவரமன். 'அப்படி நடக்காது. கவலை
சென்றடியதில்லை' என்று அவருக்கு ஆறுதல்
கூறி யிருக்கிறான்.

என்றுமே, இந்த எண்ணம் அவன் உயர்நத்
தில் கண்ணி தீவ் திருக்கிறது. தென்னாடு
வந்த பல்லவ மன்னன், தன் தந்தை மருகத்திர
வரமன், திருச்சி, சித்தவங்கலாயில் முதலிய
இடங்களில் கட்டிய குடைவரைக் கோயில்
களைவும் நீட்டிய சித்திரங்களைவும் காண
வில்லாதது ஒரு கற்றுப் பிரயாணத்தைத்
தொடங்கியிருக்கிறான். அந்தப் பிரயாணத்
திகதான். இன்னதய காரகருடிகளை அடுத்த
குன்றுக்குடியிலிருந்து மேற்கு நோக்கி நடத்
திருக்கிறான். அப்படி நடந்தவன் வழியில் ஒரு
சிறிய குளம்தான் கண்டிருக்கிறான். ஆம்! இந்தச்
சிறிய குளத்தில் ஒரு கணபதியைக் கொடுக்கி
வைத்து விட்டான். அரைக்க முடியாதவராக
அமர்ந்து விடமாட்டாரா அவர் என்று
எண்ணியிருக்கும். அவ்வளவுதான். அவன்
எண்ணத்தை உருவாக்க முனைந்திருக்கிறார்கள்
உடல் வந்த சிற்பிகள். மனைவைக் குடைவது
என்பதுதான் அவர்களுக்கு எளிதான காரி
யா! ஆகவே, குடைவரைக் கோயில் ஒன்று
உருவாகி விட்டது. அங்கு தேசிக விளையப்
பீஸ்ஸையார்—கந்தபக் விளையகர், அரங்கராத
பிஸ்ஸையாக, அரைக்க முடியாத கணபதியாக
அமர்ந்து விட்டார். திருவிளக்கக்குடி மகா
தேவரும் உருவாகி விட்டார். இவ்வருக்கும்

குடையி் சிற்பிகள்
தரசிம்மவர்ம பல்லவ
னது திருக்குறையையும்
செதுக்கி திறத்தி விட்
டார்கள். அன்றுமுதல்
இவ்வு கோயிலார்
ஆதிக் கை செதுத்த
முற்பட்டு விட்டார்.
சக்காட்டிர், மருதங்
குடி, திருவிளக்கக்குடி
என்றெல்லாம் அழகக்
கப்பட்ட அந்தச் சிற்
றுரின் பெயர் அன்று
முதல் பீஸ்ஸையார்
பட்டியப் பீஸ்ஸையார்
உருவான கதை இப்ப
டித்தான் இருக்கவேண்
டும். இவ்வாவிட்டால்
தமிழ்நாட்டில் கூட
வரைக் கோயிலில்,
பீஸ்ஸையார் திரு உரு
வம் அரைக்கமுடியாத
திரு உருவம் தான்,
அமைக்கின்ற வாய்ப்பு
ஒர்ப்பா தவ்வா?

பீஸ்ஸையார்பட்டியப் பீஸ்ஸையார்

அந்தப் பிண்டியார் பட்டிக்கே சென்றோம் தாம் இன்று.

பிண்டியார்பட்டி ஒரு சிவிய ஊர். ராமநாதபுரம் ஜில்லாவின், காங்கிரசுபுலிக்குத்து திருப்புத் தூர் செல்லும் வழியில். காங்கிரசுக்கு மேற்கே எட்டு மைல் தூரத்தில் இருக்கிறது. வழியில் தாம் குன்றத்தில் நுழைவது கோயிலும் இருக்கிறது. பெயர்விருப்பித் தெரிந்து கொள்ளலாம். குன்றக் குடி முதலாம், பட்டிமேல் நித்ப வன் என்று. மலையோடும் சரித்து நின்றுகூடும் மலையோடும் கோயில் இருக்கிறது. ஏறுவது சிறமகாக இருந்து. ஆகையால் அங்கங்கேத் தரிசிக்கும் போதும் இடத்தில் தம்பியவரும் தரிசித்து விட்டே மேல் நடக்கலாம். பிண்டியார் பட்டிக்குத் திருப்பும் வழியில் பரணை நட்டு வழி காட்டி வீடுப்

கோயில் ஞானகோபுரம்

பார்க்கும் தெருஞ்சாலைப் பொதிகள். ஊருக்கு மத்தியில் கோயிலும் குளமும். குளத்தைச் சுற்றி அகன்ற விதி. நரகியல்வரம் காசுத் தில் உருவாய் குடைகரைக் கோயிலை மூலக் கோயிலாகக் கொண்டு பிண்டியர் இந்தக் கோயில் விசித்து வளர்த்திருக்கிறது. இப்படி விசித்து கோயில்தான் இன்று மகாமண்டபம், ராஜகோபுரம் முதலியவைகளுடன் பேசும் கோயிலாக இருக்கிறது. இக்கோயிலின் கோயில் கொண்டிருப்பவர்தான் மருதங்குடி நாயனார். இந்த மருதங்குடி தாயனார் கோயில் வீரவாகவும் அருகாகவும் கட்டி முடித்தவர்கள் நாட்டுக்கோட்டை நகரத் தூர். கோயிலைக் கட்டிக் கோயிலுக்கு முன் ஒரு நிலம் குளத்தையும் வெட்டி. இவற்றைச் சுற்றி நல்ல நல்ல விடுதிகளையும் அமைத்து, தக்க முறையில் பாதுகாத்து வருகிறார்கள். பதினாறு ஊரிலுள்ளார்கள். இக்காரியக்காரர்கள்தான் பிண்டியார் பட்டியான திருவேட்டிருடைவார் என்ற கோத் திரத்தவர். இவர்களை வேளியில் பூசை. படித்தரம் முதலியவை சிறப்பாக நடைபெற (கோயில் வருமானம் போதாமல் இருப்பதால்) தங்கள் சமுதாய சித்யிக்குத்து கொடுத்து உதவுகிறார்கள்.

இந்தக் கோயிலில் நடைபெறும் விழாக்களில் இரண்டு பிரசித்தம். ஒன்று மார்கழித் திருவாதிரைத் திருநாள். இரண்டு விதாயக சதுர்த்தி. திருவாதிரை நான்கு நெய்யம் சுத்தரி சமேதராக நடராஜர் விதி உலா வுலாசர். அன்று நெய்யம்சுத்தரியின் கடைசைத் தீர்க்க, நடராஜர் எழுதிக்க கொடுக்கும் பிடிபாடு மிக்க அழகானது. அதாவது தனக்கு எவ்வளவு சோத்திருக்கிறது எப்போது எவ்வளவு அடுக்கடுக்காய் எடுத்துக் கூடிச் செல்லாயி யின் கடைய் தீர்க்க விரையார். நெய்யம்சின் கடைய் தீர்விறதோ இவ்வியோ. கோயிலின் நிலைய விவரம் முழுதும். ஆண்டுதானும் அறுவடை காலமான மார்கழியில் ஊரார் எல்லாம் அறியப் படிக்கப் பெறுவது எப்பது வருஷத்தாக்குக் கொண்டுதே. இந்தக் கோயிலின் பெருத் திருவிழா விதாயக சதுர்த்தி

நியை. ஆம்! பிண்டியர் ஆதிக்கம் நிறைத் திருக்கும் இந்தக் கோயிலில் சதுர்த்தி பொய் விதாயகக் கொண்டாடப்படுவது ஆச்சரிய மிக்கதாகும். விழா மற்ற ஊர்க் கோயில்களில் எல்லாம் நடைபெறுவதுபோல, பத்து நாட்களும் சிறப்பாக நடைபெறுகிறது. பத்தாம் நாள் நடக்கும் விதாதான் இந்தக் கோயிலுக்கே உரியதெனச் சிறப்போடு நடத்தப்பெறுகிறது.

விதாயகம் பற்றிக் கொள்ளுமுன் சதுர்த்தி விரத்ததைப் பற்றியும் அங்கிரதம் உற்பட்ட வித்ததைப் பற்றியும் ஒரு வார்த்தை.

ஒருதான் விதாயகம். தேவர்கள் எல்லாம் களை களிக்கக் கவலாய்த்தியே, தரித்தனம் செய்திருக்கிறார். சரித்த தொத்தி. மோதகம் ஏத்தியவை. குறியை காலகன் ஹவைகளுடன் ஆதய விதாயகரது அல்லது விதாயகாரப் பொன்ற உருவம் படைத்தவர்கள் நடனம் ஆடுவதைக் கண்டால் சித்திரமெனக்க முடியுமா? ஒன்று சத்திரன். சிந்திரை அடக்கி வீடுக்கென்குடும். இக்கை. அப்படி சித்திர தற்கு ஒரு பொய்யவையாவது ஏற்பனை பண்ணிக் சொல்லத் தெரித்திருக்க வேண்டும். இரண்டும் செய்யவில்லை. காலயிட்டே சித்திர விட்டான் அவன். அய்யவையதாகும்; கோயில் பொத்துக்கொண்டு வந்து விட்டது விதாயக ருக்கு. அதனும் பிடி எய்யம் என்று கோப மாகச் சத்திரனைச் சபித்தே விட்டார். சாபமோ, "அன்று முதல் சத்திரன் உருவம் ஒருகருமே பார்க்க மாட்டார்கள். கண்ட வரும் சித்திரை செய்து ஒதுக்கி விடுவார்கள். அத்தகைய சீராக அய்யம் சூகட்டும்" என்று தான். நல்ல கலை பொருத்திய உருவம் கொண்ட சத்திரனே, அன்று முதல் கலை இழந்து தெய்வத்தே தெய்வம் மெய்க்தான். கண்டவரும் வெறுத்து ஒதுக்கினார். வெட்டத் தாக உருவம் குன்றிய சத்திரன் பிரமவிடம் சென்று முறையிட்டான். சாபமிட்டவர்தான் சாப விமோசனத்தையும் அருள வேண்டும் என்று சொல்லிக் சத்திரனை விதாயககிட்டத்தில் அழைத்துச் சென்றும் பிரமன். சத்திரனும் விதாயகர் திருவடியில் விழுந்து வணங்கி,

தெரிவது செய்த சிவநாமம் மட்டும்தான் வேண்டியது. பிரம்மாவும் அவனுக்காகப் படுத்திருக்கிறார். 'தனது செய்ததற்குத் தண்டனை செய்ய வேண்டியவருடைய' - இவ்வாறு அது திரிதரத் தண்டனையாக இருக்க வேண்டாமே; கருஷத்தால் ஒரு சில நாட்கள் மட்டுமே அந்தத் தண்டனையை அவன் அனுபவிக்குமாறு அஞ் ஸ்ரீயவாமே' என்றார் பிரமன். விதாயகரும் மனம் இரங்கி 'உன் சூரத்தால் உன்னைக் காண்பவர்களுடையதும் என் அபவாதம் அடையட்டும். ஆனால் ஆவணி மாதம் உன் சூரத்தினால் என்னைப் பூரித்தால் அந்த அபவாதம் நீங்கட்டும்' என்றும் சாபத்தை மாற்றி அருளிவிட்டார். இது காரணமாகத்தான் வணர்சிறுவிய் சூரத்தினால் இன்னும் மக்கள் சந்திரனைப் பார்க்காது ஒதுக்கிவிட்டார்கள். அப்படித் தப்பித் தவறிப் பார்ப்பவர்களுக்கும், ஆவணி மாதம் உன் சூரத்தினால் விரதம் - அனுஷ்டித்த விதாயகர வணக்கம் சாப விமோசனம் பெறுகின்றனர்.

இப்படித்தான் சூரத்தி விரதம் அன்று முதல் அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வருகிறது என்று உறுதிப்படுத்தப் பூரணமாகக், அந்நிய இந்த விரதம் பெண்கள் அனுஷ்டிக்க வேண்டிய மூக்கிய விரதம் என்றும் சொல்கிறது. காரணம் இந்த உலகத்தில் ஆண்களை விடப் பெண்களே காரணம் இல்லாமல் என் அபவாதத்துக்கு உண்டாகிறார்கள். ஆகலால் அவர்கள் மேல் ஏதேனும் என் அபவாதங்கள் நீங்கவும், அவர்கள் மேலும் விருப்பம் பின்பிடுவது முதலிய எண்ணங்கள் சித்தி பெறவும் சித்தி விதாயகரை அவர் இருப்பே சூரத்தி ஆற்றுவிரதம் அனுஷ்டித்த விதாயகரால் வேண்டிப் வருகின்ற முதலும், இருபத்து நான்கு சூரத்தினால் விரதம் அனுஷ்டிப்பதோடு, ஆவணி மாதம் உன் சூரத்தினால் விரத பூர்த்தி செய்து விதாயகரைக் கொற்றவிய் பெற்றவரைய் பெறுகின்றவென்றும் பெறலாம் என்பதுதான் மக்கள் நம்பிக்கை.

பிள்ளையார்பட்டியில் சூரத்தி விரதம் எவ்வாறாகும், சிறப்பாகப் பெண்களாகும் அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வருகிறது. வருஷம் முழுதும் - ஆம். இருபத்து நான்கு சூரத்தி நிமிஷமும் விரதம் அனுஷ்டித்தவர்கள் எல்லாம், வருஷம் உடைவிக், ஆவணி மாதம் உன் சூரத்தினால் விரத பூர்த்தி செய்கிறார்கள். அன்று பிள்ளையார்பட்டியில் பிள்ளையார் சந்திப்பில் வருஷம் முழுதும் விரதம் அனுஷ்டிக்க பெண்கள் ஒன்று கூடுகிறார்கள். விரத பூர்த்தி செய்து வந்திருக்கிற பெண்கள் சந்திரனையோ அத்தனை சூட்டும் உன். ஆம் நாளை நூற்று நூற்று பெண்கள் வந்தாலும், அத்தனை பெருக்கும் அனுகூல ஒன்று என்று சூட்டும் உன்வந்து ஒவ்வொரு சூட்டினதிலுள்ளும் ஒவ்வொரு பெண்ணிப் பிள்ளையாரையும் போட்டுக் கூட்டில் தண்ணீர் நிரப்பிப் பூசனை பூசுகிறார்கள். அதன் பின்னர் ஒவ்வொரு பெண்ணும் ஒவ்வொரு சூட்டும் எடுத்து அந்த சூட்டில் உன் தண்ணீரால் அடிக்கவும் செய்து கொள்கிறார்கள். நீங்கத் உடலோடும், உடைவோடும் பிள்ளையார் சந்திப்பிலே விழுந்து வணக்கி, எழுந்து நின்று நீப ஆராதனைகள் என்று கூடிகிறார்கள். அன்று கோவிலில்

கொடுக்கும் பிரசாதமாவிய மோதக கதையெதிர்த்தை மட்டுமே அருந்துகிறார்கள். இப்படி விதாயக அனுஷ்டித்து உன் பூர்த்தி செய்கின்ற பெண்கள் மக்களுக்கு அவர்கள் பிரார்த்தனை செய்து கொண்ட தயக்கமையும் பெறுகிறார்கள். பெண்கள் மட்டும் என்று - ஆம் என்று இந்தச் சூரத்தி விரதம் அனுஷ்டித்தால் எண்ணிய எண்ணியவர்களுக்கு என்பதுவர்.

சூரத்தி விரதம் மேற்கொள்ள விரும்பும் எவ்வொரு பிள்ளையார் பட்டிக்குப் போகலாம். அதோடு பல்வகை காலத்தில் நிதிக் உன் எப்படியெல்லாம் வணர்ந்தோங்கிவது எல்லாம் உண்டாகிய இவையும், அதற்கு மேல் இந்தக் குடலுடைய கோவிலில் உன் பிள்ளையார் எப்படி மதறத் தரித் தாட்டு பிள்ளையார் திரு உருவங்களில் இருந்து வேறு பட்டிருக்கிறார் என்பதும் தெரியும்.

இருக்கின்ற விதாயகரது துதிக்கை வணம் கூறித்த அனுகூல உவமபூரி விதாயகர் என்ற பொன்றத் தெரித் தருகிறது. எல்லா இடத்தும் நான்கு திருக்கரத்தால் நான்கு நிமிஷமும் ஆட்சி செய்வார் இவ்ரு இரண்டே திருக்கரத்தால் விவகாரமும் மண்ணையும் ஆட்கிக்குக் கொண்டு வந்து விடுகிறார். அங்குமே, பாசமும், இக்காமமே அடியவனா ஆட்சி கொள்ளும் சந்தி உடைவவராக இருக்கிறார். வயிற்றை ஆசைத்திப் படிய விடாமல் அந்த பத்தி - ஆசைத்தியே வான்களை மடித்திருக்கச் செய்து கொள்கிறார். உலகக்கரத்தில் மிக நாம் தாங்கி இடக்கரத்தை இடைவிடப் போகுதில் பருவிரதத் தோற்றத்தோடு கூட்டி கொடுத்திருக்கிறார். ஆம். ஆதி தானியே உருவானவர் - இப்படி இன்னும் திருக்கரத்தோடு இருந்து தான். பிள்ளை தான்கு திருக்கரத்தோடு எழுத்து, நடத்து, நின்று, உடலாடி, லாபித் தியும், சிம்மத்திலும், ஏறிச் சவாரி செய்து கிண்குள் சித்திரத்தில் வணர்ந்திருக்கிறார் என்று ஆராய்ச்சியாளர் முடிவு செய்வார்கள்.

இதோடு, இந்தக் கோவிலில் இருக்கும் இரண்டு செட்டிப் பிள்ளை பிச்சு அழகு காலத்தையும். அவை நாம் சந்திரசேகரமூர்த்தியும் அவது தரிசனமையும் நல்ல சோழர் காலத்துச் சிவன், ஆவிரம் வருஷ காலத்திலுக்கு நான்கு உருவாகி இருக்க வேண்டும். திறும் தரிசனமும் மணியகூடத்தையும் பார்க்கத்தாமே எவ் தாசர் கொவி விடலாம். மாணும் மறையும் தாங்கிப் பிறையும் மருடமும் அணிந்து அவை கரத்தோடு அஞ் பானிக்கும் திருக்கருவாக அமைந்திருக்கிறார். அனுஷ்டிப்பெண் அழகு என்பதேயாம், அந்தப் பார்வதி அவ்வாறே அழகாக இருக்கிறார்.

கோவிலில் பிள்ளையார் மட்டும் அன வித் சென்ற நூற்றுண்டுகள் சிறப்புகளில் உட்படப் பட்டிருக்கிறது. ராஜகோபுரம் வேறு திண்டு உயர்ந்திருக்கிறது. இன்னையர் சிற்பகளைச் செய்கிறார்களே தான்களில், விதாயகர் களில் எல்லாம் காணலாம். இவ்ருள்ள பிள்ளையார் பெருகிச் சொக்கவிக் ஸ்தல அவர்கள் பாடி இருக்கிறார்கள்.

நாமும் பிள்ளையார்பட்டியில் பிள்ளையாரை உணக்கிப் பெருக்கிய பெறுகின்றவெல்லாம் பெற்றத் திருப்பலாம்.

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உங்கள்
பி.ஒ.ஏ.ஸி. டிரூவல் ஏஜெண்டு
 இவைகளையெல்லாம் உங்களுக்காக
 தயார் செய்வார்

விடுமுறை நாட்கள்	
	விஸாக்கள்
டிக்கட்டுகள்	
	ஹோட்டல் தாமச லசதிகள்
பயணச் சாமான்கள்	
	பணச் சலுகை (அதாவும் ரிசர்வ் பாங்கி யின் அனுமதியைப் பொறுத்திருக்கிறது)
போக்குவரத்துச் செலுகரியங்கள்	

B.O.A.C

பி. ஒ. ஏ. ஸி.
 ஜெட் வேகத்திற்கும்
 செலுகரியத்திற்கும்

பிரிட்ஜி ஒவர்ஸீஸ் ஏயர்வேய்ஸ் கார்ப்பரேஷன் ஏயர்-இந்தியா
 மற்றும் குவான்டாஸ் இவர்களின் கூட்டுறவால் நடத்தப்படுகிறது.

உங்கள் அழகு அதிகரிக்கிறது பாதுகாக்கவும் செய்கிறது!

அற்புத நறுமண ஸ்டட்டப்பட்ட சார்மிஸ் ஸ்க்ரூ உங்கள் சருமத்தை அழகுறச் செய்கிறது, பாதுகாக்கிறது. எல்லா பருவ காலங்களிலும் சருமத்தை மிருதுவாகவும் வெவ்வேட்போல வழங்கும்பாடாகவும் வைக்கிறது.

பவுடருக்கு ஆதாரமானது. எனனைப்பனையில்லாதது. சார்மிஸ் ஸ்க்ரூ சொற சொறப்பும், வரிகளும், கொடுகளும், புண்களும் ஏற்படாமல் நிறந்தழைநயில் தடுக்கிறது. பூச்சிக் கடிகள், வெடிப்புகளினின்றும் பாதுகாக்கிறது.

சார்மிஸ் ஸ்க்ரூ

ஒரு கால்கேட்
உயர்ந்த சர்க்கு

சென்னை

க்ளூகோவிடா

அதிக சக்தியளிக்கிறது.

தினாதி ஆகாரத்தினுடே போஷகத்திற்கு மிகச் சிறந்தது. உங்கள் உடம்பிற்கு அவசியமான, சத்தத்தில் கலந்துகொள்ளும் சர்க்கரையைக் க்ளூகோவிடா அளிக்கிறது. வேலை, விளையாட்டு, இளைவளில் ஈடுபட்டிருக்கும் மக்களுக்கும், வளரும் குழந்தைகளுக்கும், கர்ப்பத்தரித்திருக்கும் பேரதும், பிராவத்திற்கும் பின் தாமதமாகும் சிறந்த சக்தியளிக்க வல்லது.

அதிக சக்திக்கு அவசியமானது க்ளூகோவிடா

உ, கர்ப்பி, பால் மற்றும் குளிர்ந்த பானம் வளிலும் க்ளூகோவிடா அருந்துங்கள். ஒன்று முதல் ஐந்து தேக்களையு நிரம்பிய அளவு ஒரு நாள் அல்லது தினாசை மேற்கு நிய ஏதாவதொரு பரளங்களுடன் நன்னாகக் கலக்கலாக, மனதில் களர்த்துவிடக் கூடியது.

காரன் பிராடக்ட்ஸ் கோ. (இந்தியா) ப்ரைவேட். லிட்.

இந்தியா கிளாஸ்க் ஏஜென்டுகள் : பாரி அன்டு கோ, லிட்.

இருப்பில் அதுவரையில் கட்டியிருந்த துணிவைப் பக்குவமாக மாடித்துப்பக்கத்துக் கதிரையில் போட்டுவிட்டு எங்கள் தின்ற திவ்யைய நோக்கி நடந்தேன்.

மழையில் தோய்த்து போயிருந்த அவனது கருணை கேசத்திலிருந்து நீர் சொட்டிக் கொண்டிருந்தது. தெப்பமாக தளந்திருந்த அவனுடைய உடை உடம்போடு ஒட்டிய போய்க் கிடந்தது.

என் எட்டைப் பைக்குள் கைகிட்டுக் கைக் குட்டைவை எடுத்து அவனுடைய முகத்தைத் துடைத்தேன். நன்றியறிதலுடைய அவன் என்னைப் பார்த்த பார்வை மிள்வெட்டும் நேரத்தில் உள்ளத்தில் கடந்து போன ஒரு நினைச்சினை ஓர்பகப்படுத்தி விட்டது.

புயல்முண்டுகளுக்கு முன். நான் கழுத்தினையில் ஒரு கத்தோலிக்க மிகைல் பாடசாலை யில் ஆசிரியருக்குக் கட்டையவாற்றிக் கொண்டிருந்தேன். அங்கே டடகையாற்றிய மூப்பது ஆசிரியர்களில் என்னையும் சேர்த்து மூலவரைத் தவிர ஏனைய அத்தனை பேரும் சிங்களச் சகோதரர்கள்.

ஆகைக்குத் தமிழ்மொழி கேட்பதே மிகவும் அரிதாக இருந்தது. இரண்டொரு மாதம் களில் ஓரளவுக்குச் சிங்களம் போவும் ஏழதவும் கற்றுக் கொண்டேன். சிங்களம் தெரிவாமல் அங்கு காலங் கழிப்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருந்தது.

1959-ம் ஆண்டு இலங்கைச் சரித்திரத்தில் எல்லாம் இடம் பெற்றிராத கோர சம்பவம் ஒன்று நடைபெற்றது. எங்கெங்கு தமிழர்கள் காணப் பட்டார்களோ, அங்கெல்லாம் அவர்கள் உயிரோடு சித்திரவதை செய்யப் பட்டார்கள்.

பாடசாலை விடுதியில் இருந்த எங்குக்கும் இந்தச் செய்தி எட்டத் தவறவில்லை.

கபாலத்திலேயே நான் மிகவும் பயந்தவன். இந்தச் செய்தியைக் கேள்விப்பட்டதும் என் உடல் பதறியது. செயல்படுத்தும் வென்றறி யாமல் திகைத்தேன். என்னை? கட்டைய வாற்றிய எனக்கு மிகவும் வேண்டிய சிங்கள தண்பர் ஒருவரின் உதவியோடு மேல்மாடியில் சென்று மறைந்து கொண்டேன்.

இரண்டு நிமிடங்கள் சென்றிருக்கும். நான் மறைந்திருந்த மாடியின் சித்திரத்தில் ஒரே ஆரவாரம். நான் இருந்த அறைக்கதலின் நீக்கலால் கீழே பார்த்தேன்.

ஒரு பெரிய உடல் கதிர். கோடரி துங்கு, தடி ஏத்தி சின்றது.

"தமிழர்களை வெளியே அனுப்பு" என்று சிங்களத்தில் முழங்கினார்கள்.

என் உடலில் இருந்த உரோமம் ஒவ்வொன்றும் பயத்தினால் குத்திட்டு சின்றது. உடல் பதறியது. பயத்தினால் பள்ளும் பல்லும் சேர்ந்து அடிபட்ட சத்தம் என் காதுக்குக் கூடக் கேட்டது.

செய்வதறியாது என் எதிரில் கோசமே உருவாக சின்ற தண்பன் எட்டெட்டைப் பார்த்தேன்.

"மகே! அம்மே! செய்வத்துரை இவருய்!"

சிங்கள மொழியில் செய்வத்துரை முடிந்து விட்டான் என்று அன்றிலும் தண்பன்.

உடல் 'மடபட' வென்று நடுங்க ஓரடி மூலம் வைத்து மீண்டும் என் பார்வையைக் கதவு நீக்கலால் கீழே செலுத்தினேன். துயோ! என்ன கோரக் காட்சி! இப்படியும் மனிதாபிமானமற்ற கந்தெஞ்சர்கள் இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டிலும் வாழ்கிறார்களே என்று திணக்க நெஞ்சம் துணுக்குற்றது.

அங்கே செய்வத்துரையின் உயிரற்ற உடலம் இரத்த வெள்ளத்தில் மிதந்து கொண்டிருந்தது. பக்கத்தில் ஒரு பெரிய சிலப்புத் தலைப்பாக் கட்டுடன் நின்றால் ஒரு பெரிய இராட்சதன், அவன் கையில் இரத்தம் தோய்ந்த கட்டாசி ஒன்று இருந்தது.

என்னை மறந்து "துயோ செய்வத்துரை!" என்று கத்தி விட்டேன். அவ்வளவுதான் தெரியும்! அடுத்து 'மஹன்' என்று கற்கப் பறந்து வந்தன மாடிக் கு.

"மாடியில் இருப்பவன் கீழே வா! அவ்வது தாங்களே அங்கு வந்தவிடுவாய்." இன வேற்றுமை அபிபலங்கர ஒலிகள் மூலம் வெளிவந்தது.

பயத்தால் என்னுடைய முகம் வெளுப்பெறியது. கைகால்கள் உதறல் எடுத்தன. கால டைத்துப் போய் விட்டேன்!

என் தண்பன் எட்டெட்டைப் பார்த்தேன் பரிதாபமாக. அவன் என்னைப் பார்த்தான், இருவரும் பேசவில்லை.

கடைசியில் என் கையைப் பிடித்துக் கரகர வென்று இழுத்துக் கொண்டு போய்ப் பின் புறக் கதவைத் திறந்து, "எங்கேயாவது தப்பி யோடு!" என்று அனுப்பிவைத்தான் தண்பன்.

உயிரைக் கைவிலே பிடித்துக் கொண்டு பட்டாக்கும் தெஞ்சுடன் கடைசிப் படியில் கால் வைத்து விட்டேன். கற்றுமுற்றும் பார்த்தேன். யாருமே என்னைக் காணவில்லை, 'பிழைத்தேன்' என்ற துணிவோடு திரும்பிப் பார்த்து இடம் பிடித்தேன்.

புகைவிரத நிலையத்தை அடைந்தபோது, எனக்குக் கீழ் மூச்சு யாங்கிலை, பின்புறம் திரும்பித் திரும்பிப் பார்த்து ஓடியதில் கழுத்து வேறு அழுக்கிக் கொண்டது.

"அப்பாடா!" என்ற பெருமூச்சோடு தண்பன் எட்டெட்டை ஒரு முறை நெஞ்சார வாழ்த்திக் கொண்டேன்.

புகைவிரத நிலையத்தில் கூடி நின்ற அந்தப் பெரிய கூட்டத்தைக் கண்டபோது ஒருகணம் மொழுது மறைந்திருந்த பயம் மீண்டும் என் உடலை உறுப்பியது. பக்கத்தில் நின்ற பந்திரிகை கிறகும் கையனிடம் ஒரு சிங்களப் பத்திரிகையை வாங்கி எடுத்துக் கொண்டு ரயில் பெட்டியில் சென்று உட்கார்த்தேன். அங்கும் ஊரம் கிறிபட்டும், கேசம் கீழ்த்தும், அடியின் உக்கிரத்தைத் தாக்க முடியாத துயரத்தினாலும் என் போன்ற பல தமிழன் பர்கள் காட்சிவசிக்கிறார்கள்.

நான் ஒதுக்குப்புறமாக இடத்தில் ஒரு சிங்களச் சகோதரரின் அருகில் போய் உட்கார்த்து கொண்டேன். ரயில் புறப்படுவதற்கு ஆயத்தமாக "ஹ...ஹ" என்று ஒலி விட்டது. அதைத் தொடர்ந்து ரயில் பெட்டியில் ஒரே ஆரவாரம்.

“அங்கே என்ன சத்தம்?” என்று பக்கத்தில் இருந்த தண்டர் ஒருவரிடம் சிங்கனத்தில் வினவினான்.

“தமிழர்களுக்கு அடி விழுந்தது!” என்று கூப்பிட்டு அவர்.

நான் தமிழன் இல்லை என்று காட்டுவதற்கு மிகவும் பிரயாசை எடுத்துக் கொண்டேன். அடுத்த பெட்டியில் அட்டகாசம் மூடித்தனம் எவ்வளவு பெட்டிகளுக்கு அடைத்தது அங்கே காண்கப்பட்டம்.

எவ்வுயர் பலம் அதிகரித்தது. இருக்கும் தைரியத்தைக் கைவிடாமல் பத்திரிகையில் கண்ணோட்டத்தைச் செலுத்திக் குவிந்த தலைநிரலாரம் இருந்தேன்.

“ஏன் தெய்வம்...” கையில் இந்த பத்திரிகையைப் பிடுங்கி விட்டுக் கேள்வி போட்டது ஒரு மூலத்தில் குரல்.

“நான் சிங்கனாவா!” சிங்கனத்தில் பதிவு கொடுத்தேன். ஒரேயே அசட்டுக் காகிரியம் என்னை ஆட்கொண்டது.

அவர்களுக்கு அப்போழுது கும்பிகை விதக்கவிழல், அடுத்துப் பரீட்சை ஆரம்பம் ஆயிற்று.

பத்திரிகையில் ஒரு பத்திரியைக் காட்டி உரையில் குறுக்குப் காட்டினாயிடுவாட்டேன். அக்காவுகள் காணித்துத் தள்ளினேன்.

காலதாப் பிடித்ததுப் பார்த்தார்கள். நல்ல காகம்! நான் ஒரு கிரிஸ்தவன். நேரமாய் இருந்தே விட்டனர். நான் ஆண்டவன் மகந்தர வேண்டிக் கொண்டேன்.

ரயில் புறப்பட்டது. கூட்டில் என் பாலாடம் அதிகரித்தது.

புலகாரைத் கூதாங்கத்தில் நடைபெற்று கொடுத்த கற்புலகாரை நினைத்து மிகத்து பெருந்தம் புலகாரைக் கொண்டிருந்தது.

மிகவும் விசுவாசக் கொண்டுகொண்டிருந்த புலகாரைத் திடமென்று நினைத்து. எட்டிய பார்த்தேன்.

கூடு ஒரு புலகாரைத் கூதாங்கம். பாண்டதுறை என்று கொண்டை எழுத்தில் போடப் பட்டிருந்தது. ரயில் நின்றுபோது இங்கேயோ, இங்கே என்று பொட்டிக்குள் பிடுகெடுத்தது ஒரு வெறியர் கூட்டம்.

அங்கேயிருந்த ஓரிரு தமிழருக்குக் கெட்டத் தாழ்வுதனங்கள் பார்த்தபோது அடுத்து எங்கே என்ன நடக்குமோ என்று பயம் என்னைக் கவனிக் கொண்டது. அந்த வெறியர் கூட்டம் காட்டுவது என்னிடம் இருந்தேயது.

அவர்களைக் கரமாலியாகக் கேட்ட கேள்விகளுக்கெல்லாம் சிங்கனத்தில் தண்டிய்களாய் பதிலளித்தேன்.

அவர்களுக்கு அப்போதும் என் மீது நம்பிக்கை விதக்கவிழல். ஒருவன் தன் கைகள் மீது என் கட்டைப் பாக்ஷன் இருந்து பொருள்களை வெளியே எடுத்தான். அவர்களுக்கு வந்தது என் தாட்குறிப்பு.

என் அந்தம் காலம் நெருங்கி விட்டதை அறிவித்தது அந்த நாட்குறிப்பு. பக்கத்தில் தீவறையன் கீழே விழுந்த நாட்குறிப்பை எடுத்து கிரித்தான். அவ்வளவுதான் தெரியும். என் கட்டை அடியும் உதையும் பதம் பார்த்தான். இருவர் என்னைப்போக்கு இருந்தது வெளியே தயவிலாகக். கீழே பிளாப்பாரத்

பழி ஓரிடம்!

சொந்தி: “தடுத்த தெருவில் அடிதடி செல்த அவர்கன் இருவரும் போலீஸ் கட்டைபுறக்கு அடைத்தது செவ்வப் பட்டாரிகள். விவக்கப்போன தயர் ஆய்பத்திரியின் செக்கப்பட்டார்!”

தில் என்னை ஒரு பெரிய கூட்டம் கூழ்த்து கொண்டது.

“என்னைப்போன” என்றது ஒரு அவகாரக் குரல்.

என்றவுடன வாய்களையில் கண்டி அத்தி காலம் குறுக்குப் போகிறது என்ற நினைவில் என் பெற்றோரை கருவரை மாவதார நினைத்துக் கொண்டேன்.

என் தலைமீது ஒரு ‘படி’ பொட்டோல் கற்றுவிட்டது...தலை மலிவிருந்து சொட்டுக் சொட்டாத காலவளை என்றால் கைமலிந்தது. இரண்டி கண்களையும் இதை மூடிக்கொண்டு இரண்டி கைகளையும் கவனித்து இன்னவர்களை வேண்டிக் கொண்டேன்.

நீடுபெட்ட அவர்களில் ஒருவரிடமும் இருக்க விடையோ, அங்கு அந்தக் கூட்டத்தில் கூட இவ்வாறு நெருங்கி கள்ளாள்கள் இருந்தார்கள். தெரியவில்லை! அவர்கள் பேச்சி விழுந்து நீடுபெட்ட இங்கே என்பது மட்டும் திட்டவாட்டமாகத் தெரிந்தது.

இவ்வென்று ‘நினை’ என்ற மோட்டார்ச் சத்தம் கேட்டது. அதைத் தொடர்ந்து ‘ருவீம் ருரீம்’ என்ற துப்பாக்கி வெடி பாய்த்தது. பல இளைக்கலியும் தடுமாறி ஓடும் காலடிச் சத்தம் கேட்டது.

இதனால் ஒரு கரம் என்னைத் தடவிக் கொடுத்தது. கைக் குட்டைவாய் என் முகத்தைத் துளாடத்து விட்ட கரத்தை அப்போடு பற்றிக் கொண்டு மூடிவிடுத்த கண்ணைத் திறந்தேன். சில போலீஸ்காரர்கள் புடைசூழ என்னைக் கட்டியுயிர்த்தனர் நின்று என் தயவியை எட்டுவோர்.

அப்படியே அவன் பாதுகலிகள் விழுத்து அவனை வணங்கினேன். “இதுதான் கைம் அப்பா!” என்று யாரோ அறிவுறுத்துவது போல் இருந்தது. விஷம் உடைய கரத்திடம் தானே மாவளிக்கிறது மன்னு!

என் நண்பன் எட்டையட்டின் உதவியோடு வாய்ப்பாணம் அடைந்தேன். நான் பட்ட அடியின் வேகம் குறைவ மூன்று மாதங்கள் சென்றன.

அடுத்த மூன்று மாதங்கள் விட்டும் என் கொடுத்தபின் எனக்கு வாய்ப்பாணத்திக்

அனபெட்டி என்னும் கிராமத்தில் வேலை செய்து.

“சங்கர்! எம்மால் சித்திரையைக் கவந்தது.

“சங்கர்! அறாதேயப்பா. விட்டுக்கு ஒடிப் போய் உடைவை மாற்றிக் கொண்டு வா!” என்றேன் அப்போடு.

அவன் சொன்ன பதில் என்னைத் திகைக்க வைத்தது.

அவனிடம் உடுத்தியிருந்த உடைவைத் தவிர வேறு கிடையாதாம்!

இந்த கைகளை ஒரு மூலை எண்ணிப் பார்த்தேன். பல உடைகளை வைத்துக் கொண்டு அடுத்த நேரம் எதை உடுப்பது என்று தடுமாறுகிறார்கள் ஒரு சாரார். போட்டிருக்கும் உடைக்கு மாற்றுவதை இப்போது என்ன ஏற்கிறார்கள் இன்னுமொரு சாரார். அவரை அழைத்துக் கொண்டு போய் என்ன உத்தரவ்தை எடுத்துக் கொடுத்தேன். மாற்றிக் கொள்ளப்படி.

அவன் மேல் வைக்கு வந்த நானாக ஒரு தனி அப்பு. வகுப்பில் இருந்த சுட்டி, அடக்கி மாதவன், ஆனால் ஏழை என்பவையதான் தான் அவனைப் பற்றிப் புரிந்துகொண்டவை. அன்றையப்பொழுது எப்படியோ கழிந்தது.

பிற்பாற்றம் தான்! எங்கள் பாடசாலையில் ஒரு ஆரவாரம். அன்று பெற்றோர் தின விழாக் கொண்டாட ஆவதற்குத்தெரிவித்த தாரிகள், அன்று பரிக் பெற்றப் போகும் மாணவரின் பெயர்ப்பட்டியலில் பார்த்தேன்.

அந்தப் பட்டியலில் சங்கர் என்ற பெயரும் அதன் பக்கத்தில் ஒரு சிறு இடமேனிக் கிட்டு ஆறு பரிகளை என்னும் எழுதப்பட்டிருந்தன. மாலை ஆறு மணிக்குப் பெற்றோர் தின விழா ஆரம்பமாகிவிருந்தது. மணி ஐந்தாகிவிருந்தது. பரிக் பெற்றும் மாணவர்களில் சங்கரைத் தவிர ஏனைய மாணவர்கள் எல்லாரும் பிர சன்னமாகிவிருந்தார்கள். சங்கர் வகுப்பதாகக் காணோம். நேரப் போய்க் கொண்டிருந்தது. அவன் விடை நோக்கி நடக்கிறான்.

மாணவர்கள் அடர்த்திருந்த சோகையில் நடுவே ஒரேயால் வேயப்பட்டிருந்த ஒரு சிறு குழகையில் நிறித்து போன பாய் ஒன்றின் மேல் அமர்ந்திருந்தான் அவன்.

“சங்கர்!” என்று குரல் கொடுத்தேன்.

“ஹா! நீங்கள்...?” என்று பதற்றத் துடன் கேட்டான் அவன்.

“ஆமாம் சங்கர்! நீ ஏன் இன்னும் வரவில்லை என்று பார்த்து விட்டுப் போகலாம் என்று வந்தேன்...”

“எனக்கு உடை தயாராயில்லை ஹா!”

“ஓ! இவ்வளவுதான்? இதை நீ ஏன் என் னிடம் நேர்நிறை கூறவில்லை?” என்று ஆறுதலாகக் கூறி அவரை அழைத்துக் கொண்டு ஒரு கடைக்குச் சென்றேன்.

அவனுக்குப் பிடித்த ஒரு கால்சட்டையும் அதற்கேற்ற ஒரு வீக்கி சட்டையும் காய்க்கிய பிறகு இருவரும் பாடசாலைவை நோக்கி வேகமாக நடத்தோம்.

பெற்றோர் தின விழா அப்பொழுதான் ஆரம்பமாகிவிருந்தது. என் மனம் கவர்ந்த

சங்கரின் குழப்ப வரலாற்றை அறிவ யிகவும் ஆங்காஃ இருக்கவே, “சங்கர்!” என்றேன்.

“ஹா!” என்றான் அவன்.

“உனக்கு அப்பா இல்லைவா?”

“உண்டு ஹா!”

“அப்பா உங்களுடன் இருந்துமா நீ இந்த நிலையில் இருக்கிறாய்?”

“அது பெரிய கதை ஹா! கசப்பானது கூட!” பெரிய மனிதனைப் போல் என் ஆவலாக் விண்டி விட்டு அதித்துக் கொண்டான் அவன்.

“பரவாயில்லை! உன் கதைவை எனக்குச் சொல்கக் கூடாதா?” என்று அவனை ஆர்வத் தொடு பார்த்தேன்.

“தான் பிறந்த சில நாட்களிலேயே என்னை யும் என் தாயாரையும் தவிக்கவிட்டு அவர் ஒரு பணக்காரப் பெண்ணை மணந்து கொண்டார். அவருக்கு மூன்று குழந்தைகள்கூட உண்டு ஹா!”

என் நெஞ்சு துடித்தது. இப்படிக்கூட ஒரு தந்தை இருக்க முடியுமா என்ற எண்ணத்தில்.

“ஹா! கூட இதை எதிர்க்கவில்லைவா?”

என்றேன்.

“எனக்கும் உவகைதற்கும் என்ன ஹா? அவர்களைப் பொறுத்த வரையில் அவர் பெரிய மனிதர். பணமும் புகழும் இருக்கும்வரையில் ஒருவர் கூற்றத்தை எடுத்துக் கூற உலகம் இருக்காது துணிவதில்லை. இன்று என் அப்பா இந்த உயருக்கு ஒரு தலையர் போலத் திகழ்கிறார் ஹா....!”

அநுபவப்பட்டவன் போல் ஒரு சூட்டிய பிரசங்கமே நெய்தலிட்டான் சங்கர்.

“சங்கர்!” என்றேன் கடுமையாக. “ஒரு வேளை உங்கள் கரித்திரம் தெரிவாத நிலையில் உங்கள் அவரைக் கொண்டாடிவிடுக்கலாம்.”

“இல்லை, ஹா! ஈழாக்க முழுக்கத் தெரிந்து கொண்டுதான் உலகம் அவருக்குப் புழிமாலை சூட்டுகிறது. அவரை எதிரிக்க, அவர் சொல் லாத கிட்ட இந்த காராருக்கு நெஞ்சத் துணியின் ரேர்மைத் திறனும் கிடையாது ஹா! கிடையாது.”

ஏமாற்றத்தில் எதிரொலி குரலில் தொனிக்கக் கூடுதல். அக்குப் பதிலுக்கு வயதுப் பையனில் கதை என் உன்னத்தை உருகியது.

“உன் அப்பா ஹா....? அவர் பெயர் என்ன?” என்று கேட்டேன் கதைபோடு கதைப்பாட.

“அதோ....!” அவன் சுட்டிக் காட்டிய இசையை எட்டிப் பார்த்தேன்.

என் இதயமே ஒருமூலை தின்றுவிடும் போல் பயல் காட்டியது.

தான் மறுகார்த்தை பேசவில்லை. “இது தான் உயகம்! வா, சங்கர்! நாம் போகலாம். அந்தத் தீயவனின் கைவால் நீ பரிக் கூடப் பெற வேண்டாம்....ஹா, ராஜா!” மிம்மும் அவனை அணைத்தபடியே சென்று கொண்டிருந்தேன்.

அப்போ அன்றையப் பெற்றோர் தின விழா வுக்குத் தலைமை தாங்கிப் பரிக் கொடுக்க ஞன் வந்திருந்த பெரிவார்தான் சங்கரைப் பெற்ற அப்பா என்பது தான் கருமமே உங்களுக்கு விளக்கி விருக்குமே?

க்ளாக்ஸோ

அருந்தி குழந்தைகள் நன்கு வளர்கின்றன

பொதிய தாய்ப்பால்த் குழந்தைகளுக்கு க்ளாக்ஸோயே சிறந்த பாலை ஊவு. க்ளாக்ஸோ சுத்தமானது. என்தில் திசணமாகக் கூடிபது-மேலும், குழந்தையின் உலவளர்ச்சிக்கு அவசியமான இரும்புச்சத்தும், கலட்டினி "டி" லும் க்ளாக்ஸோயில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வச-மாத க்ளாக்ஸோ குழந்தைப் புத்தகம் பெற விரும்பு கோர், தீம, லாசா-தபால் வில்லிக்ரின் (தபால்சிலவிற்காக) கீழ்க்கண்ட விவரத்திற்கு அனுப்புங்கள்: க்ளாக்ஸோ, உட்கர் ரோடு, மதராஸ்-2

Glaxo

பாடுசில்—தாய்ப்பால் அல்லது புட்டிய்ப்பால் அருந்தும் குழந்தை களுக்கு, 4-6 மாதம் முதல் பசுண்பவைத்தவர பாடுசில் தானிய உணவும் அவசியம்.

க்ளாக்ஸோ வாயடுட்டரில் (இந்தியா) பிரைவேட் லிமிடெட்.
மும்பை - கொத்தா - நதரல் - புது டகலி டிம்பாக்கல்: ஸ்டாக் - கோலாத்தி - விதுவாடா

அத்தியாயம் முப்பத்து மூன்று

III ரோ தனக்கு அறிமுகமில்
லாத ஒரு பெண் அந்த அறைக்குள்
வருவதாக எண்ணித் கொண்ட
சாரங்கம் உடம்பை ஏழு கோண
மாக நெவித்து சூறகாமியில்
ஒடுங்கிச் சரவத்தையாறு கைவி
லிடுத்த ஆரஞ்சுப் பழத்தின்
தொடைய நீக்கிச் சீசை எடுப்பதில்
கவனம் செலுத்தினான்.

பொன்மணிகள் சூதாடுவது
பொய்ற செவ்வகை வொலி
எழுந்தது.

சட்டென்று திமிர்ந்த சாரங்
கம் "ஓ...நீதானா?... அடை
பாளமே தெரிய வில்லையே!"
என்று மிதமடால் கணரவும் குர
லில் இழுத்தான்.

"ஆமாம், அண்ணா! இன்று
நான் கண்ணாடியில் பார்த்தேன்.
எனக்கே என்னை அடைபாளம்
தெரியவில்லை" என்று புன்முறுவ
நூடல் கூழிக் கொண்டே மேஜை
யருகில் வந்து தலையாவித்து மின்
றான் கோமதி.

அவளது மன்னக்கையப் பின்
னால் பொங்கிக் குமுறிய தய
ரத்தை அந்தக் கணமே அடுத்து
கொண்ட சாரங்கம், முனரின்
யோசியாமல் இளசாசைதான் கேள்
ளியாக விட்டு விட்டு உடம்பை
என்று துணுகடுத்து வந்ததினால்,
அவளை நேராகப் பார்த்த அவ
னுக்குத் தைரியம் வரவில்லை.
எதிர் கொடுவதற்கு இல்லாதிரு
வின் தூக படித்த நிலை கண்ணாடி
யின் மங்கலாகத் தெரிந்த அவளது
உருவத்தை நோக் கண்ணாறு
பார்த்தவாறு "இங்கே, கொமதி!
ஏழெட்டு நாட்களுக்குள் பாதி
உடம்பாக நினைத்து விட்டிருக்
கிறேன் என்றுதான் கேட்டேன்.
புதுக்கையில் டெந்த போது இந்த
வித்துயாகம் எனக்குத் தெரியவே
இல்லை!" என்றும் சாரங்கன்
அசட்டுக் கிரிப்புடன்

"நானும் அதைத்தான் கொன்
னேன் அண்ணா!" என்று
கூறி மெய்யை தனக்குத்
தான் கோமதி.

சொர்க்கத்தின் நிழல்

ஜெக சிற்பியன்

"பின்பே ஏன் இதற்குள் படுக்கையிலிருந்து எழுந்து நடமாட ஆரம்பித்து விட்டாய்? இன்னும் இரண்டொரு நாட்கள் காலைக் கட்டிப்போட்டு வைத்திருக்கக் கூடாதா?"

"நீங்கள் சொல்வது போலத்தான் என் அம்மாவும் சொல்லுகிறார்கள்!" என்று குறும்புக் குரலில் பதில் சொன்னான் கோமதி.

"அம்மாவா? அது யார் உன் அம்மா?" என்று சந்தேக வியப்புடன் கேட்டான் சாரங்கன்.

கோமதி இதற்கு உடனே பதில் சொல்லாமல் மேஜை விளிம்பை நகர்த்திய கீழ்க் கொண்டிருந்தவன் ஒரு விதாடிக்குப் பின் கம்பிய குரலில் கூறினான்: "என் அம்மா சிவகாமியைத் தான் சொல்கிறேன். அண்ணா! செத்துப் போன அவள். கந்தரியம்மானின் உருவில் உயிர்த்தெழுந்து வந்துவிட்டாளே, உங்களுக்குத் தெரியாதா?"... மேஜையின் விளிம்பில் இரு சொட்டுக் கண்ணீர் துளிகள் உதிர்ந்து சிதறின.

"ஓகோ!...விவேகானந்தனின் அக்கா வைக்கொல்கிறாயா?" என்று பெரிதா கத் தலையசைத்தான் சாரங்கன்.

"ஆமாம், அண்ணா! அந்த அம்மாவின் அன்பும் ஆதரவும் இல்லையானால் தான் உயிர்பிழைத்து நடமாடி விரும்பு போனா என்பது சந்தேகமே!" என்றான் கோமதி கன்று புணர்ச்சியால் குரல் குறைத்து தடுக்க.

"அப்படியானால் அவர்கள் சொன்ன படி நீ ஏன் நடக்கவில்லை?" என்று பொய்க் கோபத்துடன் கேட்டான் சாரங்கன்.

சிறிதே தயக்கச் சிரித்த கோமதி தனித்த குரலில் சொன்னான்: "கோபித்துக் கொள்ளாதீர்கள், அண்ணா! இன்று

காலை டாக்டர் மாசிலாமணி வந்து என் முகத்தில் போட்ட சுட்டுக்களை அவித்ததே போது இன்றும் இரண்டொரு நாட்கள் படுக்கையிலேயே இருந்து ஒய்வெடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றுதான் சொன்னார். ஆனால், அதற்கு மேல் ஒரு நிமிஷம் கூட என்னால் படுக்கையிலிருக்க முடியாது போலாகி விட்டது. காரணம், எண்க்காக இரண்டு பேர்கள் கடத்த ஏழெட்டு நாட்களாய் உணவு உறக்க மிள்திக் கவலையில் ஆழ்ந்து வாடிக்கொண்டிருப்பதைக் காண, எங்கு என் முகத்தில் ஏற்பட்ட ரணங்களை விட அதிக வேதனை அளிப்பதாக இருந்தது. அதனால்தான் டாக்டரும் கந்தரியம்மானும் சொல்லியும் கேளாமல் படுக்கையை விட்டு எழுந்து விட்டேன்."

சாரங்கன் இதைக் கேட்டுக் 'குபுக்' என்று சிரித்தான். "நல்ல வேடிக்கை தான்! உனக்காக யார் அப்படி உணவு உறக்கமின்றி உருகிக் கொண்டிருக்கிறார்களாம்?"

"அதோ பாலுங்கள் அண்ணா, அந்த நிலைக்கண்ணாடியில்! என்னைவிட, நீங்கள் தான் பாதி உடம்பாக இளைத்து, ஆனே உருத் தெசியாமல் மாரி விட்டிருக்கிறீர்கள்! கடத்த ஏழெட்டு நாட்களாக ஆயிவாக்கும் போகாமல் என் அருகிலேயே உட்கார்ந்து கண்ணீர் வழித்துக் கொண்டிருந்ததை நான் காணவில்லை என்று என்னிடக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்?" என்று பொருமும் குரலில் கேட்டான் கோமதி.

"பைத்தியம்! பைத்தியம்! உனக்காக நான் ஏன் கண்ணீர் வடிக்கப் போகிறேன்? கனவு கண்டு உணவு கிருபா?" என்று ஒரு விசித்திர ஒலி பெறுப்பிச் சிரித்த சாரங்கன் சட்டென்று எழுத்தை நீட்டி. "அது சரி!

உனக்காக உருவிக் கரையும் இன்னொரு பிரகஸ்பதி யார்?" என்று கேட்டான் சேலிக் குரலில்.

கோமதியிடமிருந்து இவர்களுப் பதில் ஏதும் வரவில்லை. மெளனத் தலை நிழலிந்த அவன் எதிரே யிருந்த அரை யொன்றில் சாத்தப் பெற்று கதவுப் பக்கம் தன் பார்வையைத் திருப்பினான். அந்த இரட்டைக் கதவுகளின் மீத பருதியில் பளிக்கட்டிப் பலகை போன்ற மங்கலான கண்ணாடி பதிக்கப் பெற்றிருந்தது. அந்தக் கண்ணாடிச் சட்டத்தின் கீழ்ப்புறம் ஏதோ ஒரு சிறு அங்குலிக்கு மாக மெல்ல அளர்த்து கொண்டிருப்பது இவ்வொகைத் தெரிந்தது. அந்த நிழலிப் பார்த்துப் பெருமூச்சு விட்ட கோமதி சோர்வுடன் தலை குனிந்தான்.

மடியில் விடுத்த ஆரஞ்சுப் பழத்தொலை துண்டில் வறியே எரிந்து விட்டு வந்த சாரங்கன், "சரி; அந்த இரண்டாவது தபவரர் சொல்வ உனக்கு விடுப்பயிப்பை யென்றால் நானே சொல்கிறேன்!" என்றான் மூக்கை உடைத்த துரலின். திடீரென்று அவனுக்குச் சிரிப்பு வந்து விட்டது. ஏதோ ஒரு பெரிய லூன் பத்தைத் தனக்குள்ளாகவே ரசித்துக் கொண்டிருவன்போல் தலையைக் கழற்றிச் சுழற்றிச் சிரித்தான். மூச்சு மூட்ட விலாசை அழுத்திப் பிடித்துக் கொண்டு பொங்கிப் பொங்கிச் சிரித்தான்.

இப்படிக் கோமாவித்தனமாக அவன் சிரிப்பதைக் கண்ட கோமதிக்கும் சிரிப்பு வந்து விட்டது. "சொல்வ தினைத்த கைச் சொல்வி விட்டுச் சிரிப்புகளேன். அன்னா!" என்றான் தனக்கத்தவாறு.

சாரங்கன் சட்டென்று கைதலையே நினைத்துக் கொண்டவனாய் வாயைப் பொத்திச் சிரிப்பை அடக்கிக் கொண்டு சுற்றுமுற்றும் திரும்பிப் பார்த்துத் திருட்டிசைப்போல் விழித்தான். யேசு இரகசியக் குரலில், "கோமதி! டாக்டர் ராமநாதன் உன்னை இருக்கிறாரா? இது அவர் வீடு என்ற எண்ணமே இல்லாமல் நான் பாட்டுக்கு உரக்கப் பேசிச் சிரிக்கிறேனே!" என்று படபடத்தான்.

"இல்லை, அன்னா! அவர் மருத்துவ விடுதிக்குப் போயிருக்கிறார். கத்தரி யம்மாளும் விட்டியும் இல்லை. கமலி மட்டுந்தான் மாடியில் இருக்கிறாள்" என்றான் கோமதி.

"அப்பாடா!" என்று பெருமூச்சு விட்ட சாரங்கன் மீண்டும் மிரிக்க ஆரம்பித்துவிட்டான். சிரித்துச் சிரித்து அவன் தொண்டையும் கம்பிவிட்டது. பூசுக்குட்டி முனகுவது போன்ற 'ஹொப், ஹொப்' என்னும் ஒலி மட்டுமே எழுந்தது. அந்த ஒலியுடன் மூச்சொலி

வும் சேர்ந்து இரைப்பு வாய்க், திணறித் திணறிச் சொன்னான்: "அதாவது... உனக்காக என்னைப்போய் உருவிக் கரைத்த இன்னொரு ஆதமா கமலி என்விறுமி; அப்படித்தானே?"

இத்துப் பதிலைக் கேட்ட கோமதிக்குச் சப்பென்று விட்டது. தன் வாயைக் கிளறி வேடிக்கை பார்க்கலோ அவன் இப்படி விஷமமாகப் பேசுகிறான் என்று எண்ணிய கோமதி, "ஆமாம், அன்னா! அவனுச் எனக்காகப் பெரிதும் சிரமப்பட்டு இருக்கிறான். அவனு அன்புப் பணி களை என்னால் நடைக்கவே முடியாது!" என்றான் உணர்ச்சி வாய்ப்பட்ட குரலில்.

"தீ கோல்வதைப் பார்த்தால் என் னைக்கை மூன்று என்றல்வலா ஆகிறது?" என்று விசுப்படைத்தவன் மாதிரி கண்ணின் அகல விரித்தபடியே கேட்டான் சாரங்கன்.

இவர்கு மேலும் அந்த விஷயத்தைத் தொடர விரும்பாத கோமதி மெள்ளப் பேச்சை மாற்றி, "ஏன் அன்னா! அன்னைக்கு நான் அந்த ஆபத்தான திணறிக் கிடத்தபோது, கமலி உங்களை எங்கெல்லாமோ தேடி விட்டுக் கடைசியில் ரயிலுமே ஸ்டேஷனில் உண்டு பிடித்து அழைத்து வந்தாளாமே, அது உண்மையானா?" என்று வினவினான்.

சாரங்கன் பதிலேதும் சொல்லாமல் மூக்கை உறிந்தி முகத்தைத் துடைத்துக் கொண்டு வெறும் வாயை அசை மோட்டபடி மெனமமா விருத்தான்.

"நீங்கள் சொல்லா விட்டாலும், அப்போதைய உங்கள் முடிவு என்னவா விருத்திருக்கும் என்பதை என்னால் யூதிக் முடிவிறது, அன்னா! என்னைப் பற்றிய தகவல் விடைக்காததால் மனமுடைந்த நீங்கள் இந்த ஊரையே வெறுத்து வேறெங்காவது போய்விடத் தீர்மானித் திருப்பீர்கள். அல்லது பம்பாயி, கல்கத்தா முதலான நகரங்களுக்குப் போய் என்னைத் தேடிப் பார்க்கலாம் என்று நினைப்பீ விருப்பீர்கள் - அப்படித் தானே?" என்று கேட்டான்.

சாரங்கன் இதற்குப் பதில் சொல்லாமல் தலையை அப்படியும் இப்படியுமாக ஆட்டியபடி பேசாதிருந்தான். கோமதி உணர்ச்சி திணறிக் குரலில் தனக்குள் பேசிக் கொள்வதெனக்கப்போல் சொன்னான்: "ஏழைகளின் மீதே எப்போதும் இறைவனின் நிழல் சாய்ந்து நிற்கும் என்பதின் எனக்கு அசைக்க முடியாத தம்பிக்கை உண்டு. அன்று அந்த வெறி பிடித்த துமக்கிலியின் விட்டியு நான் அடைத்து கிடத்தபோது நீங்கள் மட்டும் அங்கு வராதிருந்தால் என்னுடைய திணமை என்ன ஆகி விருக்குமோ?"

அது ஆண்டவனுக்குத்தான் தெரியும். நீங்கள் வந்து விசாரித்த போது ஒன்றுமே தெரியாத மாதிரி பேசினார்கள் அனுப்பிவிட்ட ஜமதக்குலி என்ற ஒரு உதறலெடுத்து விட்டார். நீங்கள் அல்லது கமலியோ போலீஸில் புகார் செய்து விட்டால் என்ன செய்வது என்ற பயம் அவருக்கு! ஆத்திரத்தில் செய்த காரியம் தன்னை ஆபத்தில் சிக்க வைத்து விடுமோ என்று அஞ்சி நடுங்கிய அவர், மெள்ள வந்து நான் அடைக்கப்பட்டிருந்த அறைக்கதவைத் திறந்து விட்டுச் சடாரென்று மாடிக் குழிக்கு கதவைச் சாத்திக் கொண்டார். அக்கணமே அந்த விட்டை விட்டு வெளி யெறிவேன். எனக்கு இளைக்கப்பட்ட நிலைக்குத் தான் பரிசாகும் தேட முயற்சியில் அது எனக்கே பல வண்டியையும் பாதகமாய் முடிவுள்என்பதை உணர்ந்து, அம்மாதிரி முயற்சிகளில் நேரத்தை வீணாக்காமல் நேர உங்கள் நுட்பரின் விட்டுக்குப் போவேன். அங்கு என்ன நடந்திருக்குமென்று எதிர்பார்த்துப் போனேனோ, அந்த அநியாயச் செயல் அப்போதுதான் என் கண் எதிரேயே தடக்கவிருந்தது. அனாதை தடுக்கும் சத்தம்! இளைவன் எனக்கு அளித்து, என்ன ஆதம்! கணவன் மூலமேனரை அழித்து விட்டாமல் காப்பாற்றினார்...

கோமதி தன் பேச்சை முடிப்பதற்குள் ளாகவே பொழுதுவழிந்த சாரங்கக் கையைத் தலைக்கு மேலே தூக்கி ஆட்டி. "போதும்! போதும்! எத்தனை நேரம் தான் அந்தக் காரண சம்பவங்களைச் சொல்லாய்! இனிமேல் அவற்றை என் காதிலேயே போடாதே! நெஞ்சு பற்றி எரிந்து!" என்று கடுகடுத்தான்.

கோமதி தனது கால் பெரு விரலினால் தரையில் கோடு கிழித்தபடி சற்று நேரம் மௌனமாயிருந்தான். பிறகு மெள்ளத் திரும்பி அந்த எதிர்ப்பு அறையின் கதவுப் பக்கம் தன் பாரிசைவன்ச் செலுத்தினான். அந்தக் கதவின் கண்ணாடிச் சட்டத்தில் இன்னமும் அந்த நிழ றுருவம் அரைத்தபடிதான் இருந்தது. சட்டமென்று ஏதோ நினைவு வரப்பெற்ற வன்போல் கவரிலே மாட்டித் தொங்கிய காலண்டரில் அன்னையத் தேதியைப் பார்த்து விட்டு அவசரமாக ஓரடி முன் சென்று. "என்னாது! நேற்று தடத்து முடிந்த உப-தேர்தலின் போட்டு விவரங்கள் இன்றுதான் வெளியாகித் தன?" என்று கேட்டான்.

"ஆமாம்" என்று அவட்சியமாகத் தலையசைத்தான் சாரங்கன்.

"அது பற்றிய விவரம் உங்களுக்கு ஏதாவது தெரியுமா, அன்னா?"

"அந்தப் பெரிய விஷயங்களைப் பற்றி யெல்லாம் சிறிய மனிதனுடைய நான் எப் போதுமே கவனிக்கவதில்லை!"

"போட்டைக்குப் பட்டை நிலவரங் களைக் கொண்டு உத்தேசமாகவேனும் ஒரு முடிவு தெரிந்திருக்குமே!"

"அந்த மாதிரியான முடிவு ஏழெட்டு நாட்களுக்கு முன்பே எனக்குத் தெரிந்து போய்விட்டது."

"அப்படியானால் உங்கள் நுட்பர்தான் வெற்றியடைவார் என்கிறீர்களா?"

"இல்லாம் இரண்டு மணி நேரம் பொறுத்திருந்து பதில் பெற வேண்டிய கேள்வி இது!" என்று சொல்லி மூக்கை வேகமாக இரத்தம் உறிஞ்சிக் கொண்டான் சாரங்கன்.

கோமதியின் உடல் இவ்வொருப் பதறியது, உதடுகளை மடித்துக் கயிற்று அந்தப் பதற்றத்தை அடக்கிக் கொண்ட அவன், "இது பற்றி அவரிடம் நீங்கள் ஒன்றுமே கேட்க விரும்புமா, அன்னா?" என்று பயந்த குரலில் வினவினான்.

"ஓ-உனக்கு அந்த விஷயம் தெரியாதா?" என்று கேலியாக இழுத்த சாரங்கன் ஓர் அஸ்தியச் சிறப்பு சிகித்து. "என்னிடம் அவன் பேசி ஏழெட்டு நாட்களுக்கு மேல் ஆகி விட்டன! என் முகத்தில் கூட அவன் விழிப்பதில்லை!" என்றான். மீண்டும் அவன் தொடர்ந்து, "ஆமாம், கோமதி! அன்றிரவு அந்த நயனஞ்சாரிகளின் சதித் தாக்குதலுக்கு உள்ளாகிவிடுத்து அவனை எச்சரிக்க வந்த உங்கள் கண்ணத்தில் அறைந்து வீரட்டியதோடல்லாமல், என்னிடம் வந்து அனாதைப் பெருமையாகவும் சொல்விக் கொண்டான். ஆத்திரமடைந்த தான், 'இனிமேல் நீ என் முகத்திலேயே விழிக்காதே' என்று சொல்லி வெளியே போய் விட்டேன். பெரிய இடத்துப் பிள்ளையல்லவா? ரோஷம் பொத்துக் கொண்டு வந்து விட்டது. அன்று முதல் அவன் என்னைத் திரும்பியும் பார்ப்பதில்லை. இதனால்தானே என்னவோ,

அன்றிரவு உங்களுக்கு நேர்ந்த ஆபத்தின் போதுகூட அவன் என் உதவியை நாடாமல் நேரே சிவப்பிரகாசத்திடம் போய்ச் சரணடைந்திருக்கிறான்" என்று சொல்லி முகத்தை ஒரு விதிதிரமாய்க் கொணத்தில் கவித்து முறுக்கினான்.

இந்த விவரங்களைக் கேட்ட கோமதி திடுக்கிட்டுத் தள்ளாய் ஒளக வில்லிப் பிள்ளைய் தகர்ந்து நின்று கொண்டாள். நகரம் கையையும் போல் இருந்த நண்பர் களிடையே இப்படி ஒரு வினாவுக மனக் கசப்பும் பிள்ளும் ஏற்பட. த் தான் காரண மாகி விட்டோமே என்று எண்ணி உள்ளம் குளமந்தான் அவள். "வருத் தப்படாதீர்கள் அண்ணா! உங்கள் மேல் அவருக்கு எவ்விதக் கொடூரம் இருப்ப தாக எங்களுக்கு தெரியவில்லை" என்று தணிந்த குரலில்.

"ஓகோ! அப்படி அவன் உள்விடம் வந்து சொன்னானா?"

அத்தியாயம் முப்பத்து நான்கு

30-ஆம் திகி கனகம் பொகங்கிச் சிவப்பாய் தின்று இருந்த கோமதி உற்று நோய் கழித்தாக் கூறியா குரலில், "அண்ணா! இந்த எலிய சகோதரியை நீங்கள் உண்ணாமலாகலை நேசிப்ப தானும், உங்கள் அன்பு நண்பரான அவரை என் காதுய. வெறுத்துப் போகா தீர்கள். அதைத்தான் உரிசுரபி நான் மன்னாடித் கேட்டுக் கொள்கிறேன்" என்று கூறினாள்.

"ஆமாம்! அடித்த கையை முத்க மிடத் தெரிந்த மகா பெரிய நானா நீ! எங்குப் புத்திரி சொல்ல வந்து விட் டாய்!" என்று வார்த்தைகளைக் குதப் பிச் சிடுகிடுத்தான் சாரங்கன்.

"இல்லை, அண்ணா! அன்றிரவு அவர் என்விடம் அத்தனை முரட்டுத்தனமாக நடந்து கொண்டது முற்றிலும் சரி என்றே எனக்குப் படுகிறது. உள் ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசாதவர்களின் செயல்கள் எப்போதும் அப்படித்தான் இருக்கும். அதனால்தான் அவர் மீது நான் வைத்திருந்த மதிப்பு அன்று முதல் பங்கம் வராக உயர்ந்திருக்கிறது."

சாரங்கன் அவரை விடப்புடன் பார்த்து தமட்டுச் சிரிப்பு சிரித்தான். பிறகு தனக்குள் முனகிக் கொள்கிறவனபோல், "இருக்கட்டும், இருக்கட்டும்! எத்தனை தாளைக்கு அவன் இந்த முறைப்பும் திருப்பமாய் இருந்து விடுவான்? இன்று ஒருநாள் பார்த்துக் கொண்டு, நாளைக்கு நாளை போய் அவ்விடம் பேசுவது

"இல்லை, அண்ணா! இந்த வீட்டுக்கு வந்து உயர்பிரகாசனா பெற்று எழுந்தது முதல் இன்னும் அவரை நான் பார்க் கலை இல்லை. அவர் எங்கே இருக்கிறார், என்ன செவ்விரர் என்பதும் எனக்குத் தெரியாது....."

"நினை எப்படி அவனுக்காகப் பரிந்து பேசுகிறாய்?"

"உங்களிடது அவருக்கு மனவருத்த மிருந்தால் இங்கு நீங்கள் என்னை வந்து பார்க்க அனுமதித்திருக்க மாட்டாரே என்பதாய் சொல்கிறேன்."

"புது! என்னை இந்த வீட்டுக்கு வர வேண்டாம் என்று சொல்ல அவன் யார்? என் தங்கையைப் பார்க்க நான் இங்கு வருகிறேன். கூடாது என்று தடுக்க யாருக்கும் உரிமை இடையாது."

"அண்ணா..." என்று வாய் நிறைய அனாதத்து மௌனமாயும் கோமதி.

என்ற முடிவிலிருக்கிறேன். அப்போது வன்னை செய்காலும்? அசடு! பல்லை இனித்துக் குறைத்து கொண்டு போக வந்தான்! நான் பேசுவேன்? கூர்வா ஓர் 'மலமம்' பன்னி விட்டு நுந்து கொண்டு இருப்பவர். அப்படித்தான் அவரை மட்டும் கட்ட. வேண்டாம்!" என்று ஓர்வா அடைப்பும் துடிப்பும் ன குரலில் கூறிக் கொண்டு, நான்காவியில் விளையாடாக திரிந்து உட்கார்ந்தான்.

அவனுடைய இதன் உயரங்கூறும் செஞ்சட்டைமேல் பார்த்த கோமதிக்குச் சிரிப்பு வந்தது. துடிக்கும் அடைத்துக் கொண்டு. விடுவகாவந்ததான். பேசாமலிருப்பதால் அவன் எந்த அள வுக்கு மனம் கொண்டு விரக்தியடைத் திருக்கிறான் என்பனையும் அன்னால் புரிந்து கொள்ள முடிந்தது. இப்படி யொரு கசந்த திவ்யனை அவனது மனத்தை ஆழ்த்தி வலக்க விருப்பாத அவன் மென்மைப் பிச்சை மாற்றி,

"எதற்குன்னா, இவ்வளவு பழக்கன் வாங்கி வந்திருக்கிறீர்கள்? இதெல்லாம் உங்களுக்கு விஸ் செவவு இல்லைவா?" என்று இதமான தொனியில் கேட்டாள்.

வெடுக்கென்று திரும்பி அவரை ஏறிட்டு நோக்கிய சாரங்கன், "அப்படிப் பார்க் கூப் போனால் நான் இங்கே வந்ததும் என்னதான்! உன்னால் உட்கார்த்து பேசிக் கொண்டிருப்பாயும் விஸ்தான்!" என்று நடக்கடச் சொன்னான்.

கோமதி இதைக் கேட்டுக் கருக்கெனச் சிரித்தான். "கொபித்துக் கொன்னா

சூழலின் அம்சத்து ஆழமீறாத கிணற்றக்கு

Myers or Wasp

மயக்கம் அல்லது வரம்பு

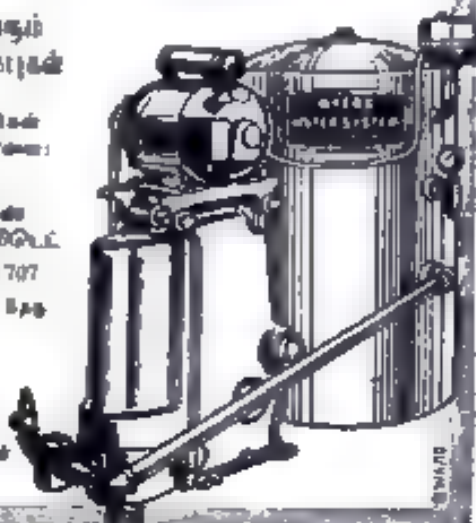
தானே இயங்கும்
கைக்கீழ் பம்புகள்

விதவித, கிணற்றக்
நிறைபெறும் போது:

காட்டி வயிற்
கம்பெனிகளின்
பிரைவெட் லிமிடெட்

தபால் பெட்டி 1707
45, தஞ்சை ரோடு
கோவை - 1

பம்புகள் கைப்ப
பதில் 12 ஆங்கு
அங்கு ரோடு
அனுப்புகின்றனர்

பெரிய டிரூப் நோயின் வாங்கி பணத்தை சேமிப்புகள்

சூடு பெரிய டிரூப் 3
சிறிய டிரூபுகளுக்கு சம்பளம்

தேய்வதில் டிரூப் நோ
யின் சம்பளம் 3 ரூபாய்
சிறிய டிரூபுகளுக்கு
சம்பளம் 1 ரூபாய்
சிறிய டிரூபுகளுக்கு
சம்பளம் 1 ரூபாய்

சூடு பெரிய டிரூப் நோ
யின் சம்பளம் 3 ரூபாய்
சிறிய டிரூபுகளுக்கு
சம்பளம் 1 ரூபாய்
சிறிய டிரூபுகளுக்கு
சம்பளம் 1 ரூபாய்

சூடு பெரிய டிரூப் நோ
யின் சம்பளம் 3 ரூபாய்
சிறிய டிரூபுகளுக்கு
சம்பளம் 1 ரூபாய்
சிறிய டிரூபுகளுக்கு
சம்பளம் 1 ரூபாய்

சூடு பெரிய டிரூப் நோ
யின் சம்பளம் 3 ரூபாய்
சிறிய டிரூபுகளுக்கு
சம்பளம் 1 ரூபாய்
சிறிய டிரூபுகளுக்கு
சம்பளம் 1 ரூபாய்

தீர்கள். அண்ணா! சுந்தரியம்மாள் வாங்கி வந்து குளிக்கும் பழங்களைத் தின்னவே என்னால் முடியவில்லை. நீங்கள் வேறு இவ்வளவு திறைய வாங்கி வருகிறீர்களே என்றுதான் சொல்கிறேன்."

"நீ கொடுத்து எவத்தவன்! எல்லா குக்கும் இம்மாதிரி அன்பார்ச்சிகள் கிடைக்குமா?" என்று கேலி செய்தான் சாரங்கன்.

கோமதி நீண்டதொரு பெருமூச்சுவிட்டுச் சொன்னாள்: "நீங்கள் நினைப்பது தவறு. அண்ணா! இந்தப் பெரிய பங்களாவில் நான் இருந்துகொண்டு ஒவ்வொரு நாடாயும் வழிக்க எவ்வளவு சிரமப்படுகிறேன் என்பது உங்களுக்குத் தெரியாது. புத்தி தெரிந்த நான் முதல் வறுமைத் திவிலேயினை வென்று கருகிக் கிடந்த எனக்கு இங்கு திடீரென்று ஏற்பட்டிருக்கும் இந்த இராஜபேக வாழ்வை ஐரவணித்துக் கொள்ளவே முடியவில்லை. இங்குள்ள எல்லாரும் என்மீது அளப்பரிய அன்பைப் பொழிகிறார்கள். அந்த அன்புச் சுமைமைய என்னால் தாங்கிக் கொள்ளவும் இயலவில்லை. அளவு மீறிய அன்புக்கு உள்ளாவதுகூட ஒரு வகை மான துரதிர்ஷ்டம் என்றுதான் இப்போது எனக்குச் சொல்லத் தோன்றுகிறது. இப்படியே இன்னும் சில நாட்கள் நான் இருந்து விட்டால் என்னிடமுள்ள தன்மைசீக்கையே அற்றுவிடுமோ என்றும் அஞ்சுகிறேன். பழகிப் போன ஒரு வாழ்க்கை முறையைத் திடீரென்று மாற்றிக் கொள்வது அத்தனை எளிதானதல்ல என்பதையும் இப்போது உணர்கிறேன்."

இன்னும் அவள் ஏதோ சொல்ல முடியாது. அதற்குள் சாரங்கன் குறுக்கிட்டு, "அப்படியானால் இந்த வீட்டில் தங்கியிருக்க உனக்கு விரும்பாதிருக்கா?" என்று கேட்டான்.

"விரும்பாதிருக்க என்று என்னால் எப்படிச் சொல்ல முடியும். அல்லாவு?" என்றான் கோமதி அசத்தபுஷ்படியான ஒரு புன்முறுவலுடன்.

"பின் ஏன் இங்கு இருக்கப் பிடிக்காதவன்போல் பேசுகிறாய்?"

"நான் விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும், இன்றே நானேயோ, இன்னும் சில நினைக்கின்றேன் இந்த வீட்டைவிட்டு வெளியேறித்தானே ஆகவேண்டும்? அதனால்தான் இங்கிருந்து எவ்வளவு சீக்கிரம் முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் போய் விட விரும்புகிறேன்!"

சாரங்கன் ஓதைக் கேட்டுக் கட கட வென்று சிரித்தான். சிரித்துக்கொண்டே, "அப்படியானால் நீ அந்த மரண கண்டத்திலிருந்து உயிர் பிழைத்திருக்கிற வேண்டியதில்லை என்று எனக்குப் படு

சுரங்கம்!

"முன்பெல்லாம் டாக்டர் தினம் இரண்டுமேகை சாப்பாட்டுக்குப் பிறகு மருத்து சாப்பிடு என்று சொன்னால் 'மருத்து' என்பேக கிடைக்கும் என்று கேட்பார்கள்! இப்போது 'சாப்பாடு' என்பேக கிடைக்கும் என்று கேட்கிறார்கள்!"

சுரங்கம்!

மெது. நீ செத்துப் போயிருக்கலாம். நிம்மதியாக, திரைத்தரமாகக் கண்ணை மூடிவிட்டிருக்கலாம்!" என்னுள் சிறிதும் இரக்கமற்ற குரலில், மீண்டும் அவன் தொடர்ந்து, "ஆமாம், கோமதி! நான் எந்த உண்மைகளையும் மூடிமறைத்துப் பேச விரும்பாதவன் என்பதைத் தில் படுபவற்றைப் பச்சைவாகச் சொல்கிறேன். கேள்! இப்போதிருக்கும் நிலையில் நீ இந்த வீட்டை விட்டு வெளியேறி நான், எங்கு போய், எந்த ஆதரவைக் கொண்டு எப்படி வாழ்வாய் என்பதைச் சற்றே சிந்தித்துப் பார்! என் உடம்பிற்கு சுகோதரியாக உறுதியுடன் ஏற்றுக் கொண்ட உங்களைக் கண்டி வரை என்னால் காப்பாற்ற முடியும் என்பதும், அந்த அன்பு நிழலில் மட்டுமே நீ தங்கியிருந்து ஆத்ம திருப்தி யடைய மாட்டாய் என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அதைத் தவறு என்றும் நான் சொல்ல மாட்டேன். உனக்கென்று ஒரு தனி வாழ்க்கை உண்டு என்பதை யும் அதை நீயே உருவாக்கி அமைத்துக் கொண்டு அதன் இன்ப துன்பங்களைக் கண்டுணரத் துடிக்கிறாய் என்பதையும் நான் அறிவேன் ஆகவேதான், இப்போதைக்கு உனது திட்ட எண்குத்துயரத்தை அளித்து விட்டிருக்கிறது. இந்நாளவரை ஏதோ ஒரு பெரிய பணக் கொட்டை கட்டிக் கொண்டு, உன் நடிப்புத் தொழிலைக் கூட உதறிவிட்டு நீங்கள், தானும் சில சமயங்களில் அஞ்ச

ரேடியோ கேட்டுக் கொண்டிருப்பவர் : ரோம்ப மோகம்! இத்தப் பாட்டெவரம் பார் கேட்டார்கள்!
ரேடியோ : இது வரை நடைபெற்றது "தீக்கல் கேட்டவை!"

உள்ளது உறுதியையும் தன்மைபிக்கையையும் எண்ணி உன்னுற வியந்து பாராட்டியிருக்கிறேன். உன்னுடைய இடம்பிவக்களவு ஒருகால் நிறைவேற்றினாலும் நிறைவேறாமல் என்னும் நீண்டதிருக்கிறேன். ஆனால் அந்த நம்பிக்கை இப்போது முற்றிலும் சிதைந்து விட்டது. இனிமேல் நீயே விரும்பி, உன் வயிற்றுப் பிழைப்புக்காகவோ அவ்வது வேறெந்தக் காரணத்துக்காகவோ அந்தப் பழைய தடிப்புத் தொழிலை மேற்கொள்ளப் போனாலும் அதற்குத் தகுதி இல்லைவென்று உன்னைத் தள்ளியிட அது இப்போது தயாராயிருக்கிறது. அதன் காரணத்தை நான் விளக்க வேண்டியதில்லை. அது உனக்கே நன்கு தெரியும்!" என்று அமைதிவாகச் சொல்லிப் பெருமூச்சு விட்டான்.

கோமதியின் உடல் கிடுகிடுவென்று நடுங்கியது. அவன் கண்களில் அருவி யெனக் கண்ணீர் போங்கி வழித்தது.

"கோமதி! நீ உயிர் பிழைத்து எழுந்த நால் உனக்கு ஒரு பழையும் இல்லை. உன் உள்ளக் கோயிலில் வைத்துப் பூஜிக்கப் பட்டவனின் உயிரைக் காப்பதற்காக உன்னைப் பவிசிடத் துணிந்தாயே. அத்தத் துணியின் தூய தியாகத்தொடு உன் வாழ்க்கை முற்றுப் பெற்றிருக்க வேண்டும். அந்த உன்னத தியாகத்தின் மதிப்பைக் கெடுப்பது போல் நீ உயிர் பெற்று எழுந்து விட்டாய். உனது மரணத்தால் ஏற்படக் கூடிய அபவாதத்திலிருந்து தப்புவதற்காக இந்த விட்டி ஆள்லோர் மிகுந்த கரிசனத்துடன் மருத்துவம் செய்து உன்னைப் பிழைத்தெழச் செய்து விட்டார்கள். அதனோடு அவர்கள் 'கடமை தீர்ந்தது. அதற்கு மேல் உன்னுடைய எதிர்கால வாழ்க்

கைக்கு உத்தரவாதமளிக்க அவர்களால் முடியுமா? அப்படி எதிர்பார்ப்பது வைத்தியக்காரத்தனம். ஏனென்றால் அதற்குரிய எத்தவிதத் தகுதியும் இப்போது உன்னிடம் இல்லை. தகுதி இருப்பதாயிருந்தால், எவ்நாட்காக உன் அழகுச் செயல்களைத் தியாகம் செய்வாயோ அவன், இந்த ஏழெட்டு நாட்களில் ஒரு முறையாவது உன்னை வந்து பார்க்க திருக்கமாட்டானா? செம்மலரோன் கைம்மலரால் செதுக்கி எடுத்த பொற்பாணயப்போல் இருத்தபொதே ஏறெடுத்துப் பார்க்கவும் அருவருப்படைந்த அவனா. இப்போது குருபியால் நிற்கும் உன்னை வந்து பார்க்கப் போகிறால்? பணத்திலும், பதவியிலும், படிப்பிலும், அழகிலும், அந்தஸ்திலும், ஆடம்பரத்திலும் மயங்கி நிற்கும் உலகம் தங்கச்சி இது! உன்னதின் தாய்மையை உரித்துப் பார்த்து அதற்கு உரிய மதிப்பளிக்க ஒரு போதும் அது முன்வராது. இன்னொரு விஷயத்தையும் உன்னிடம் சொல்ல விரும்புகிறேன் : நீ இந்த விபத்துக்கு ஆளாகாத முன்வரை உனது காதல் வெற்றிக்காக எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகள் ஓரளவு நியாயமானவையாய் இருத்திருக்கலாம். ஆனால், அந்த தியாய பவத்தையும் விதி இப்போது உன்னிடமிருந்து பறித்துவிட்டிருக்கிறது. ஆமாம், தங்கச்சி! அந்தப் பழைய முயற்சிகள் இனிமேல் நீ தொடர்ந்து செய்ய முடியாது. அப்படி முயன்றால், நீ செய்த தியாகத்துக்குக் கூலி கேட்கிறால் என்ற அவப் பெயர்தான் உனக்குக் கிடைக்கும். அந்தமாதிரி ஓர் அவப் பெயருடன் நீ உயிர் வாழ்வதைவிடச் செத்துப் போகவிட மேல்!"

"அன்னா!" என அவதிகொண்டே ஓடிப் போய்க் கட்டிலில் குப்புற விழ்ந்தான் கோமதி.

எவ்வளவு நேரம் அவன் அப்படித் தேம்பித் தேம்பி அழுது கொண்டிருந்தானோ, அது அவனுக்கே தெரியாது. முகமெல்லாம் நீங்கிப் புடைக்க மாலை மாலைவாகக் கண்ணீர் வடித்தபடி உட்கார்த்திருந்த சாரங்கன் அங்கிருந்து எப்போது எழுந்து போனான் என்பதும் அவனுக்குத் தெரியாது.

இப்படி ஒரு சவநிலையில் படுத்துக் கிடந்த கோமதி தன் புன்பட்டு ஆலிலும் கருகிய லலக் கன்னத்தின் சூடான உப்புநீர்த் துளிகள் விழுந்து ஊறலெடுப்பதை உணர்ந்து வாரிச் சுருட்டி எழுந்தான். அவன் பக்கத்தில் அமைதியை வடிவாய்த் தலைகுனிந்து அமர்ந்திருந்தான் விவேகானந்தன். (தொடரும்)

என்னைக் கண்டிப்பே, என்னைப் பொருள்களை என்னை விரும்புகிறேன்?

குதிரைக்கு குதிரைவா என்னைக்கு குதிரை: **பால்பா**

நம் வீடு, நம் இடம்... அங்கே அங்கு
நமக்கு! நம் நாடு, நம் அகிலம்... அவரைக்
தவிர்த்து நமக்கு!... நமக்குவந்தே நம்மை நம்மை
பொருள்களையே நேருத்தரும் அவரை
கவிரியாக! நமக்குவந்தே நமக்கு...
குதிரைக்கு குதிரைவா அகிலம், அருமை
நேரித்து டாக்டர்வைத் நேரித்தெடுக்கும்
கவிரியாக! நமக்குவந்தே நமமை
என்னைக்கவிரையா டாக்டர்...
என்றும் உடம்புக்குத் தேவைப்படும்
கவிரியாக! அடங்கிய டாக்டர்...
குதிரைவந்தே நமக்குவந்தே நமக்கு
டாக்டர்... உன்வந்தே அருமை
உன்வந்தே உருவியைவா
டாக்டர்... உன்வந்தே நமக்கு...

பால்பா எனப்பறி: அறுகவைக் கனையலுக்கு உறுதுணை

**'வானவில்லின்
4 வித
வண்ணங்களில்
என் லக்ஸ் !
வெண்மையிலுங் கூட !'
என்.சி.ஜார் எம்.என்.ராஜம்**